

Česká zemědělská univerzita v Praze

Fakulta agrobiologie, potravinových a přírodních zdrojů

Katedra zahradní a krajinářské architektury

VNITROBLOKY PRAHY 7

Diplomová práce

Autor práce: Bc. Magdaléna Bořilová

Vedoucí práce: doc. Ing. Matouš Jebavý, Ph.D.

© 2017 ČZU v Praze

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že svou diplomovou práci „Vnitrobloky Prahy 7“ jsem vypracovala samostatně pod vedením vedoucího diplomové práce a s použitím odborné literatury a dalších informačních zdrojů, které jsou citovány v práci a uvedeny v seznamu literatury na konci práce. Jako autorka uvedené diplomové práce dále prohlašuji, že jsem v souvislosti s jejím vytvořením neporušila autorská práva třetích osob.

V Praze dne 13. dubna 2017

Poděkování

Ráda bych touto cestou poděkovala doc. Ing. Matouši Jebavému, Ph.D. za odborné vedení a cenné rady, Bc. Anně Kusákové, Ing. Mileně Andrade Dnebovské, Ing. Janu Klofáčovi a PhDr. Benjaminu Fragnerovi za vstřícný přístup, potřebné rady a informace. Také bych chtěla poděkovat své rodině a přátelům za podporu.

Souhrn

Práce je zaměřena na problematiku vnitrobloků na území Městské části Praha 7. V literárním přehledu jsou shrnuty informace získané z odborné literatury a dále z dokumentů získaných z úřadu MČ Praha 7, Národního památkového ústavu a Institutu plánování a rozvoje hl. m. Prahy. Popsány jsou obecné charakteristiky blokové zástavby a historii jejího vývoje, definování pojmu „obytný vnitroblok“, jeho hlavních funkcí a správné revitalizace. Dále se tato část zabývá strukturou vnitroblokové zástavby Prahy, její historií a současným stavem, zvláště se zaměřením na území Prahy 7.

Tyto informace jsou dále rozšířeny v analytické části, ve které je detailně popsána historie a stávající stav u dvanácti vybraných vnitrobloků. Tato část také popisuje přírodní podmínky a širší vztahy na území Prahy 7 a doplňuje tyto analýzy u třech dále řešených vnitrobloků o další potřebné detaily.

Vlastní projekt je zaměřen na tři vybrané vnitrobloky zastupující odlišné typy bloků, které se vyskytují na území MČ Praha 7. U těchto ploch jsou vytvořeny studie řešení jejich revitalizace a možnosti zobytnění jejich prostor. Studie jednoho z nich je poté rozpracována do detailního návrhu, který zahrnuje dvě varianty řešení. Součástí návrhu je plán kácení, osazovací plán, popis jednotlivých technických prvků a rámcový rozpočet navrhovaných úprav.

Celá práce se snaží poukázat na možnost využití vnitrobloků jako ploch zeleně s obytnou funkcí zlepšující kvalitu života ve městě. Jednotlivá řešení jsou tedy především teoretickou ukázkou způsobů možných úprav ploch vnitrobloků.

Klíčová slova: bloková zástavba, obytný vnitroblok, funkce zeleně, Praha 7

Abstract

The study is focused on problematics of residential courtyards on the territory of Prague 7 city district. Literature review summarises actual papers, specialised books, and documents obtained from The Office of Prague 7 city district, the National Heritage Institute, and Prague Institute of Planning and Development. It deals with general characteristics of urban block built-up areas and history of their development, it defines “residential courtyard” and describes its main functions and proper way of revitalization. The structure of courtyards development in Prague, the history and present state with special attention to Prague 7 are depicted.

The information is expanded thoroughly in the analytical part of the thesis where the history and current state of twelve chosen courtyards are elaborated. Natural conditions and wider relationships in the territory of Prague 7 are covered, and analyses of three further solved courtyards are supplied with subsequent necessary details.

The thesis project is focused on three chosen courtyards representing different types of city blocks which are typical for the territory of Prague 7 city district. In these areas, case studies of their revitalization and possibilities of making their space habitable are elaborated. One city block is further developed into detail layout covering two variants. The design includes felling plan, planting plan, detail list of landscaping materials, park furniture, granite pavers, and budget framework of proposed design.

The thesis strives to turn the attention to possibilities of residential courtyard utilization as a dwelling green space to improve the quality of city life. Individual solutions are foremost a theoretical demonstration of ways how to adapt courtyard areas.

Keywords: urban block built-up areas, residential courtyard, greenery functions, Prague 7 city district

Obsah

1. Úvod	1	4.3.1.2 Majetkoprávní vztahy	33
2. Cíl práce	2	4.3.1.3 Úzmení plán hl. m. Prahy	33
3. Literární přehled současného stavu problematiky	3	4.3.1.4 Výšky budov	34
3.1 Obecné informace o blokové zástavbě a vnitroblocích	3	4.3.1.5 Převýšení ploch	34
3.1.1 Bloková zástavba	3	4.3.1.6 Zastínění plochy vnitrobloku	35
3.1.2 Historie blokové zástavby a vnitrobloků	4	4.3.1.7 Charakteristiky jednotlivých částí vnitrobloku	36
3.1.3 Obytní vnitroblok	5	4.3.1.8 Inventarizace dřevin	37
3.1.4 Charakteristiky vnitrobloků	5	4.3.1.9 Shrnutí analýz vnitrobloku č. 1	38
3.1.5 Revitalizace vnitrobloků	7	4.3.2 Doplnující analýzy vnitrobloku č. 5	39
3.2 Rozbor vnitroblokové zástavby v Praze	7	4.3.2.1 Analýza stávajícího stavu	39
3.2.1 Historie vnitroblokové zástavby v Praze	7	4.3.2.2 Majetkoprávní vztahy	40
3.2.2 Porovnání kompaktní blokové zástavby Prahy a Vídně	8	4.3.2.3 Úzmení plán hl. m. Prahy	40
3.3 Rozbor vybraného území	9	4.3.2.4 Výšky budov	41
3.3.1 Historie Prahy 7	9	4.3.2.5 Shrnutí analýz vnitrobloku č. 5	41
3.3.2 Obecné informace o MČ Praha 7 a širší vztahy	11	4.3.3 Doplnující analýzy vnitrobloku č. 9	42
3.3.3 Stávající stav vnitrobloků	12	4.3.3.1 Analýza stávajícího stavu	42
4. Zhodnocení podkladových údajů	13	4.3.3.2 Majetkoprávní vztahy	43
4.1 Analýza území Prahy 7	13	4.3.3.3 Úzmení plán hl. m. Prahy	43
4.1.1 Geologické podmínky	13	4.3.3.4 Výšky budov	44
4.1.2 Pedologické podmínky	14	4.3.3.5 Shrnutí analýz vnitrobloku č. 9	44
4.1.3 Potenciální přirozená vegetace	14	5. Vlastní projekt	45
4.1.4 Bonita klimatu	15	5.1 Studie řešení jednotlivých typů vnitrobloků	45
4.1.5 Hluk	15	5.1.1 Vnitroblok č. 1	45
4.1.6 Kvalita ovzduší	16	5.1.1.1 Varianta A	45
4.1.7 Hromadná doprava	16	5.1.1.2 Varianta B	48
4.1.8 Parkovací zóny	17	5.1.2 Vnitroblok č. 5	51
4.1.9 Rozmístění větších ploch zeleně a general cyklistických tras	17	5.1.3 Vnitroblok č. 9	54
4.1.10 Shrnutí přírodních podmínek území	18	5.2 Detailní návrh vnitrobloku č. 1	57
4.1.11 Shrnutí širších vztahů území	18	5.2.1 Návrh varianty A	57
4.2 Zhodnocení stávajícího stavu a historického vývoje vybraných vnitrobloků	19	5.2.1.1 Plán kácení	57
4.2.1 Vnitroblok č. 1	20	5.2.1.2 Osazovací plán	57
4.2.2 Vnitroblok č. 2	21	5.2.2 Návrh varianty B	66
4.2.3 Vnitroblok č. 3	22	5.2.2.1 Plán kácení	66
4.2.4 Vnitroblok č. 4	23	5.2.2.2 Osazovací plán	66
4.2.5 Vnitroblok č. 5	24	5.2.3 Technické řešení vybraných společných prvků	73
4.2.6 Vnitroblok č. 6	25	5.2.3.1 Technické řešení cest	73
4.2.7 Vnitroblok č. 7	26	5.2.3.2 Technické řešení schodiště	74
4.2.8 Vnitroblok č. 8	27	5.2.3.3 Technické řešení opěrné zdi s pergolou	75
4.2.9 Vnitroblok č. 9	28	5.2.3.4 Technické řešení hlavní pergoly	76
4.2.10 Vnitroblok č. 10	29	5.2.3.5 Technické řešení ozelenění střechy kotelny	77
4.2.11 Vnitroblok č. 11	30	5.2.3.6 Technické parametry herních prvků	78
4.2.12 Vnitroblok č. 12	31	5.2.3.7 Technické parametry mobiliáře	80
4.3 Doplnující analýzy řešených vnitrobloků	32	5.3 Ekonomické zhodnocení	82
4.3.1 Doplnující analýzy vnitrobloku č. 1	32	5.3.1 Ekonomické zhodnocení varianty A	82
4.3.1.1 Analýza stávajícího stavu	32	5.3.2 Ekonomické zhodnocení varianty B	83
		6. Diskuze	85
		7. Závěr	86
		8. Seznam literatury	87
		9. Seznam použitých zkratk	89

1. Úvod

Vnitrobloková zástavba je typická pro většinu historických center evropských měst. Tento způsob zástavby se používal již v dávné historii a plnil řadu funkcí, ať už to byla rekreační funkce, či hospodářská. V dnešní době se však u nás stále více projevuje problém se ztrátou funkčnosti ploch vnitrobloků kvůli změnám hospodaření, ale také kvůli přerušení linie majitelů v době komunistického režimu. Většina ploch vnitrobloků je dnes neudržována a není v dobrém technickém stavu.

Stále více se tedy hledají nové způsoby využití. Mezi ně patří i návrat k myšlence ozeleňování vnitrobloků, a tím vytváření většího množství ploch zeleně ve městech, čímž by se zlepšily mikroklimatické a hygienické podmínky center měst. Proti této myšlence se ale staví stále větší ekonomický rozvoj a zvyšující se potřeba ploch pro výstavbu bytových i nebytových domů.

Toto zastavování ploch vnitrobloků vícepodlažními domy snižuje nejen kvalitu bydlení místních obyvatel tím, že budovy nemohou být postaveny v dostatečné vzdálenosti od sebe, a je tedy narušeno jejich soukromí, ale také tím, že výrazně mění mikroklima vnitrobloku (např. zvýšením teploty či zhoršením proudění vzduchu ve vnitrobloku). Dále narušuje historickou hodnotu jednotlivých bloků kvůli změně jejich typického charakteru.

Bohužel se tento trend zastavování stále více objevuje. Na území MČ Prahy 7 je nejvíce patrný na území dolních Holešovic, pro které je typická nižší zástavba nejčastěji průmyslových budov. Ta již dnes většinou neplní svou funkci a není dostatečně vyhovující pro potřeby možného využití. Proto jsou jednotlivé budovy bloků postupně přestavovány. U některých vnitrobloků dochází i ke zmiňovanému nahrazování nižších průmyslových objektů za vyšší moderní budovy, z nichž některé nemají ani řádné využití.

Je tedy potřeba se zamyslet nad tím, zda je nutné ve všech případech řešit problém ztráty funkce vnitrobloku jeho zastavováním a následným ekonomickým využitím, či nevyužít tyto plochy k vytvoření obytné plochy pro obyvatele přilehlých domů a zároveň tím zvětšit množství zelených ploch města, které mohou pomoci ke zlepšení jeho mikroklimatických podmínek.

Tato práce se snaží poukázat na jedinečnost charakteru těchto ploch na území Prahy 7 a na potřebu jejich zachování. Dále se pokouší nastínit, jak by bylo možné tyto plochy regenerovat a vytvořit z nich prostor sloužící svým obyvatelům. Zároveň je zde ukázána možnost úpravy ploch vnitrobloků tak, aby se zlepšily jejich podmínky (mikroklimatické, hygienické, estetické apod.), ale aby současně nebyla narušena jejich stávající funkčnost a byly zachovány potřeby velikosti plochy pro parkování a další typy využití.

Práce bude tvořena několika částmi. V kapitole Literární přehled současného stavu problematiky bude souhrně popsáno téma vnitrobloků z poznatků získaných ze studia literatury a z komunikace s kompetentními úřady.

V kapitole Zhodnocení podkladových údajů budou tyto informace doplněny o poznatky terénního průzkumu vybraných vnitrobloků na území Městské části Praha 7 a o vytvořené analýzy přírodních podmínek a širších vztahů MČ Praha 7 a také podrobnější analýzu jednotlivých dále řešených vnitrobloků.

Vlastní návrh bude tvořen studiiemi třech vybraných vnitrobloků zastupujících odlišné typy bloků, které se vyskytují na území řešené městské části. Jeden z těchto vnitrobloků bude dále detailněji rozkreslen do podoby návrhu.

2. Cíl práce

Cílem práce je na základě rozboru literárních pramenů a informací získaných terénním průzkumem vnitrobloků MČ Prahy 7

- získat přehled o problematice vnitrobloků, zvláště vnitrobloků nacházejících se na území Prahy 7,
- seznámit se s jejich stavem, funkcemi, zástavbou a zelení,
- vytvořit analýzy historického a stávajícího stavu vybraných vnitrobloků a tyto poznatky porovnat,
- u zvolených vnitrobloků vytvořit studie nových úprav,
- u jednoho z vnitrobloků rozpracovat studii do podoby detailního návrhu.

3. Literární přehled současného stavu problematiky

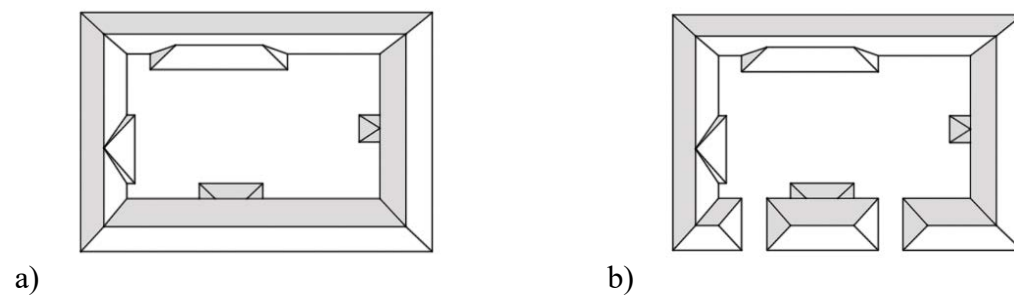
3.1 Obecné informace o blokové zástavbě a vnitroblocích

3.1.1 Bloková zástavba

Bloková zástavba má svou dlouhou historii využívání ve městech. Jde o uskupení domů do bloků, většinou uzavřených či alespoň částečně uzavřených. Uprostřed mezi bloky domů vzniká prostor, který nazýváme vnitroblok.

Tvar, velikost a uspořádání bloků, ale také výška jednotlivých budov má velký význam na stanovištní podmínky a možnost využití vnitrobloku. Tyto podmínky nejdou snadno upravovat, pro jejich zlepšení by byly nutné demoliční práce a propojování více bloků dohromady (Šubr et al., 1990, Sojková a Kiesenbauer, 2008a, Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

Urbanismus rozděluje bloky na uzavřené, částečně otevřené, otevřené a neúplné. Nevýhodou uzavřených bloků (obr. č. 1a) je špatný pohyb vzduchu, tedy zhoršené provětrávání a s ním spojené mikroklimatické podmínky. Dále může být nevýhodou jeho špatná průjezdnost pro mechanizaci a dopravu. Tento typ vnitrobloku ale umožňuje největší soukromí a intimitu obyvatelům. Speciálním podtypem je uzavřený blok s průjezdem (obr. č. 1b), který sice umožňuje lepší dostupnost pro vozidla, ale je tím také narušeno soukromí a klid uvnitř bloku (Šubr et al., 1990).

Obr. č. 1: a) uzavřený blok, b) uzavřený blok s průjezdem.

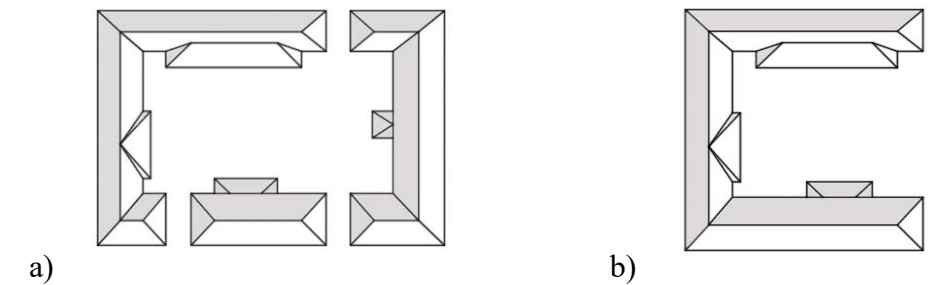
Inspirováno obrázkem z knihy Zelen obytných vnitrobloků (Šubr et al., 1990).

Tyto formy blokové zástavby jsou typické pro centrum a některá pražská předměstí vybudovaná v 19. a 20. století, jako jsou např. Holešovice, Dejvice, Vršovice, Karlín, Žižkov a Vinohrady (IPR Praha, 2010).

Při regeneraci vnitrobloku u uzavřených bloků je nutné myslet na jeho budoucí využití a údržbu. Předem musí být jasné, kdo bude plochu financovat a spravovat (Sojková a Kiesenbauer, 2008a).

Bloky z části otevřené (obr. č. 2a) mají podobné vlastnosti jako blok uzavřený s průjezdem, výhodou je však ještě lepší odvětrávání vnitrobloků. Neúplné bloky (obr. č. 2b) jsou přechodovou fází

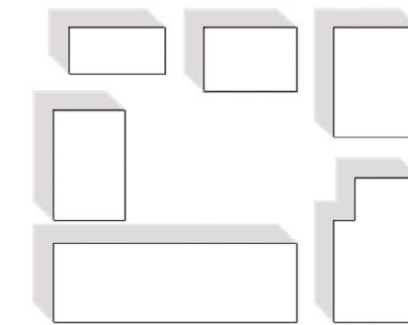
mezi uzavřenými a otevřenými bloky. Velký vliv má na jeho vlastnosti situování ke světovým stranám. Hlavní nevýhodou je intimita centrálního prostoru (Šubr et al., 1990).

Obr. č. 2: a) z části otevřený blok, b) neúplný blok.

Inspirováno obrázkem z knihy Zelen obytných vnitrobloků (Šubr et al., 1990).

Otevřené bloky (obr. č. 3) mají sice nejlepší hygienické a mikroklimatické podmínky, postrádají však jakoukoli intimitu a oddělení od vnějšího dopravního ruchu. Nejvýraznější nevýhodou je anonymita jejich obyvatel, a tím větší možnost devastace a neudržování ploch (Šubr et al., 1990).

Obr. č. 3: otevřený blok.

Inspirováno obrázkem z knihy Zelen obytných vnitrobloků (Šubr et al., 1990).

Vnitřní prostor neúplných a otevřených bloků bývá často využíván jako veřejné prostranství (park, hřiště apod.), proto jsou jeho údržba a správa stejné jako na ostatních veřejných plochách a chování návštěvníků většinou podléhá návštěvnímu řádu (Sojková a Kiesenbauer, 2008a).

Jak již bylo zmíněno, velice důležitý je také tvar blokové zástavby. Nejlepším tvarem pro budování vnitrobloku s obytnou funkcí je čtverec či obdélník o poměru stran 1 : 2. Pokud je poměr stran obdélníku větší než 1 : 2 či se jedná o bloky jiného tvaru (lichoběžník, trojúhelník, nepravidelné), které vytvářejí úzký prostor převážně zastíněný, je možnost jejich úprav velice omezena. Spíše se využívají k budování prosklených atrií a zimních zahrad. Stejně vlastnosti mají i vnitrobloky, pokud jsou rozděleny zástavbou.

Zde je buď možnost stejné modifikace jako u předchozích, nebo pokud to lze, je možné stavebními úpravami a demolicemi zlepšit mikroklimatické a hygienické vlastnosti (Šubr et al., 1990).

3.1.2 Historie blokové zástavby a vnitrobloků

Atriové domy a bloky budov seskupené okolo centrálního dvora byly využívány již v dávné historii. Tento typ staveb je typický hlavně pro horké suché a teplé vlhké klima (Muhaisen a Gadi, 2005), kde se využívá k akumulaci studeného nočního vzduchu a k vytvoření zastíněné venkovní plochy přes den (Safarzadeh a Bahadori, 2005).

Podle objevených archeologických nálezů ze starověkého města Mahenjo Daro (obr. č. 4) v dnešním Pákistánu lze s jistotou tvrdit, že jistý typ zástavby s budovami umístěnými okolo centrálního dvora byl využíván v městské zástavbě již okolo roku 4000 před našim letopočtem (Fuchs, 1950). Tento typ výsadby se používal ale i jinde po světě, například v Mezopotámii, Egyptě, ale i ve starověkém Řecku a Římě (Hrůza a Zajíc, 1997). Původní účel vzniku tohoto uspořádání staveb však není přesně znám, pravděpodobně měly být v centrálním prostoru zahrady (Sedláková, 2000).

Obr. č. 4: letecký pohled na Mahenjo Daro.

Převzato z <<https://www.harappa.com/content/towards-geo-archaeology-craft-moenjo-daro>>.

V jižní Číně vznikaly jedny z prvních skupinových dvorů. Většinou se jednalo o skupinu domků jednotlivých rodin jednoho rodu seskupených okolo plochy pro meditaci. V té se prolínaly prvky vegetace a vody, zároveň sloužila k chlazení okolních budov (Werner, 1985).

Pro Evropu je uspořádání budov do uzavřených bloků také typické (Šubr et al., 1990). Nejznámější je využití budov s obytným dvorem, tzv. atriem, pro období antiky (Mareček, 1992). V této době se budovaly na území starověkého Říma jak samostatné atriové vily, tak vícepatrové nájemní domy, které byly stavěny do větších bloků okolo centrálního dvora. Rozšíření tohoto typu bytových domů s vnitrobloky do velkých měst proběhlo při urbanizaci během 3. – 4. století (Hrůza a Zajíc, 1997).

Během let se postupně měnil jak styl a výška zástavby, tak se proměňovala i funkce prostoru mezi budovami. Ve středověku byl tento prostor využíván k hospodaření. Stavěly se zde stodoly, dílny, sklady, ale i menší průmyslové objekty (obr. č. 5) (Šubr et al., 1990). Ovšem již v této době se v některých částech vnitrobloků začínají budovat malé uzavřené okrasné zahrady (Dokoupil et al., 1957). V období renesance a baroka se některé dvory otevřely pro veřejnost jako nové pěší cesty (Halík et al., 1996). Mohutné zastavování vnitrobloků probíhalo až do 19. století, během něhož se vnitrobloky přestávají zastavovat a začínají se využívat jako obytné dvory a dvorky (Šubr et al., 1990). Ještě na počátku 20. století se ale většina vzniklých proluk mezi domy využívala převážně jako volný dvůr bez zeleně – kvůli praktické využitelnosti plochy. Ve vnitroblocích tedy většinou nevznikaly zahrady (Janák, 1933). Teprve v průběhu 20. století se dvory a dvorky začínají pomalu využívat jako zelené plochy s estetickou a obytnou funkcí (Šubr et al., 1990). V 70. letech minulého století proběhla v Praze dokonce i kampaň za oživení vnitrobloků (Sedláková, 2000). Zeleň je často doplňována o architektonické členění prostoru a umělecké předměty, jako jsou sochy a kašny. Také ale vznikají zahrady s užitkovou funkcí (Šubr et al., 1990). Například na Starém Městě sloužila část vnitrobloků k pěstování bylin (Sedláková, 2000). Přesto se v tomto období ale některé vnitrobloky stále zastavovaly a vznikaly v nich provozní a řemeslné objekty (Šubr et al., 1990).

Obr. č. 5: skladiště řepových semen Vaňkova semenářství – Holešovice, pohlednice z let cca 1910 – 1914 (D. Hlaváč).
Převzato z knihy Holešovice – Bubny od Jana Jungmanna (2014).

Zastavování volných ploch vnitrobloků nebyl jediný problém, který se během let objevil. V průběhu 19. století se začal prosazovat fenomén přístaveb dalších podlaží či staveb nových vícepodlažních činžovních domů na místě středověké zástavby. Tak vznikl malý prostor uzavřený stavbami s pěti a více podlažími, v němž byl nedostatek světla. Vysoké budovy bránily pohybu vzduchu, a tím se zde snadno zachycovaly pachy a prach (Šilhánková, 2003). Tomu se také začala upravovat dispozice bytů, které měly většinu oken do ulice. Okna se začala znovu vytvářet na straně vnitrobloků až na začátku 20. století (Lisková, 1935).

Počátek dvacátého století také přinesl konec jednoduchých pavlačových domů, které měly byty přístupné pouze z pavlače se společnou výlevkou a toaletou. Od této doby se stavěly domy, v nichž měly byty všechno vybavení uvnitř. Tyto domy byly tehdy budovány hlavně na asanovaných územích Vinohrad a Josefova (Hrůza, 2003).

V polovině minulého století se začalo v urbanismu upřednostňovat rozmístění samostatných staveb volně do prostoru, nikoli jejich seskupování do větších spojených bloků. Toto nové urbanistické uspořádání nemělo přirozené rozhraní mezi rušnou veřejnou částí města a klidnou soukromou plochou, jako bylo vytvářeno dřívějším stavěním domů podél ulic a ponecháváním volného prostoru mezi budovami (Šubr et al., 1990). K tomuto typu zástavby velice přispěl Le Corbusier, který se snažil vyřešit problémy z období průmyslové revoluce použitím většího množství zeleně mezi budovami (obr. č. 6). Po deklaraci teorie Athénskou chartou (1933) byla tato myšlenka využívána pro budování nových funkcionalistických sídlišť. Postaveným sídlištěm však často chybělo lidské měřítko a jasné vytyčení veřejného a soukromého území, proto mnoho lidí začalo upřednostňovat starou zástavbu s uzavřenými vnitrobloky (Hrůza a Zajíc, 1997). V období komunismu však většina vnitrobloků nebyla příjemná k pobytu, spíše byla využívána jako technické zázemí pro bloky činžovních domů (Klimek, 2014).

Obr. č. 6: Cité Radieuse (Zářivé sídliště) v Marseille od Le Corbusiera. Převzato z <<http://ee.france.fr/cs/discover/cite-radieuse-v-marseille>>.

V dnešní době jsou považovány obytné vnitrobloky se zelení, které se nachází hlavně na území se starší zástavbou města, za velmi významné prvky zeleně (Otruba, 2002). Vytváří pro obyvatele domů vnější obytný prostor a mohou přispět i k lepší kvalitě bydlení. Vnitrobloky jsou významné i pro městskou ekologii, protože jsou to jedny z posledních rezervních ploch pro zeď v rámci systému sídelní zeleně (Sojková a Kiesenbauer, 2008b). Bohužel jich je mnoho ve špatném stavu (Sojková a Kiesenbauer, 2008a), proto vzniká řada programů, které se snaží o zlepšení jejich stavu. Na Praze 7 jsou to například soutěže o nejhezčí vnitroblok, předzahrádka či dům s květinovou výzdobou, která je pořádána Městskou částí Praha 7 (MČ Praha 7, 2016).

3.1.3 Obytný vnitroblok

Již jsme se dotkly vnitrobloku, jehož hlavním významem je funkce obytná. Tento typ vnitrobloku je většinou definován jako prostor uzavřený či jen částečně uzavřený mezi obytnými domy, který je využíván převážně jejich obyvateli (Šubr, 1987; Šubr et al., 1990; Sojková a Kiesenbauer, 2008b). Hlavním prvkem parteru obytného vnitrobloku je zeď. V posledních letech přestává být jeho hlavní funkcí vytváření pouze vnějšího obytného prostoru (Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

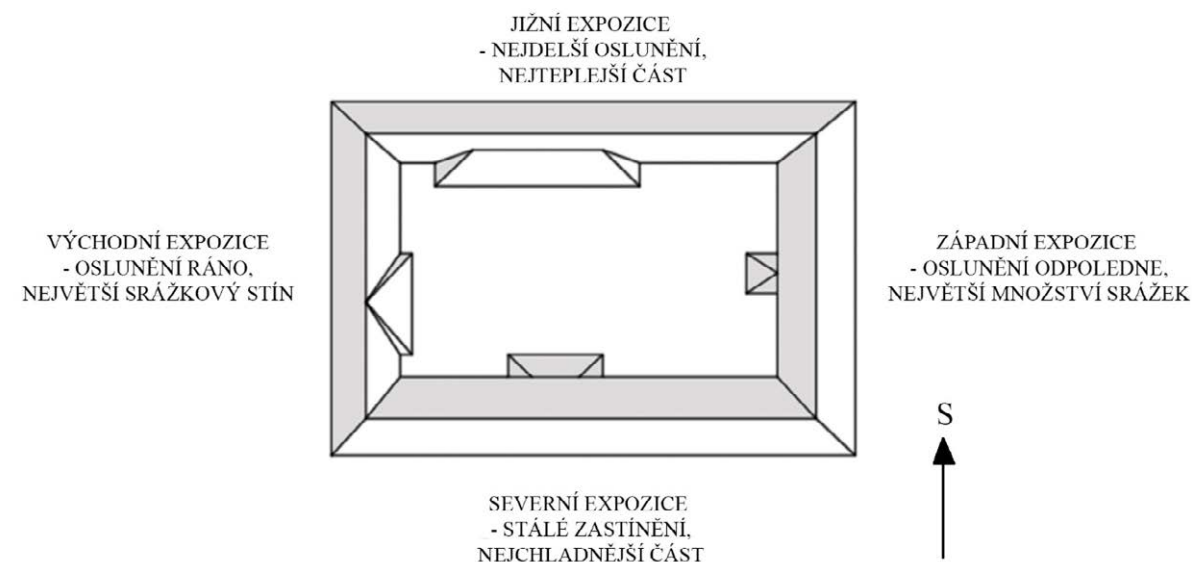
Pro vytvoření vnitřního prostoru bloků s touto funkcí musí být vhodné vlastnosti, hlavně mikroklimatické a hygienické. Aby byly tyto vlastnosti vhodné, musí být správná orientace bloků ke světovým stranám a vhodný poměr výšky budov a šířky vnitrobloku, tím je zajištěna správná délka doby slunečního svitu a správné podmínky pro proudění vzduchu (Šubr et al., 1990).

3.1.4 Charakteristiky vnitrobloků

Mezi hlavní charakteristiky vnitrobloků patří funkce mikroklimatická a hygienická. Mikroklimatické podmínky zahrnují světelné poměry, tepelný režim, vzdušné proudění a vzdušnou vlhkost. Hygienické poměry jsou poté dány z mikroklimatických podmínek prostoru a dalších charakteristik.

Světelné poměry jsou dány jak již zmiňovanými vlastnostmi bloku (tvar, velikost, expozice a výška budov), tak se na nich podílí i sklon terénu, reliéf a případná vzrostlá zeď. Pro nejvhodnější osvětlení vnitrobloku je nejlepší poměr výšky domů k šířce centrálního prostoru nad 1 : 2,5 (Sojková a Kiesenbauer, 2008a; Sojková a Kiesenbauer, 2008b; Šubr et al., 1990). Pro vytvoření obytného vnitrobloku je přípustné využití vnitrobloků, jejichž poměr výšky a šířky je mezi 1 : 1,5 a 2,5. U těchto ploch jsou ale nutné úpravy, jinak by jejich obytné funkce byly redukovány. Množství osluněné plochy jde také zvětšit zvýšením terénu. Pokud je tvar bloku úzký, je lepší, aby byl orientován delší stranou směrem od východu na západ. Podle

množství oslunění ve vnitrobloku rozlišujeme zóny maximálního svitu, přechodovou a úplného zastínění (obr. č. 7). Velikost těchto zón se mění s výškou Slunce nad obzorem (Šubr et al., 1990).

Obr. č. 7: oslunění vnitrobloku a stanovištní podmínky.

Inspirováno obrázkem z knihy Zeleně obytného vnitrobloku (Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

Tepelný režim je ovlivňován stejnými faktory jako světelné podmínky. Podílí se na něm ale také textura, barva a vlastnosti materiálu na povrchu dvora a budov. Pro zlepšení extrémních tepelných podmínek se používá zeleň, a to hlavně dřeviny kvůli zastínění větší plochy, transpiraci a využití většího množství světelné energie pro fotosyntézu. Dále se budují různé druhy vodních ploch, jako jsou jezírka, fontány a kašny, ze kterých se vypařuje voda, která také ochlazuje (Quitt, 1973; Šubr et al., 1990).

Vzdušné proudění podmiňují hlavně směr větru, uspořádání a výška budov. Můžeme se zde setkat se dvěma nevhodnými efekty. První je tzv. Venturiho efekt, který vzniká, pokud je mezera v rohu zástavby, která svírá pravý úhel, a směr větru je v ose tohoto pravého úhlu. Druhý efekt se nazývá „blokový“, vzniká, pokud jsou domy v blocích nízké a vítr přes ně může padat do vnitroblokového prostoru (Horký, 1984; Šubr et al., 1990). Mezi další ovlivňující činitele patří vertikální členění vnitrobloku, propustnost zdí a plotů, poměr zpevněných a nezpevněných ploch, dále vodních ploch a zeleně (Šubr et al., 1990). Velký vliv má také expozice vnitrobloku, pokud je totiž centrální plocha orientována kolmo k přicházejícímu větru, je značně snížena jeho ventilační schopnost. Proto je nutné vždy myslet, jakým směrem vane převládající vítr (Sharples a Bensalem, 2001).

Vdušná vlhkost je také závislá na velikosti vnitrobloku, výšce okolní zástavby, expozici, slunečnímu poměru, vzdušnému proudění, poměru zpevněných a nezpevněných ploch, ale také na množství zeleně, vodních ploch, srážek a velikosti srážkového stínu. Zeleň a vodní prvky výrazně přispívají k lepším vlhkostním poměrům (Šubr et al., 1990).

Ukázku využití vnitrobloků ke zlepšení mikroklimatických podmínek můžeme nalézt například v suchých horkých oblastech Íránu. Zde byly domy navrhovány tak, aby se v nich zvyšovala vlhkost vzduchu, a tím klesala teplota v obytných místnostech. Budovy měly centrální nádvoří, v němž byl na letní období instalován usměrňovač větru (obr. č. 8), který zachytil vítr z vnějšího prostředí a směřoval ho do domu přes vodní plochy (nádrže, rybníky a kašny), které vduch ochladily vlhkým vzduchem. Ke zvýšení vlhkosti v nádvoří také přispívala vegetace, která se zde také často nacházela (Ahmadkhani Maleki, 2011; Soflaee a Shokouhian, 2007). Z vnější strany budovy většinou nebyla žádná okna ani jiné otvory, protože tím bylo zabráněno možnému vniku teplého vzduchu z vnějšího prostředí (Rafooneh Mokhtarshahi a Payam, 2013). Lidé se během ročních období stěhovali ze severovýchodní strany, kterou používali v zimě kvůli slunečnímu záření z jihozápadu, na jihozápadní v létě, kde bylo méně slunečního svitu a byl zde přiváděn vítr ze dvora (Edwards et al., 2006). K bydlení využívali i suterén objektu, ten sloužil k tomuto účelu hlavně v období léta (Leylian et al., 2010).

V súdánském městě Babul jsou využívány domy s dvorky pro lepší mikroklimatické podmínky. Vnitřní dvorek je budován převážně pro jeho důležitou roli při adaptaci budov na změny počasí mezi létem a zimou. Budovy jsou zde orientované od severu k jihu. Na rozdíl od Íránu jsou v Babulu okna používána pro ventilaci. Okna jsou umístěna na jižní a severní straně domů kvůli oslunění v zimních měsících a studenému větru proudícímu v létě od severu. V této části se obyvatelé také stěhují po domě podle ročního období a denní doby. Další rozdíl u domů v Babulu je, že na rozdíl od Íránu se zde nevyužívá suterén a nádvoří k obývání, jsou zde sklady a kuchyně. Také se zde budovaly zadní dvorky kvůli možnosti křížového větrání (Abbas et al., 2015).

Obr. č. 8: dům s nádvořím a usměrňovačem větru (Yazd, Írán).

Převzato z <<http://transworldexpedition.com/?tag=iran>>.

Hygienická funkce je jedna z nejdůležitějších při tvorbě obytného vnitrobloku. K jejímu zlepšení přispívá odstranění hlavních zdrojů znečištění, jako jsou např. skládky, přítomnost hlodavců, výrazně prašné plochy apod., dále eliminace těch, které nelze více ovlivnit (blízkost velkých dopravních tepen atd.). Ke snížení dopadu těchto zdrojů lze využít různé rozmístování clon ze zeleně a technických prvků, správné rozmístění rekreačních a hospodářských ploch (Šubr et al., 1990). Je velice diskutabilní, zda do vnitrobloků umísťovat parkovací stání, jelikož uvnitř bloků se velice drží škodliviny, pokud je zdroj přímo uvnitř mezi budovami. Například je pravděpodobné, že jedno nastartované motorové vozidlo ve dvoře by vyprodukovalo za určitý časový úsek stejnou hladinu kontaminujících látek, jako sto vozidel nastartovaných po stejnou dobu mimo bloky budov (Hall et al., 1999).

Co se týče hluku ve vnitrobloku, je podle pokusu Sayeda M. Ettouney a Ferguse R. Fricka z Sheffieldské univerzity možné vytvořit klidné prostředí i v těsné blízkosti hluku, jelikož okolní budovy vytvářejí štít, který nepustí všechny zvuk do centrálního prostoru. Je však nutné, aby měly budovy správnou výšku. K jejímu určení slouží i jiné faktory, jako jsou: denní osvětlení, proudění větru, rozložení prostoru a další. K ještě většímu snížení hluku napomáhá i dobře udržované vegetace (Ettouney a Fricke, 1973). Ta dokáže snížit hladinu hluku, a dokonce zkrátit dozvuk tím, že pohltí a odrazí část zvuku. Je důležité, aby bylo využito různých typů vegetace (např. stromy, keře, půdopokryvné a pnoucí rostliny). Záleží také na použitých materiálech v prostoru a mobiliáři, a také na jejich rozmístění (Kim et al., 2014). K zachycování hluku z okolního prostředí je také velice účinné využití rostlin na fasádách a střeších domů. Tato vegetace pohltí a rozptýlí přicházející hluk těsně u jeho zdroje. Záleží však na správné velikosti plochy a také na správném sklonu střechy. Přestože je tento způsob snižování hluku považován za jeden z nejefektivnějších, je využíván málo kvůli vysokým nákladům na údržbu (Van Renterghem et al., 2013).

Hospodářská funkce zahrnuje veškeré činnosti spojené s údržbou a úklidem bytů a společných prostor. Vzhledem k jejich negativnímu dopadu na obytnou funkci je nutné, aby jejich umístění bylo co nejlepší, aby nenarušovalo obytný prostor vnitrobloku (Šubr et al., 1990). Také je zapotřebí brát ohled na nutnost některých vlastností pro jednotlivé činnosti, například dostatečné oslunění a provětranost k sušení prádla, či přístupnost kontejnerů pro obyvatele domu, ale i pro odvoz (Sojková a Kiesenbauer, 2008a; Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

Obytné funkce jsou hlavní náplní obytného vnitrobloku. V prostoru by mělo být možné jak odpočívat, tak provozovat fyzické aktivity, jako je například hraní her a sport. Pro rozhodnutí, které vybavení a k jakým činnostem má být ve vnitrobloku umístěno, je vhodné použít sociologický průzkum (Šubr et al., 1990). Při návrhu je dobré brát ohled na méně mobilní skupiny obyvatel (matky s malými dětmi, senioři apod.), a také na to, jaká věková skupina obyvatel v okolních domech převládá. Dále je dobré si udělat představu, jaké typy rekreačního vyžití se vyskytují v okolí 300 m od upravované plochy (Sojková a Kiesenbauer, 2008a; Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

Zeleň hraje ve vnitroblocích důležitou roli. Plní zde mnoho funkcí (mikroklimatickou, hygienickou, psychohygienickou, architektonickou a estetickou), jimiž zlepšuje kvalitu prostředí. Vegetace by měla být navrhována tak, aby odpovídala zjištěným podmínkám vnitrobloku a ekologickým vztahům společenstev stanoviště (Šubr et al., 1990). Pro kostru výsadby jsou velmi významné stromy, u nichž je důležité přizpůsobit jejich výběr omezením plochy a prostoru vnitrobloku (nejvhodnější zastoupení stromů je 0,5 – 1 ks stromu/100 m²). Dále je lepší snažit se zachovat co nejvíce stávajících dřevin, v menších prostorech využívat spíše listnaté dřeviny, jehličnaté stromy používat pouze pro oživení výsadby ve velkých vnitroblocích, u domů zasazovat spíše stromy, které propouštějí více slunečního světla. U ostatních rostlin dbát na jejich potřeby stanovištních podmínek (Sojková a Kiesenbauer, 2008a; Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

3.1.5 Revitalizace vnitrobloků

Pokud je stav vnitrobloku nevyhovující, je nutná jeho regenerace, aby bylo možné plně využít všechny jeho potenciál. Fáze obnovy vnitřního prostoru bloků by měla být realizována pokud možno až po rekonstrukci okolních budov, aby se předešlo případné devastaci prostoru během oprav (Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

Každé revitalizaci plochy musí předcházet sběr informací o dané ploše. Musí se prostudovat místní územní plán a regulativy, upřesňující množství zeleně a zpevněných ploch, způsob využívání a případnou památkovou ochranu území. Také získat informace o majetkových vztazích u okolních budov a vnitrobloků, charakteru dané zástavby, možného rozčlenění plochy vnitrobloku, její dostupnosti a využitelnosti motorovými vozidly, a také popis přírodních podmínek dané lokality. Dále je dobré se pokusit získat informace o rozmístění jednotlivých typů ploch na území a jejich stavu (zeleň, zpevněné plochy, mobiliář apod.) a o způsobu využití daného prostoru v dnešní době. A v neposlední řadě se zeptat místních obyvatel na jejich názory a představy o dalším vývoji plochy (Sojková a Kiesenbauer, 2008a).

Získané informace je nutno rozčlenit a rozebrat pro vytvoření možných východisek nového projektu (Sojková a Kiesenbauer, 2008a; Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

3.2 Rozbor vnitroblokové zástavby v Praze

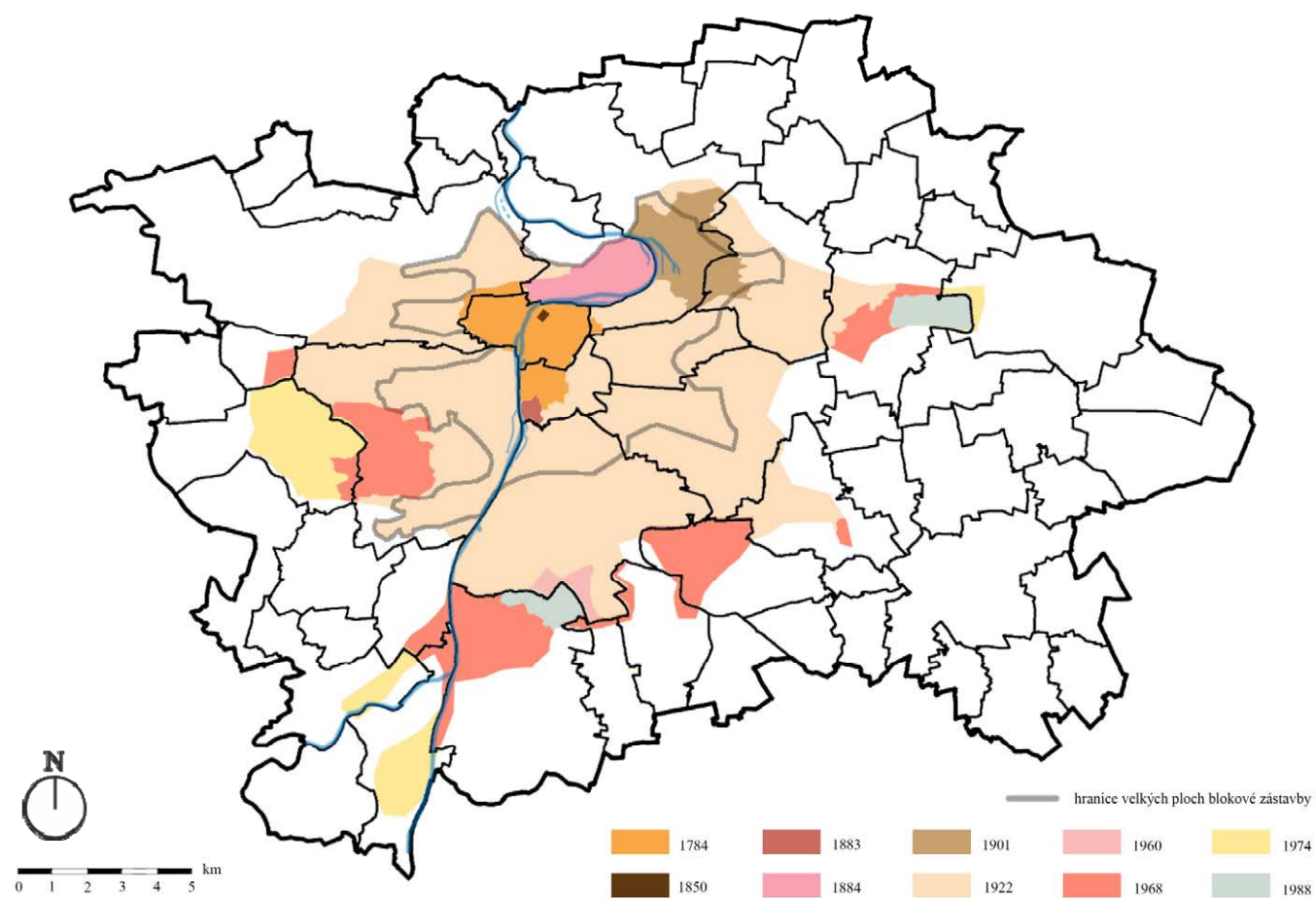
3.2.1 Historie vnitroblokové zástavby v Praze

Pro nejstarší pražské čtvrti je typická kompaktní bloková zástavba, ta byla nejdříve využívána pouze pro samotné centrum města. S postupným rozvojem předměstí a průmyslu se však stále více využívala v jednotlivých obcích a městech v okolí tehdejší Prahy – např. Smíchov, Libeň, Holešovice, Karlín, Vinohrady, Žižkov, Vršovice a Nusle (IPR Praha, 2010).

Tyto nově vzniklé čtvrtě se od sebe výrazně lišily. Některé byly stavěny pro zámožnější pražské občany a vyznačovaly se větší komfortností jednotlivých bloků domů i jejich vnitřní vybaveností. Tento typ čtvrtě představují například Vinohrady. Oproti tomu byly stavěny dělnické čtvrtě (např. Žižkov), které se vyznačovaly méně příznivými podmínkami bloků. Činžovní pavlačové domy bez sociálních zařízení byly stěsnány do menších bloků s nevelkým centrálním dvorkem, který neodpovídal vhodným hygienickým podmínkám. Mimořádně byly v Praze stavěny dělnické čtvrti, které odpovídaly standardům těchto čtvrtí v Německu a Anglii. Mezi tyto výjimky patřily např. Holešovice a smíchovská Mrázovka (Ouředníček, 2012).

Dělnické čtvrtě nevznikaly jen kvůli rozvoji průmyslu, ale také kvůli modernizaci centra města, při níž byly chudinské byty přestavovány na obchody, skladiště a úřadovny. Obyvatelé těchto bytů byly přestěhovány do právě vzniklých dělnických čtvrtí (Boháč, 1923).

Během rozvoje hlavního města byla tedy postupně připojována předměstí k Praze jako jednotlivé městské části. V těch dále probíhal rozvoj a výstavba nových bloků domů. Takto byla stále zvětšována Praha i okruh předměstí okolo ní. Na obrázku č. 9 je patrný tento vývoj na území Prahy s kompaktní blokovou zástavbou.

Obr. č. 9: vývoj území Prahy s kompaktní blokovou zástavbou (IPR Praha, 2008).

Kromě těchto čtvrtí vnikaly v Praze i chudinské čtvrti (okolí vršovického nádraží a Edenu), ale také vilová zástavba, která byla využívána hlavně v lokalitách příznivých pro tento typ zástavování (Ořechovka, Spořilov, Hanspaulka, Zahradní město a další), či na místech, kde nebylo možné využít blokovou zástavbu (např. Košíře a Podolí) (IPR Praha, 2008).

Tento rozvoj Prahy probíhal až do 2. světové války, poté byla nahrazena výstavba kompaktních bloků za sídliště s otevřenými bloky (IPR Praha, 2010).

3.2.2 Porovnání kompaktní blokové zástavby Prahy a Vídně

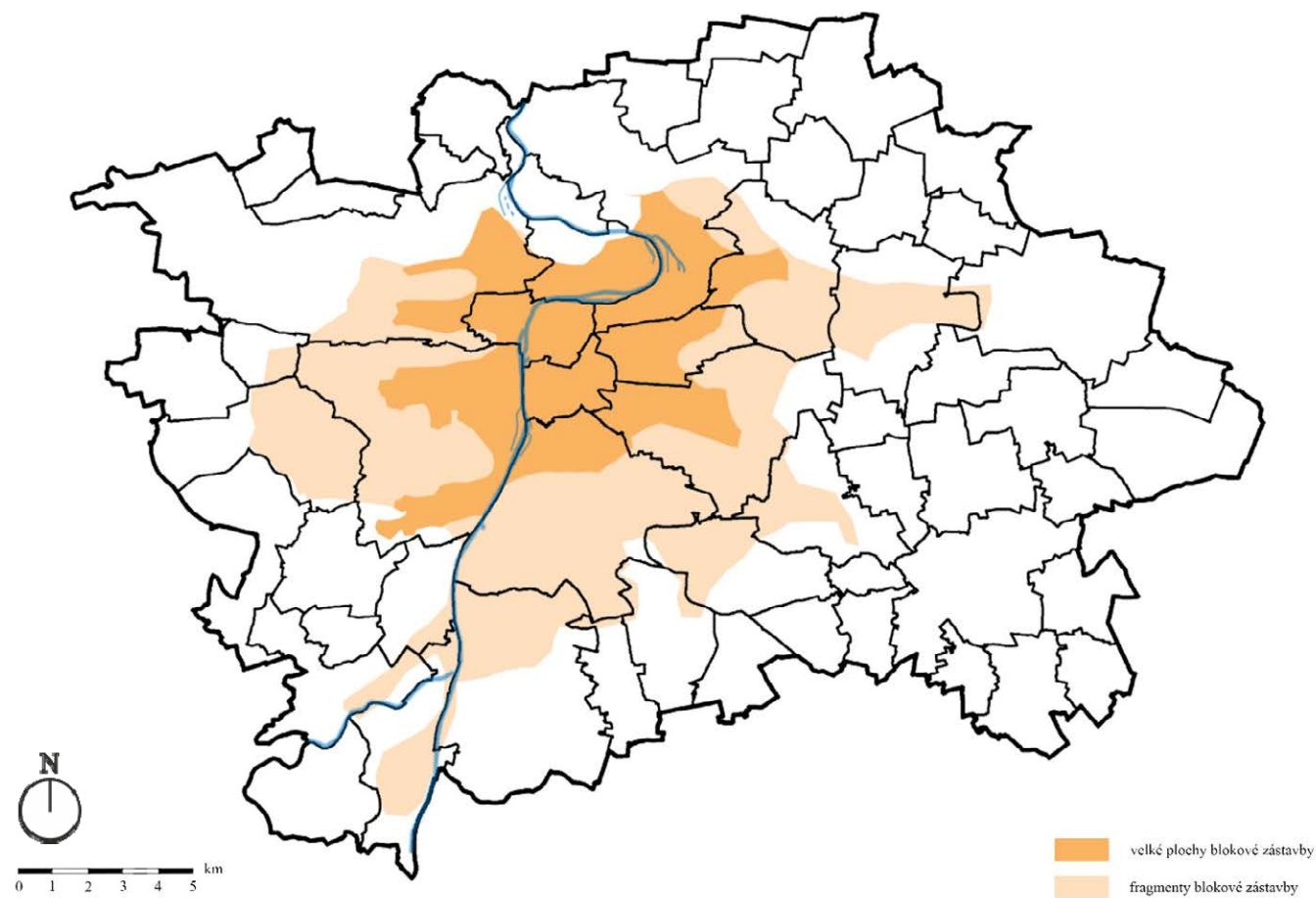
Pro ucelnější představu o rozdílnosti struktur blokové zástavby jednotlivých evropských měst jsou v této kapitole porovnány struktury Prahy a Vídně. Vídeň byla pro porovnání vybrána z důvodu dlouhodobého vzájemného ovlivňování obou měst, tedy i mnohých podobností.

Největším důvodem této blízkosti je snaha Rudolfa IV. Habsburského (1339 – 1365), který po smrti svého otce vévody Albrechta II. převzal vládu nad habsburskými zeměmi, vyrovnat se svému tchánovi českému králi Karlu IV. (1316 – 1378). Díky tomu byla roku 1359 zahájena přestavba vídeňské katedrály sv. Štěpána, aby mohla konkurovat té pražské. Jeho snaha pozvednout Vídeň dala také roku 1365 popud k založení vídeňské univerzity (Krieger, 2003).

Po jeho smrti rozvoj Vídně pokračoval. Největší vzestup započal po roce 1438, kdy se stala Vídeň opět rezidenčním městem císařů. V té době ztratila Praha své postavení a její další rozvoj se zpomalil. Kvůli tomuto důvodu bylo zachováno centrum Prahy v historické podobě a nebylo přestavěno, jako je tomu u Vídně (Pešek, 1999).

Na obrázcích č. 10 a 11 jsou zakresleny hranice kompaktních blokové zástavby (nejedná se o zástavbu otevřených bloků), z čehož je patrné, že vývoj tohoto typu zástavby v Praze a ve Vídni byl odlišný. V Praze probíhala výstavba bloků domů s vnitrobloky i mimo centrum města, ve Vídni je tento typ blokové zástavby typický pouze pro centrum města a jeho nejbližší okolí.

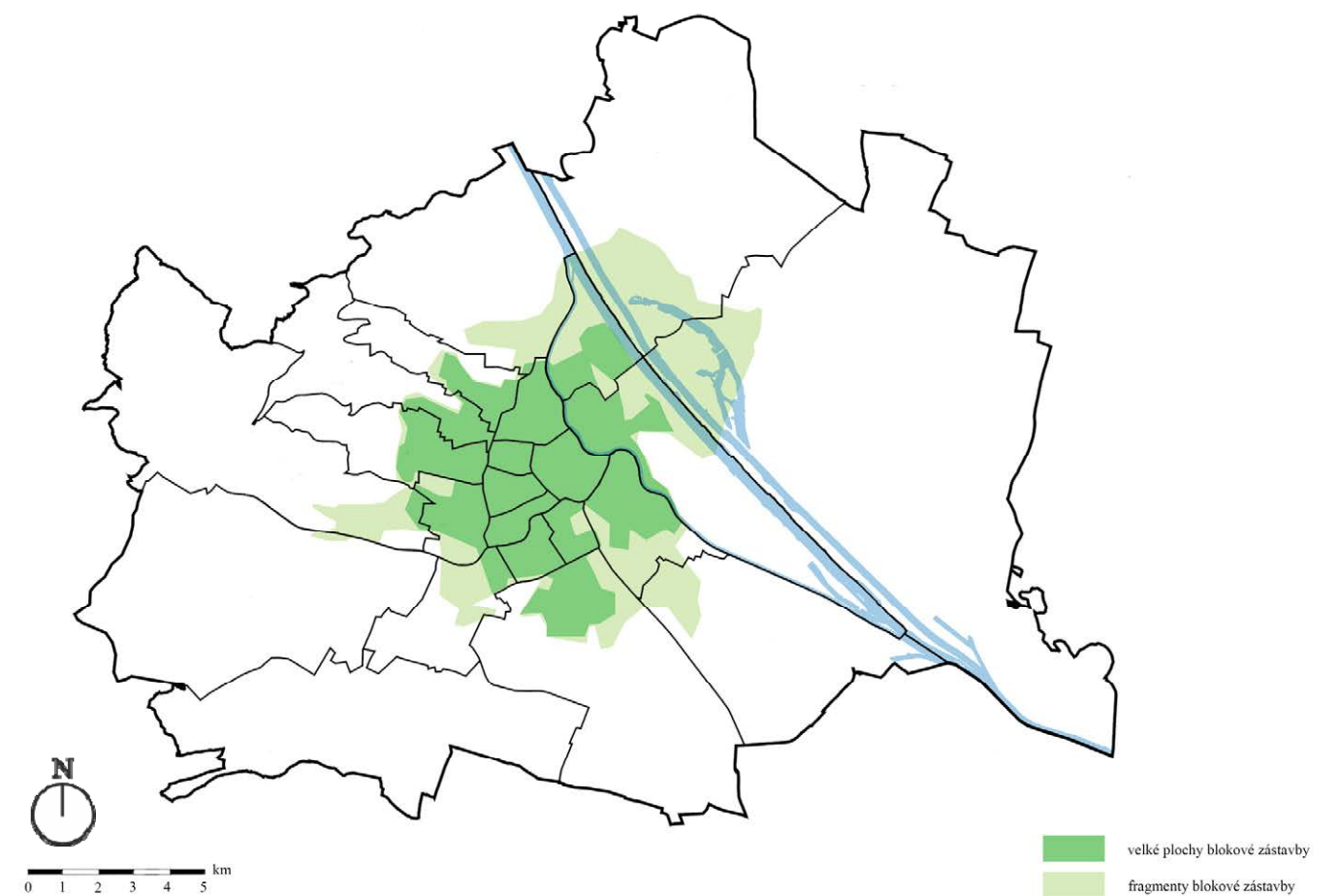
Jak již bylo popsáno v předešlé kapitole, v Praze probíhala výstavba domů s vnitrobloky i mimo okolí centra města. Jednalo se především o menší města, která byla pohlcena v rámci rozrůstání Prahy, či o centra průmyslu jednotlivých čtvrtí (IPR Praha, 2010).

Obr. č. 10: území Prahy s kompaktní blokovou zástavbou.

Urbanistická struktura města Vídně je velice ovlivněna několika faktory. Zprvce to je vliv významných architektů Otto Wagnera, Camilla Sitteho a Adolfa Loose. Camillo Sitte byl velkým odpůrcem blokové zástavby, čímž se velice odlišoval od ostatních architektů té doby. Mezi další důvod patří také dlouhé přetrvávání centra Vídně v hradbách, přičemž rozvoj byl velkou dobu směřován pouze na toto centrum, okrajové části byly později využívány pro zřizování parků a pro stavbu honosných sídel a vilových čtvrtí (Janata, 2009).

Nejvýznamnější období ve výstavbě kompaktní blokové zástavby je období tzv. Rudé Vídně (1919 – 1934), kdy bylo v rámci sociálního programu na podporu bydlení během několika let vystavěno několik desítek tisíc bytů. Pro tyto účely byly využity pozemky města, které byly většinou v nejbližším okolí centra. Po 2. světové válce bylo mnoho domů poničeno a objevila se nutná potřeba nových domů. Proběhla velká výstavba čtvrtí s otevřenými bloky na volných parcelách, ale i na parcelách zdemolovaných bytových čtvrtí (Blažková, 2006).

Obr. č. 11: území Vídně s kompaktní blokovou zástavbou.

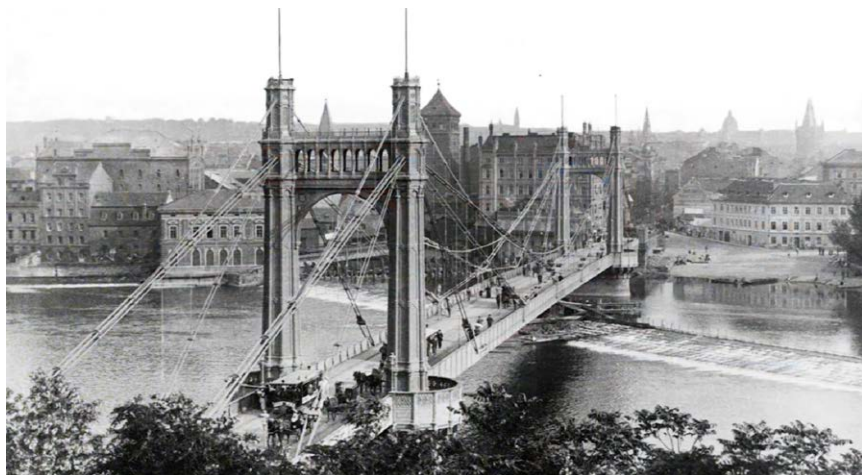
3.3 Rozbor vybraného území

3.3.1 Historie Prahy 7

Území Prahy 7 bylo osídleno díky svým příznivým přírodním podmínkám už v době kamenné. Od té doby se zde nacházelo vždy několik sídlišť a osad. Kolem roku 500 př. n. l. se území stalo křižovatkou několika obchodních cest a začalo se stále více rozvíjet. Rozvoj se zastavil až v průběhu 8. a 9. století, kdy se centrum přesunulo do oblasti dnešního Starého Města. V období středověku až raného novověku se na území dnešní městské části Praha 7 nacházely obce Holešovice, Bubny, Přední Ovenec (dnes Bubeneč) a Zadní Ovenec (dnešní Trója). Všechny obce až na Bubny, které byly rybářskou obcí, se zaměřovaly na zemědělství (Broncová, 2004).

V období feudalismu byly nejvíce významné Bubny, které se nacházely u brodu, přes který se bylo možné dostat ze Starého města k Pražskému hradu. Obyvatelé této obce se živily hlavně rybařením. Později se zde začal rozvíjet průmysl (např. Dormitzerova továrna na kartony) (Broncová, 2004). Výrazný rozvoj obce začal až po jejich spojení s Holešovicemi v roce 1850, společné připojení k Praze proběhlo v roce 1884, vznikla tak sedmá městská část (Broncová, 1998; Broncová, 2004). Přestože byly obce

spojeny, měly Bubny částečně i svou vlastní samosprávu a své místní zastupitelstvo se starostou (Borkovský et al., 1964). Od roku 1871 jsou Bubny spojeny s Prahou mostem, nejdříve řetězovým mostem Františka Josefa – r. 1918 přejmenován na most Štefánikův (obr. č. 12), který nahradil přívozy (Broncová, 2004), a poté železobetonovým, který byl postaven na místě řetězového mostu mezi lety 1949 – 1951 (Broncová, 1998).

Obr. č. 12: řetězový most Františka Josefa I.

Převzato z <<http://velkakecka.pise.cz/71-prazske-mosty.html>>.

Od propojení s Holešovicemi a vzniku dalšího pražského předměstí (obr. č. 13) se počítalo se vznikem čtvrtě obytných činžovních domů, hlavně kvůli propojení s Prahou řetězovým mostem (Broncová, 1998). První domy s vnitroblokem se tedy na území Prahy 7 začaly objevovat na počátku 20. století. Velkým impulzem k tomu bylo i zavedení hromadné dopravy (Pytlík, 2001).

Nové urbanistické řešení Buben bylo jednoduché, hlavní osou se stala nynější třída Milady Horákové, jež kopíruje historickou cestu, která vedla na Letenskou pláň. Nově vzniklé Letenské náměstí bylo vytvořeno na místě dávného rozcestí. Od náměstí na západ byla vytyčena další osa z cesty do Bubeneč (dnešní Korunovačnická ulice), na východ osa z úzké cesty v polích (Veletržní). Mezi další nově vzniklé osy patřily dvě významné cesty, v dnešní době nazývané ulice Dukelských hrdinů a Bubenská. V této půdorysné kostře se postupně vytvářela pravidelná osnova domovních bloků (Broncová, 1998; Broncová, 2004). K zásadnějšímu rozvoji území nedošlo kvůli omezení plochy na západě hřebenem Letné, Vltavou na jihu, Královskou oborou na severu a od východu bylo případné spojení s Holešovicemi znemožněno železnicí (Broncová, 2004). V roce 1857 zde bylo 110 domů s 1200 obyvateli (Broncová, 1998; Broncová, 2004).

Holešovice se v předměstskou čtvrt' přetvářely výrazně pomaleji (Broncová, 2004). Jejich přeměna začala přibližně v polovině 19. století a byla výrazně odlišná od Buben. Na tomto území se upřednostňovala stavba továren před činžovními domy, tak se z nich postupně stávala průmyslová periferie. Mezi lety 1868 a 1872 proběhla na území Holešovic stavba rozlehlého nádraží. Roku 1881 již

bylo na území Holešovic 32 menších průmyslových podniků a továren (Broncová, 1998). Díky těmto podnikům se do Holešovic stěhovalo stále více obyvatel, v těchto letech se jejich počet pohyboval okolo 11 000 (Borkovský et al., 1964). O několik let později, v roce 1888 vyrostla na východ od nádraží kolonie malých dělnických domků se zahrádkami a dvorky, které daly název Dělnické ulici. Na přelomu 19. a 20. století měly Holešovice 780 domovních čísel a přes 30 tisíc obyvatel (Broncová, 1998).

Co se týče rozvoje obce a později městské části Holešovice-Bubny, bylo toto území velice zastavované. Při sloučení těchto dvou obcí roku 1864 měla vzniklá obec 23 ulic, 5 silnic a 461 domů (194 přízemních, 196 jednopatrových, 55 dvoupatrových a 16 třípatrových). Postupné demolice, přestavby a stavby nových domů zapříčinily, že roku 1870 bylo na území 215 domů, ve kterých žilo přibližně 4000 obyvatel. Tento počet se radikálně zvýšil mezi lety 1870 až 1881, kdy bylo na území Holešovic-Buben postaveno 240 domů. V roce 1880 zde tedy stálo již 436 domů s 10852 obyvateli. Další rozvoj pokračoval a roku 1890 bylo na území 570 domů a žilo tady 15352 obyvatel. Poté se čtvrť rozrůstala dále, např. mezi lety 1908 – 1910 bylo postaveno 66 domů. V těchto letech vznikla na území městské části převážná část vnitrobloků (Pudr, 1945).

Pro část území Holešovic-Buben se začal používat název Letná, tento název ale není úředně podložen. Území se rozkládalo na temeni a východní straně letenského svahu. Jižní svah Letné byl od dávných dob osázen vinicemi. Roku 1757 vyrostlo nad srázem k Vltavě opevnění, které bylo podél celého svahu až k místu nynější Bruselské restaurace. Hradby zde byly až do roku 1859, kdy byly nahrazeny Letenskými svahy (Broncová, 1998; Broncová, 2004).

Obr. č. 13: Polohopisný plán VII. části Prahy (asi z roku 1900). Kreslil A. Hurting.

Na území Letné byla v roce 1928 postavena skupina třinácti šestipatrových funkcionalistických domů s lidovým názvem „Molochov“. Tyto domy stojí na třídě Milady Horákové poblíž fotbalového stadionu Sparty a vodárenské věže. Hlavním architektem byl Josef Havlíček a projekty k jednotlivým objektům vypracovali: V. Fürth, J. Havlíček, O. a K. Kohn, A. Mühlstein, L. Lauermann a F. Votava (Broncová, 1998).

Na území Prahy 7 je i další velice hodnotná zástavba činžovních domů, jejíž autory jsou i renomovaní architekti, jako jsou Antonín Belada (Holešovice – Na Maninách čp. 1041 – 1043), Josef Gočár (Holešovice – Bubenská čp. 421), Emanuel Hruška (Holešovice čp. 198), Bohumil Hypšman (Holešovice – Jirečkova čp. 1073), Bohumír Kozák (Holešovice – Kostelní čp. 36, Bubeneč – Čechova čp. 514, 515) (Broncová, 1998).

K Praze 7 také patří část Bubeneče a Troje. Bubeneč, jenž byl od r. 1904 městem, byl připojen k Praze v roce 1922 (Borkovský et al., 1964). V Bubenci proběhla v 70. letech 19. století výstavba několika vil poblíž nové železniční dráhy. Brzy poté začala výstavba v místech od Veletržní třídy ke Královské oboře, a dále pak výstavba ke konci 19. století v oblasti ulic Nad Královskou oborou, Ovinecká a třída Milady Horákové (Broncová, 2004). Troja, na jejímž území nebyla žádná továrna, se rozvíjela velice pomalu. Díky tomu zde byly stavěny pouze menší rodinné domy, nikoli žádné větší činžovní domy s vnitrobloky. Troja byla připojena k Velké Praze ve stejný rok jako Bubeneč, tedy roku 1922 (Borkovský et al., 1964).

3.3.2 Obecné informace o MČ Praha 7 a širší vztahy

Městská část Praha 7 (MČ Praha 7) se nachází převážně na levém břehu Vltavy, severně od Starého Města. Svým tvarem vytváří typický pražský zákrut řeky Vltavy. Území, na kterém se rozprostírá, má výměru 7,14 km² a zahrnuje katastrální území Holešovic, Bubeneče a Libně. Dříve k této městské části patřilo ještě katastrální území Troja, ta však je od 1. ledna 1992 samostatnou městskou částí (MČ Praha 7, 2014). Pro tuto oblast vykonává MČ Praha 7 některé přenesené působnosti státní správy (Zastupitelstvo hlavního města Prahy, 2000). Podle Českého statistického úřadu měla MČ Praha 7 ke dni 31.12.2015 42 902 obyvatel (Český statistický úřad, 2016).

Na území Prahy 7 nalezneme dva ostrovy, první je Ostrov Štvanice, kde byl dříve zimní stadion, a druhý je část Císařského ostrova, která navazuje na území parku Stromovky (neboli Královské obory), nacházející se v severní oblasti sedmé pražské městské části. Na tuto plochu zeleně navazuje od východu prostor Výstaviště v Holešovicích. Další větší parkovou plochou na území MČ Praha 7 jsou Letenské sady na jižním svahu. Na východním břehu Vltavy se rozkládá přístav Holešovice, který je v posledních letech modernizován. Byl zde například zbudován bytový komplex Prague Marina, který využil a obnovil některé

staré budovy přístavu. Přístav i přes všechny modernizace nadále funguje jako kotviště lodí. Dolní a Horní Holešovice rozděluje velké vlakové nádraží Praha-Bubny. Na území Prahy 7 se nachází mnoho významných budov, např. Místodržitelský letohrádek, Šlechtova restaurace a Planetárium v Královské oboře, Letenský zámek, budova Expa 58, Havanský pavilon v Letenských sadech, Kramářova vila, blok Molochov, vodárenská věž na Letné, kostel sv. Antonína Paduánského, Veletržní palác a další (Chrastilová, 2014).

Na území se rozprostírají dvě plochy tvořené bloky budov s vnitrobloky (obr. č. 14). Jedna se nachází v dolních Holešovicích a druhá zabírá část horních Holešovic, Buben a Bubeneč. Toto území je známé také jako Letná.

Obr. č. 14: plochy tvořené bloky budov s vnitrobloky.

Co se týče infrastruktury, území Prahy je protkáno sítí pozemních komunikací. Převážně se jedná o silnice III. třídy, ale nalezneme zde i komunikace II. třídy (např. Vrbenského, Partyzánská, U výstaviště) a silnice I. třídy, jako jsou např. Milady Horákové, nábreží Kapitána Jaroše a Argentinská. Dále se zde nacházejí dva tunely, starší Letenský a v nedávné době zbudovaný Bubenečský. Fungují zde všechny typy hromadné dopravy (např. metro C – stanice Vltavská a Nádraží Holešovice).

MČ Praha 7 je ze dvou stran (jižní a východní) obehnaná korytem řeky Vltavy, na severu poté odděluje tok malou část území ležící na pravém břehu Vltavy. Ze západu přímo navazuje na Městskou část Praha 6. Přes řeku tedy sousedí na jihu s MČ Praha 1, na východě s MČ Praha 8 a na severu s MČ Praha – Troja. Se Starým městem (Praha 1) je Praha 7 propojena čtyřmi mosty – Čechův most, Štěfáníkův most,

Hlávkův most a železniční most spojující Masarykovo nádraží s nádražím Praha – Bubny. S Libní ji spojují tři mosty, a to Libeňský, Barikádníků a železniční most propojující nádraží Praha – Holešovice s nádražím Praha – Libeň a také s Hlavním nádražím. Do Tróji protíná řeku most Trojský a dále po proudu Trojská lávka. Mezi Bubny a Karlínem také funguje přivoz, který spojuje Bubenské nábřeží přes Štvanici se zastávkou u ulice Za Karlínským přístavem.

3.3.3 Stávající stav vnitrobloků

Na území Prahy 7 nalezneme vnitrobloky, které jsou unikátní pro svoji velikost a nezastavěnost. Vnitrobloky domů, které má ve správě MČ Praha 7, zajišťuje společnost Sedmá ubytovací. Podle komise pro rozvoj urbanismu, architektury a veřejného prostoru MČ Praha 7 (2015) se na území Prahy 7 nachází tři typy vnitrobloků (obr. č. 15):

- sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století,
- rostlý historický blok (příklad M. Horákové),
- smíšené velké bloky v dolních Holešovicích.

Sevřený obytný blok nalezneme v různých částech MČ Praha 7. Jedná se o jednoduché a většinou menší bloky, v nichž není plocha rozdělena zástavbou. Většinou je toto území ozeleněno.

Rostlý historický blok má vnitřní část rozdělenou budovami na menší plochy. Tento typ výstavby se nachází nejčastěji v Horních Holešovicích v okolí ulice Milady Horákové. U těchto vnitrobloků je patrný rozdíl mezi využíváním jednotlivých pozemků a jejich stavem a správou.

Smíšené velké bloky nalézající se v Dolních Holešovicích jsou důsledkem historického vývoje této části Prahy 7. Bloky jsou tvořeny jak obytnými domy, tak průmyslovými budovami a areály. Stav jednotlivých vnitrobloků je závislý na způsobu využití a jeho provozu a údržbě.

Vnitrobloky na území městské části mají různé funkce a nacházejí se v různém stavu. Plocha většiny vnitrobloků je z části zpevněna a využívána jako parkovací plocha, hřiště, či jako posezení. Zbytek ploch je osázen zelení. Zdravotní stav zeleně se liší vnitroblok od vnitrobloku, ale také podle náležitosti k jednotlivým parcelám. Je tedy i odlišný v rámci jednoho bloku. Některé plochy uvnitř bloků jsou renovované a využívány. Naleznou se však i plochy, které jsou velice zanedbané a prakticky nefunkční.

Legenda

- rostlý historický blok
- sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století
- smíšené velké bloky v dolních Holešovicích

Obr. č. 15: typy vnitrobloků na území MČ Praha 7.

4. Zhodnocení podkladových údajů

Kapitola zhodnocení podkladových údajů se nejdříve zaměřuje na obecné informace o celém území Prahy 7, přičemž je poukázáno na tři vnitrobloky, kterými se práce dále zabývá. Následuje kapitola věnovaná zhodnocení stávajícího stavu a historického vývoje dvanácti vybraných vnitrobloků. Na dalších stranách jsou doplňující analýzy jednotlivých řešených území.

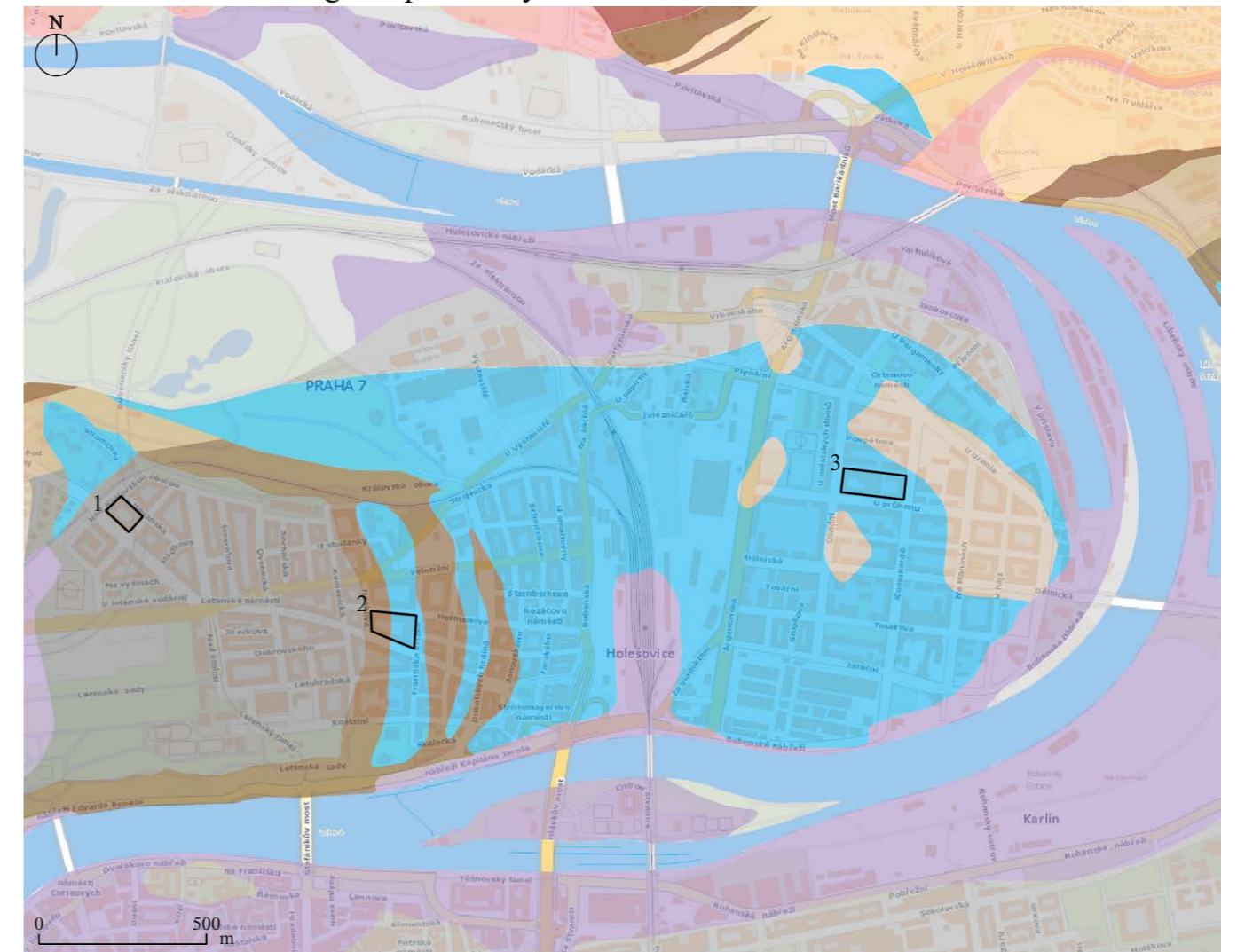
V obecné části jsou analýzy zaměřeny na přírodní podmínky a na širší vztahy v území. Vzhledem k řešené problematice se práce z přírodních podmínek Prahy 7 zabývá pouze geologickými a půdními poměry, dále potenciální přirozenou vegetací, klimatem, hlukem a kvalitou ovzduší. Širší vztahy jsou zastoupeny dopravou, možností parkování, dále mapou umístění větších ploch zeleně společně s generalem páteřních a hlavních cyklistických tras.

V kapitole zhodnocení stávajícího stavu a historického vývoje jsou stručně popsány informace získané během terénního průzkumu, a dále získané z literárních pramenů a z leteckého snímkování. Informace jsou doplněny o fotografie získané v průběhu terénního průzkumu.

Doplňující analýzy řešených území rozšiřují tyto informace o majetkové vztahy, územní plán a výškopis jednotlivých budov vnitrobloků, kterými se práce dále zabývá. U hlavního řešeného vnitrobloku je vytvořena i analýza zastínění vnitrobloku v letních a zimních měsících.

4.1 Analýza území Prahy 7

4.1.1 Geologické podmínky

Obr. č. 16: mapa geologických podmínek.

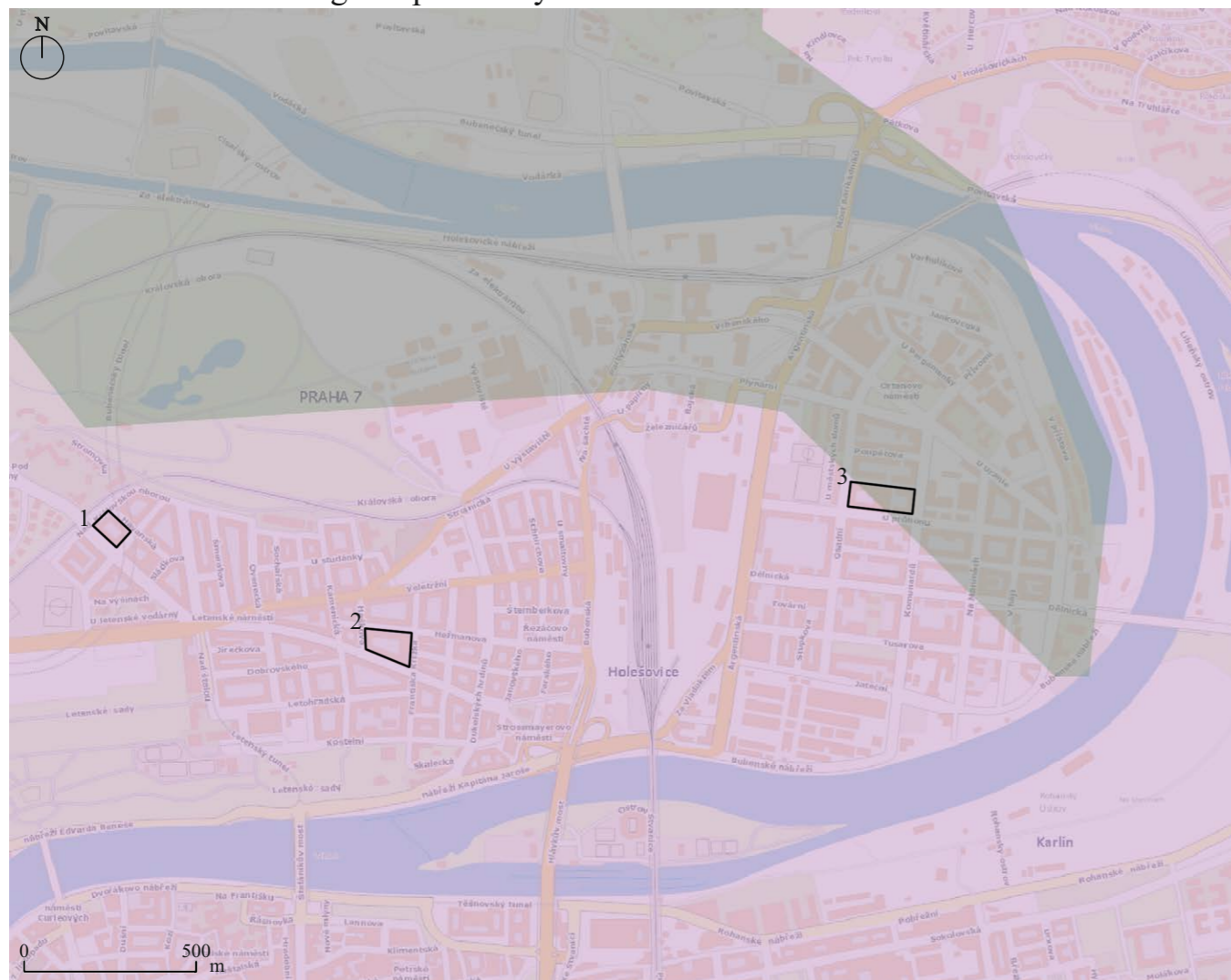
Převzato z <http://mapy.geology.cz/geocr_50/?center=-741600,-1041700&scale=15000> (upraveno).

Legenda:

 řešený vnitroblok	 spraš, sprašová hlína
 navážka, halda, výsypka, odval	 břidlice jílovitá
 štěrk písčité	 křemenný pískovec
 hlína, písek, štěrk	 sediment smíšený
 písek, štěrk	 černá břidlice, železná ruda
 droba, pískovec, prachovec, břidlice jílovitá	 břidlice jílovitá
 písek, štěrk	

Na území Prahy 7 geologicky převládají písky a štěrky. První řešený vnitroblok (vnitroblok č. 1) má podloží štěrkovité a písčité. Druhý vnitroblok (vnitroblok č. 5) je postaven na východní straně také na písčitém a štěrkovitém podloží, na západní straně na geologickém podloží z droby, pískovce, prachovce a jílovité břidlice. Poslední řešený vnitroblok (vnitroblok č. 9) stojí taktéž na písku a štěrku.

4.1.2 Pedologické podmínky

Obr. č. 17: mapa pedologických podmínek.

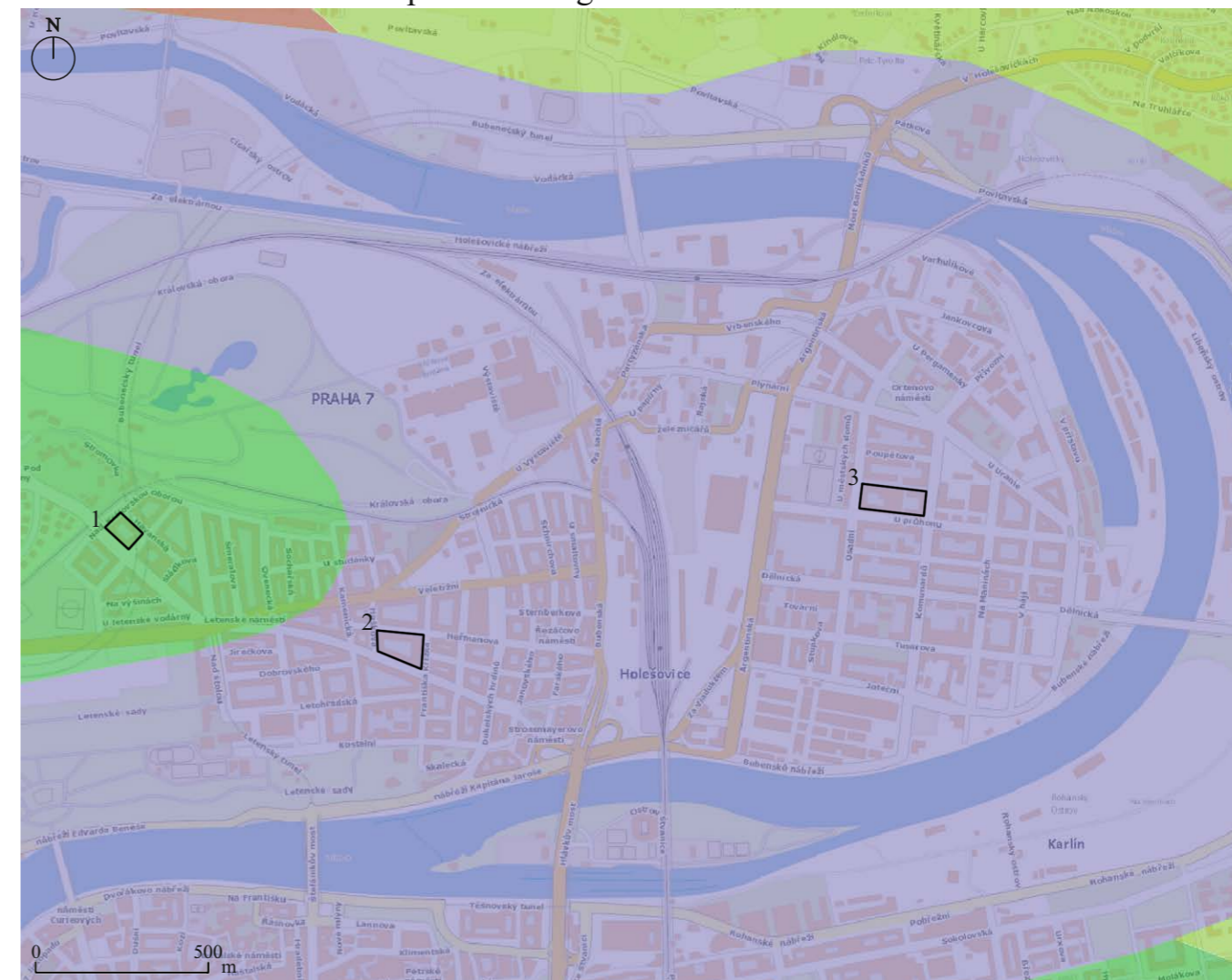
Převzato z <<https://geoportal.gov.cz/web/guest/map?openNode=Habitats%20and%20biotopes&keywordList=inspire>>.

Legenda:

- řešený vnitroblok
- černozem
- urbánní oblasti

Z pedologického hlediska leží území Prahy 7 v tzv. urbánní oblasti ze severovýchodu v oblasti černozemě. Urbánní oblast je velice ovlivněna antropogenními vlivy ve městě. Je tedy značně znečištěna a pozměněna. Černozem je nejúrodnější mírně vápnitý půdní typ ležící na sprašových pokryvech nížin. Vnitrobloky č. 1 a 5 leží v urbánní oblasti celé, třetí vnitroblok (č. 9) je z poloviny také v urbánní oblasti, z druhé poloviny (severovýchod) na černozemi.

4.1.3 Potenciální přirozená vegetace

Obr. č. 18: mapa potenciální přirozené vegetace.

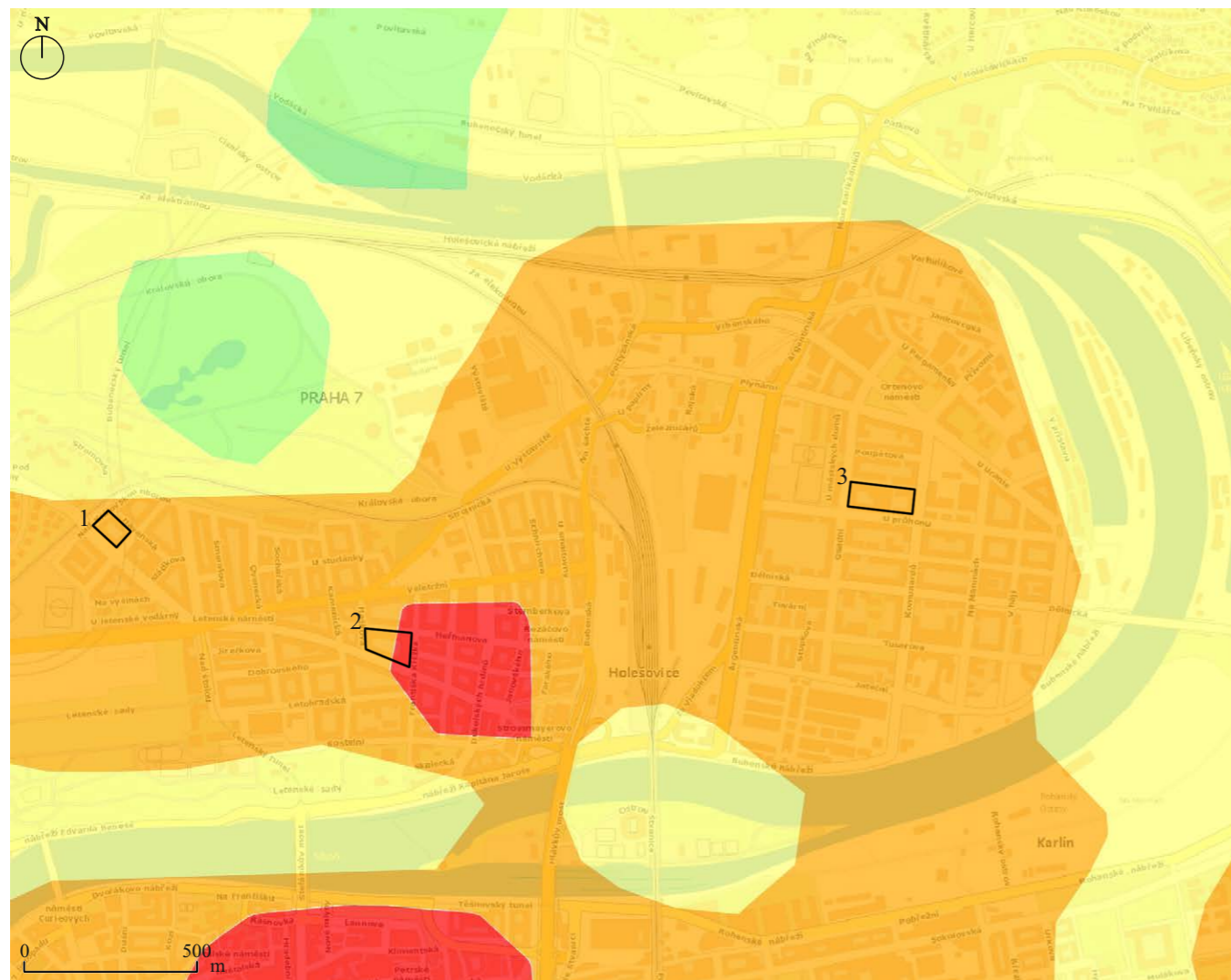
Převzato z <<https://geoportal.gov.cz/web/guest/map?openNode=Habitats%20and%20biotopes&keywordList=inspire>>.

Legenda:

- řešený vnitroblok
- jilmová doubrava
- černýšová dubohabřina
- lipová doubrava
- břeková doubrava

Městská část Prahy 7 leží na území, pro které je potenciální přirozenou vegetací jilmová doubrava, ze západu sem zasahuje plocha typická pro lipovou doubravu. Na této části leží vnitroblok č. 1, ostatní řešené vnitrobloky jsou na ploše s potenciální přirozenou vegetací jilmové doubravy.

4.1.4 Bonita klimatu

Obr. č. 19: mapa bonity klimatu.

Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/atlas-zivotniho-prostredi/cs/mapa-bonity-klimatu>>.

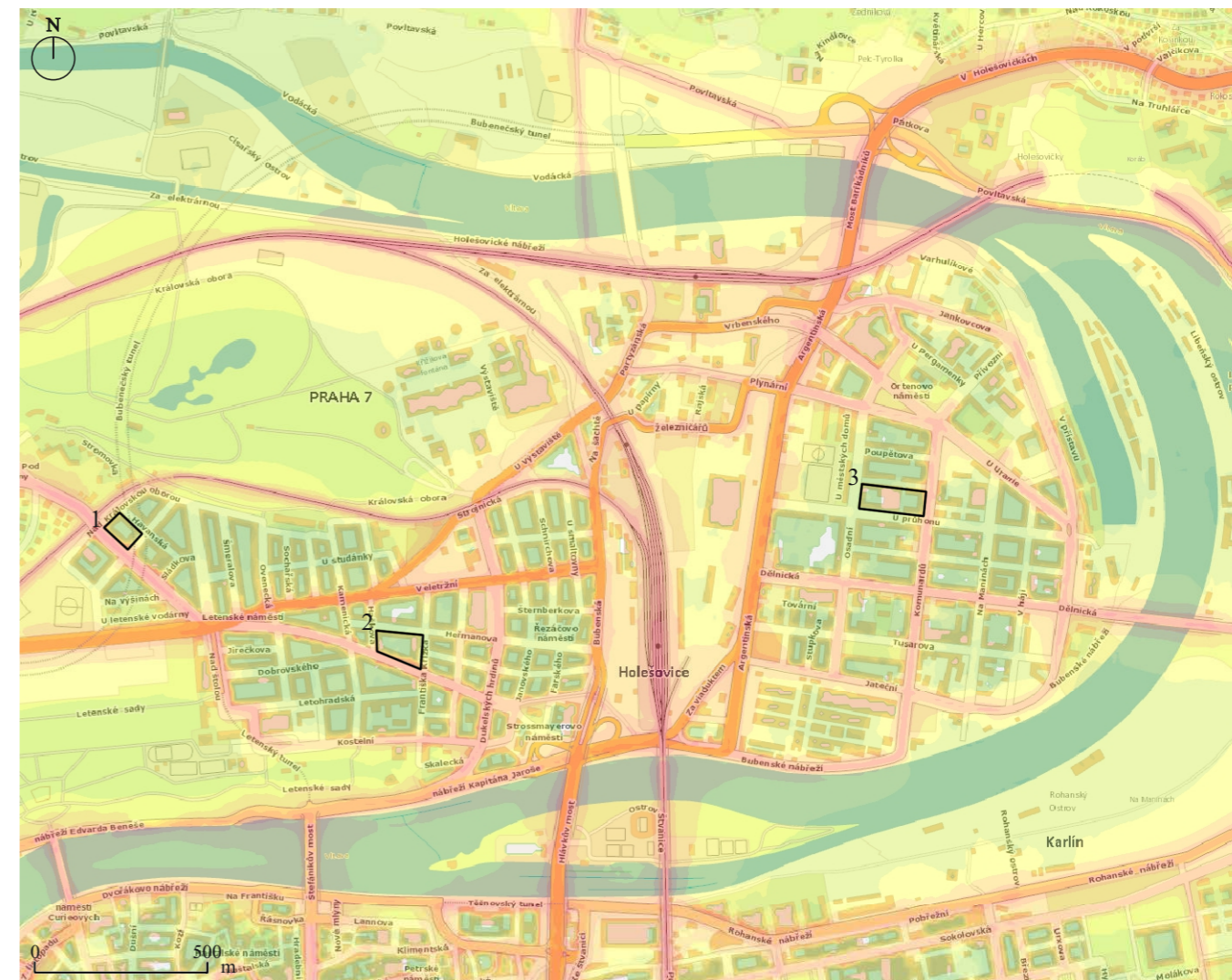
Legenda:

- řešený vnitroblok
- dobrá
- přijatelná
- zhoršená
- špatná

Bonita klimatu je komplexní charakteristika vytvořená ze všech klimaticky hodnocených hledisek. Zahrnuje sluneční záření, teplotu vzduchu, vítr, srážky, vlhkost vzduchu a znečištění ovzduší (IPR Praha, 2015).

Většina zastavěné plochy Holešovic náleží k zhoršené bonitě klimatu. Nalezneme zde také špatnou bonitu, do které spadá východní část vnitrobloku č. 5. Ostatní řešené vnitrobloky jsou na území se zhoršenou bonitou klimatu.

4.1.5 Hluk

Obr. č. 20: mapa hluku.

Převzato z <http://www.geoportalpraha.cz/cs/mapy-online#.WMF_tYHhCUK>.

Legenda:

- řešený vnitroblok

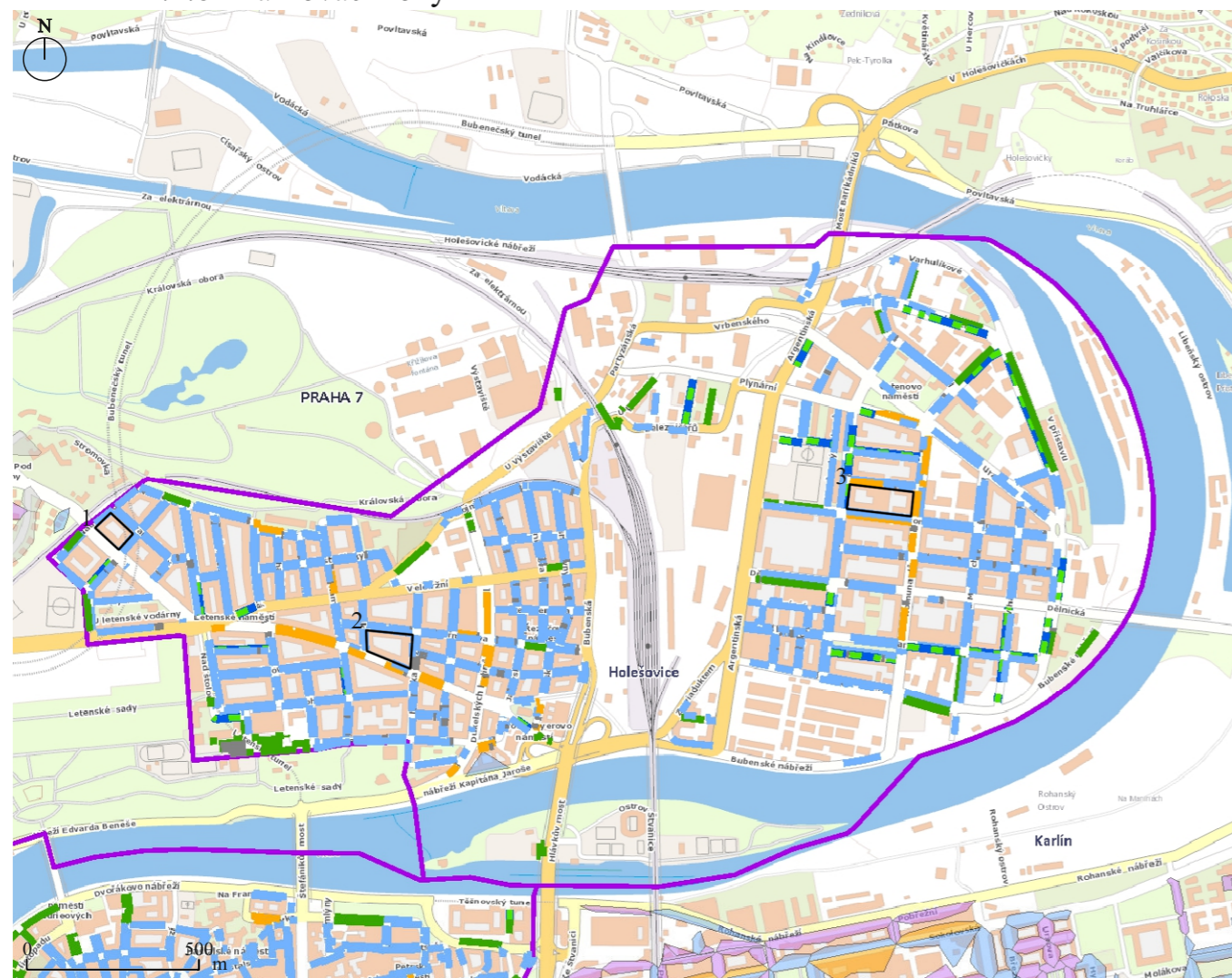
Hladina hluku – den (6:00 – 22:00)

do 35 dB	do 65 dB
do 45 dB	do 70 dB
do 50 dB	do 75 dB
do 55 dB	více než 75 dB
do 60 dB	

Hladina hluku je v různých částech řešeného území odlišná. V okolí větších silnic a železnice je největší hluk. Zvýšený je i v okolních ulicích. Díky odclonění jednotlivými budovami se nedostává do jednotlivých vnitrobloků, proto je zde výrazně nižší hluk.

4.1.8 Parkovací zóny

Obr. č. 23: mapa parkovacích zón.

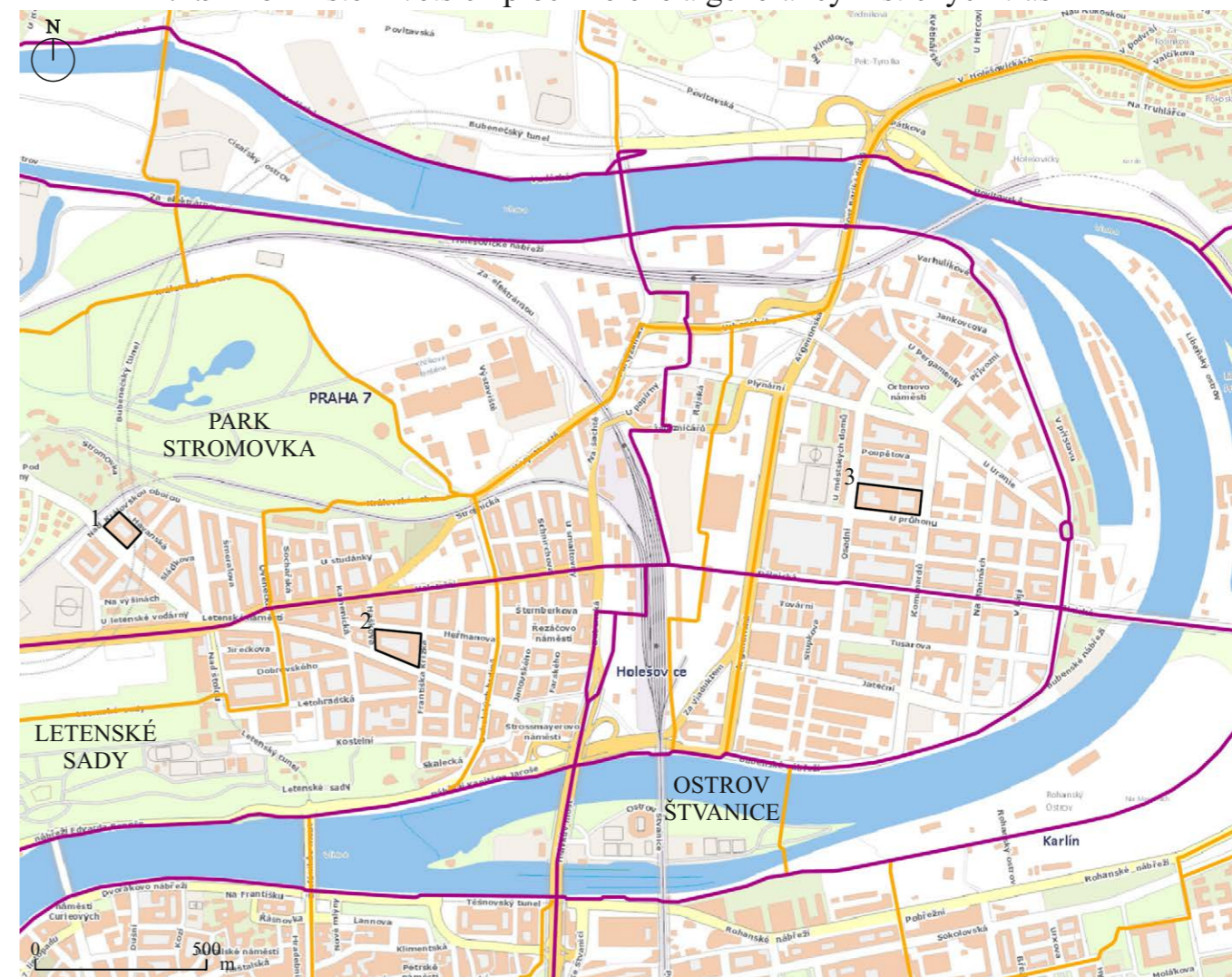
Převzato z <http://www.geoportalpraha.cz/cs/mapy-online#.WMF_tYHhCUk>.

Legenda:

- řešený vnitroblok
- vyznačení parkovacích stání
- modrá
- oranžová
- zelená
- modrá/zelená
- jiná vyhrazená stání
- zóny parkovacích stání – nové (2016)
- RES – rezidentní úsek
- VIS – návštěvnický úsek
- MIX – smíšený úsek
- COM – úsek pouze se ZTP nebo se zákazem

Parkovací stání v Holešovicích jsou převážně určená pro rezidenty (modré zóny). V okolí hlavních ulic jsou placené parkovací zóny určené ke stání po dobu maximálně dvou hodin (oranžová). Zelená parkovací místa jsou placená stání pro delší parkování (maximálně šest hodin). Poté jsou zde smíšené parkovací zóny, které jsou určené pro rezidenty i ostatní návštěvníky MČ Prahy 7.

4.1.9 Rozmístění větších ploch zeleně a generaly cyklistických tras

Obr. č. 24: mapa rozmístění větších ploch zeleně a generaly páteřních a hlavních cyklistických tras.

Převzato z <http://www.geoportalpraha.cz/cs/mapy-online#.WMF_tYHhCUk> (upraveno).

Legenda:

- řešený vnitroblok
- plochy zeleně
- páteřní trasa
- hlavní trasa

Větší plochy zeleně se nacházejí pouze v západní části MČ Prahy 7 – Letenské sady a park Stromovka, a dále v jižní části na ostrově Štvanice.

Územím sedmé městské části prochází několik páteřních a hlavních cyklistických tras. Páteřní trasy (fialové) vedou podél řeky Vltavy, dále také křížují území. Páteřní cyklostezky (oranžové) je poté propojují a doplňují.

4.1.10 Shrnutí přírodních podmínek území

Geologické podmínky Prahy 7 jsou velice rozmanité. Na většině území převládají písky a štěrky, v okolí řeky Vltavy se nacházejí převážně navážky, haldy, výsypky a odvaly. Dále jsou zde např. spraše, jílovité břidlice a křemenné pískovce.

Řešené vnitrobloky (vnitrobloky č. 1, 5, 9) se nacházejí převážně na již zmíněném podloží štěrku a písků, což jsou horniny nezpevněné takzvané zeminy. Štěrky a písky se dále řadí do tzv. nesoudržných zemín, které špatně zadržují vodu, vlhkostí neměknou a jejich únosnost není ovlivněna vlhkostí (Hájek, 2005). Pouze část vnitrobloku č. 5 je na geologickém podloží drobu, pískovce, prachovce a jílovité břidlice, což jsou zpevněné horniny.

Z pedologického hlediska leží území Prahy 7 převážně v tzv. urbánní oblasti, která je značně ovlivněna antropogenní činností. Do této skupiny patří také tři dále řešené vnitrobloky. Vnitroblok č. 9 dále částečně patří do oblasti černozemí, která zasahuje do území MČ Praha 7 ze severovýchodu. Černozemě jsou hlubokohumózní půdy s černickým horizontem. Tyto půdy se vytvořily na sušších a teplejších oblastech ze spraší, písčitých spraší a slínů (Němeček et al., 2001).

Potenciální přirozená vegetace, jejíž druhovým složením bych se chtěla v návrhu inspirovat, je na většině území městské části Praha 7 charakterizována jilmovou doubravou, což je typická vegetace tvrdých luhů nížinných řek. Pro tyto porosty jsou hlavními druhy *Quercus robur L.* a *Fraxinus excelsior L.*, které se na území MČ Praha 7 hojně vyskytují (Formanová, 2008). Ze západu sem zasahuje plocha typická pro lipovou doubravu, v níž převládají tyto druhy dřevin: *Quercus petraea (Matt.) Liebl.*, *Quercus robur L.*, *Tilia cordata Mill.* a *Carpinus betulus L.*, a dále *Cornus sanguinea L.*, *Corylus avellana L.* a *Lonicera xylosteum L.*, které tvoří keřové patro (AOPK ČR, 2007). V části lipových doubrav se nachází vnitroblok č. 1, vnitrobloky č. 5 a 9 jsou umístěny na území s potencionální přirozenou vegetací jilmové doubravy.

Z pohledu souhrné charakteristiky všech klimaticky hodnocených hledisek, tzv. bonity klimatu, se na území Holešovic nacházejí dobře i špatně hodnocené plochy. Dobrou bonitu nalezneme v centrální části parku Stromovka. Okolí řeky Vltavy je poté hodnoceno jako přijatelné. Ostatní plochy jsou již považovány za území se zhoršenou či špatnou bonitou. V těchto územích se nachází i tři dále řešené vnitrobloky.

Z hlukové mapy je patrné, že území vnitrobloků jsou dobře chráněna od okolního hluku, většinou se zde hladina hluku pohybuje do 35 dB, což je nižší hodnota než byla naměřena u větších parkových ploch na území MČ Praha 7. Z toho vyplývá, že prostor vnitrobloků je velice vhodný k vytvoření ploch určených k rekreaci místních obyvatel.

Kvalita ovzduší je na území Prahy 7 nejlepší (do 25 µg/m³ NO₂) v oblasti parku Stromovka a dále ve východní části dolních Holešovic směrem k Libni. Ostatní plochy se pohybují v imisních hodnotách

NO₂ od 25 do 40 µg/m³. Všechny vnitrobloky Prahy 7 se tedy nacházejí na plochách, které spadají stále pod imisní limit (40 µg/m³).

4.1.11 Shrnutí širších vztahů území

Z širších vztahů je patrné, že celé území je dobře přístupné pomocí městské hromadné dopravy, která je zastoupena jak nadzemními dopravními prostředky (autobusy, tramvaje, železniční doprava), ale také podzemní linkou metra C. Všechny řešené vnitrobloky jsou od zastávek hromadné dopravy v docházkové vzdálenosti.

Městská část Praha 7 řeší problémy s nedostatkem parkovacích míst pomocí parkovacích zón. Na území Holešovic nalezneme několik typů – modré, oranžové, zelené a jiná vyhrazená stání. Modré zóny, jež jsou určeny pro rezidenty, na území převažují. Oranžové a zelené zóny jsou převážně v okolí hlavních silnic a jsou určeny pro krátkodobé parkování. V některých ulicích jsou dále využity kombinace těchto tří zón (MČ Praha 7, 2012). Vzhledem ke stálému nedostatku parkovacích míst by bylo vhodné zachovat alespoň částečnou možnost parkování v jednotlivých vnitroblocích.

Kvůli lepšímu úsudku o využití jednotlivých ploch vnitrobloků a kvůli odezvám občanů některých vnitrobloků jsem se rozhodla zařadit mezi analýzy i mapu s vyznačením velkých ploch zeleně vhodných k rekreaci, a dále s vyznačením páteřních a hlavních cyklistických tras na území, které umožňují společně s hromadnou dopravou spojení s dalšími plochami rekreace a jiného občanského vyžití.

Z mapy je patrné, že na území Prahy 7 se mimo menší plochy zeleně nacházejí dvě velké plochy zeleně (park Stromovka a Letenské sady). Lze k nim dále připočíst ještě ostrov Štvanice, který je také hojně využíván k rekreaci. Tyto plochy zeleně jsou propojeny několika trasami cyklostezek a ostatních cest. Pomocí cyklostezek je také možné se dostat na břehy řeky Vltavy, po kterých vedou cyklostezky směřující mimo hlavní město.

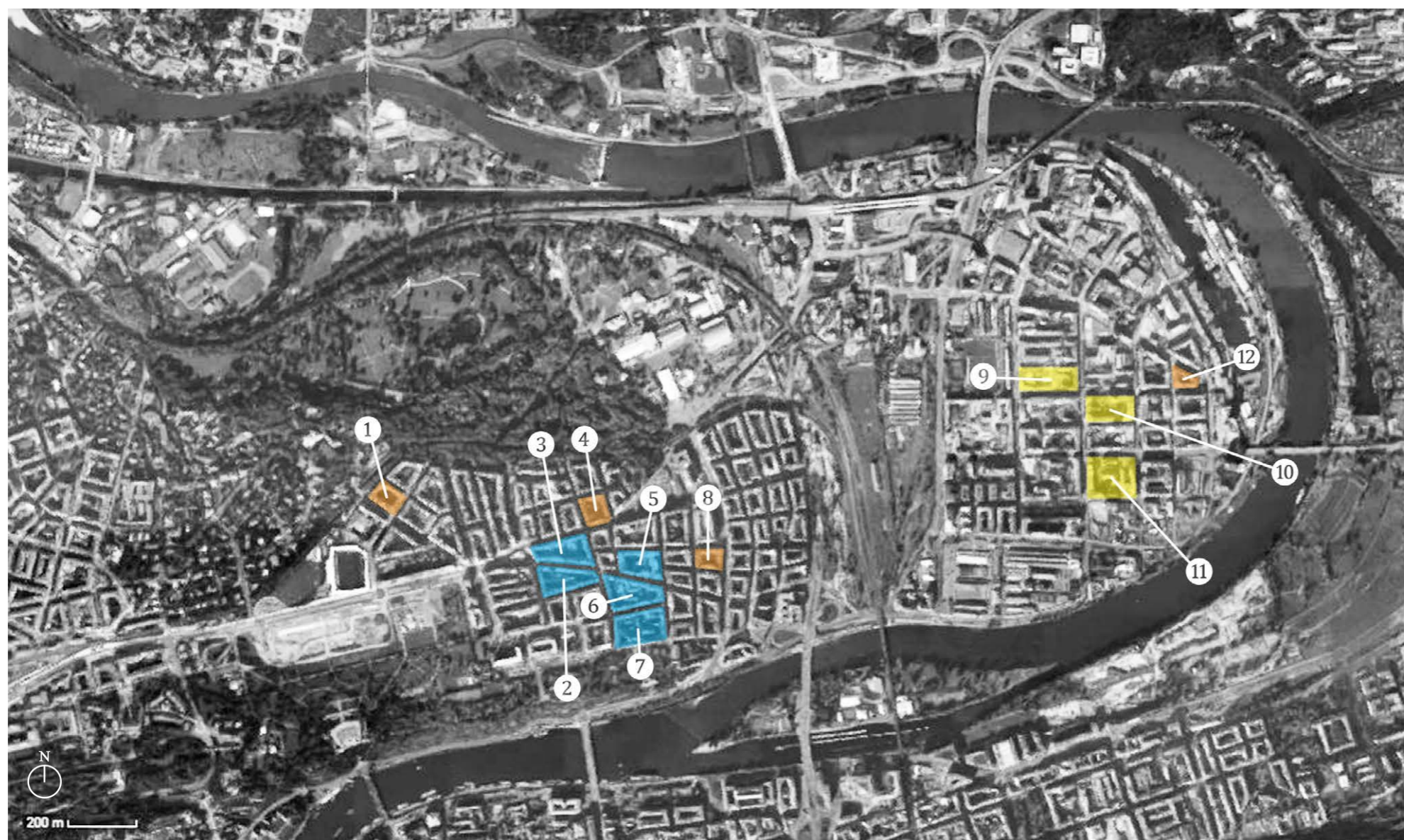
4.2 Zhodnocení stávajícího stavu a historického vývoje vybraných vnitrobloků

Tato část se zabývá analýzou stávajícího stavu a historického vývoje vnitrobloků, které byly vybrány na základě možnosti vstupu do těchto objektů a zároveň tak, aby byly zastoupeny všechny typy vnitrobloků, které se nacházejí na území MČ Prahy 7.

Jedná se o tyto vnitrobloky:

1. Korunovační – Jana Zajíce – Nad Královskou oborou – Havanská
2. Milady Horákové – Oveňecká – Dobrovského – Kamenická
3. Veletržní – Letenské náměstí – Milady Horákové – Kamenická
4. Kamenická – Veletržní – Umělecká – U Studánky
5. Milady Horákové – Františka Křížka – Heřmanova – Haškova
6. Milady Horákové – Kamenická – Letohradská – Františka Křížka

7. Františka Křížka – Letohradská – Kamenická – Kostelní
8. Dukelských hrdinů – Heřmanova – Veverkova – Pplk. Sochora
9. U Průhonu – Komunardů – U Měšťanského pivovaru – Osadní
10. U Průhonu – Komunardů – Přístavní – Na Maninách
11. Dělnická – Komunardů – Tusarova – Na Maninách
12. U Uranie – V Háji – U Průhonu

LEGENDA

- rostlý historický blok
- sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století
- smíšené velké bloky v dolních Holešovicích

Obr. č. 25: mapa vybraných vnitrobloků

4.2.1 Vnitroblok č. 1

Korunovační – Jana Zajíce – Havanská – Nad Královskou oborou

(fotografie: Korunovační 127/28)

Vnitroblok patří do skupiny sevřených obytných bloků vzniklých na počátku 19. století. Jeho vzhled je typický pro daný typ vnitrobloku. Prostor je otevřen, minimálně zastavěn, dříve tomu však tak nebylo. Celý prostor byl během let postupně zaplněn nízkými budovami s různou funkcí. Největší část vnitrobloku zabíraly budovy sodovkářny. Na konci 20. století byly postupně všechny budovy ve vnitrobloku zbourány. Pouze ve východní části zůstala budova kotelny přilehlého domu.

V dnešní době je plocha vnitrobloku rozdělena ploty na jednotlivé parcely. Jednotlivé parcely se liší svým stavem a funkcí. Na území se nachází plochy, které stále plní obytnou funkci. Ve střední části je území, které není udržováno, vznikla zde plocha nepřehledného porostu vzniklého z náletů (obr. č. 28). Východní část je tvořena spíše zpevněným povrchem a slouží hlavně jako parkovací plocha (obr. č. 27). Tutéž funkci plní i dvě parcely v centrální části (obr. č. 28). Ostatní plochy jsou převážně ozeleněny a udržovány (obr. č. 29 a 30). Vnitroblok je pomyslně rozdělen na dvě části kvůli terénním rozdílům. Pod východní částí vnitrobloku vede Bubenečský tunel, který je součástí Městského okruhu.

Na historických fotografiích (obr. č. 31 – 35) je patrný výše popsaný vývoj vnitrobloku. Fotografie z roku 1988 zachycuje první uvolněné plochy. Největší plochy zeleně nacházíme tedy až roku 1996. Mezi roky 1996 a 2015 přibyl počet vzrostlých dřevin na ploše. A to především v centrální části území, ve které se nachází neudržovaná plocha zeleně.

Obr. č. 26: polohopisná mapa vnitrobloku č. 1.

Obr. č. 27: fotografie A vnitrobloku č. 1.

Obr. č. 28: fotografie B vnitrobloku č. 1.

Obr. č. 30: fotografie D vnitrobloku č. 1.

Obr. č. 29: fotografie C vnitrobloku č. 1.

Zastoupené taxony:

Acer platanoides L.

Acer platanoides 'Globosum'

Fraxinus excelsior L.

Populus tremula L.

Carpinus betulus L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus cerasifera Ehrh.

Prunus serrulata Lindl.

Salix alba 'Tristis'

Picea abies (L.) Karst.

Rhus typhina L.

Acer negundo L.

Clematis sp.

Hedera helix L.

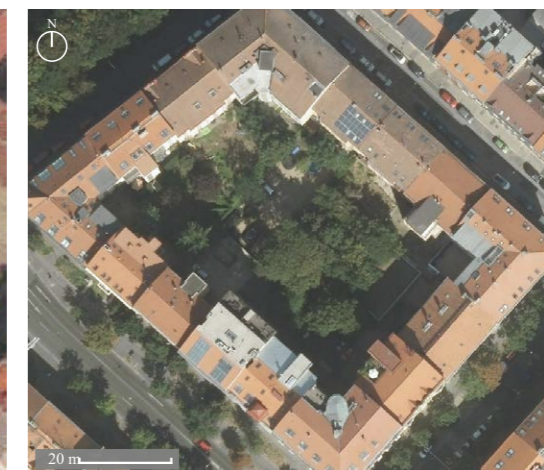
Forsythia x intermedia

Rosa sp.

Symphoricarpos albus (L.) S.

F. Blake

Cotoneaster dammeri Schneid.

Obr. č. 31 – 35: letecké snímky vnitrobloku č. 1 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.2 Vnitroblok č. 2

Milady Horákové – Ovenceká – Dobrovského – Kamenická

(fotografie: Milady Horákové 548/55)

Jedná se o historicky rostlý vnitroblok vzniklý v 19. a 20. století. Odpovídá tomu i zastavěnost vnitřního prostoru bloku. Vnitřní prostor je vysoce zastavěný. Díky tomu je tedy plocha rozdělená na několik menších dvorků, které jsou různě upraveny dle využití. Nalezneme zde jak dvorky, které jsou zatravněné a osázené zelení, tak dvorky se zpevněným povrchem, které jsou využívány hlavně pro zásobování místních obchodů a restaurací, ale také jako parkovací plochy.

Největší plochy zeleně nalezneme v západní části vnitrobloku, dále poté v centrální a v jižní části. Tyto plochy zeleně jsou využívány pouze obyvateli přilehlých domů. Ostatní dvory jsou z větší části zpevněné a využívány jako parkovací plocha, ale také jako terasy a plochy k posezení a hraní místních obyvatel. Některé jsou volně přístupné a slouží jako vstupní předprostor obchodů uvnitř vnitrobloku (obr. č. 37 – 39).

Z historických fotografií (obr. č. 40 – 44) je patrné, že již v roce 1945 byl vnitroblok podobně rozčleněn jako dnes. Pouze v západní části nebyly ještě dostavěné všechny budovy uvnitř vnitrobloku. Tyto budovy jsou již patrné na snímku z roku 1975. Od tohoto roku je možné na fotografiích sledovat postupný růst dřevin vnitrobloku. Nejvíce zeleně zde bylo v roce 1996, poté bylo několik stromů pokáceno, nejvíce je to patrné v centrální části.

Obr. č. 36: polohopisná mapa vnitrobloku č. 2.

Obr. č. 39: fotografie C vnitrobloku č. 2.

Obr. č. 37 a 38: fotografie A a B vnitrobloku č. 2.

Zastoupené taxony:

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Aesculus hippocastanum L.

Ailanthus altissima (Mill.) Swingle

Fraxinus excelsior L.

Fraxinus ornus L.

Tilia cordata Mill.

Clematis sp.

Hedera helix L.

Sambucus nigra L.

Syringa vulgaris L.

Obr. č. 40 – 44: letecké snímky vnitrobloku č. 2 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.3 Vnitroblok č. 3

Veletržní – Letenské náměstí – Milady Horákové – Kamenická

(fotografie: Veletržní 825/65 a 821/71, historická fotografie: nároží ulic Kamenická a Milady Horákové)

Vnitroblok náleží k typu historicky rostlého vnitrobloku, které byly stavěny v 19. – 20. století. Jako ostatní vnitrobloky tohoto typu se i tento vnitroblok vyznačuje vysokou zastavěností. Budovy mají různou funkci, nalezneme zde i obytné domy, které dříve sloužily jako průmyslové objekty. Po rekonstrukci se o jejich plochu zvětšila obytná plocha domů, ke kterým náleží. Některé z nich mají vlastní terasy, ostatní mají pouze společnou předzahrádku.

Plochy zeleně jsou v centrální části vnitrobloku, dále na jeho západní a východní straně (obr. č. 47 a 49). Východní plocha je největší, skládá se z více minimálně zastavěných dvorů. Zeleň je upravená a slouží místním obyvatelům. V jižním rohu této části je dvorek dříve využitelný jako zahrádka Sojkova plzeňského restaurantu (obr. č. 46), jenž sídlil v domě na rohu ulic Milady Horákové a Kamenické. Restaurace měla okolo r. 1930 kapacitu až 400 osob (Jungmann, 2014).

Z historických leteckých snímků (obr. č. 50 – 54) je patrné, že vnitroblok během let neprošel výraznými změnami. Co se týká zeleně, největší změna je zaznamenána mezi lety 1996 a 2015, kdy proběhla radikální prořezávka zeleně a v centrální části dvora byly postaveny nové obytné domy (obr. č. 48). V předchozích letech jsou patrné pouze menší změny a rekonstrukce jednotlivých budov.

Obr. č. 45: polohopisná mapa vnitrobloku č. 3.

Obr. č. 46: Sojkův plzeňský restaurant okolo roku 1930.

Převzato z knihy Holešovice – Bubny od Jana Jungmanna (2014).

Obr. č. 47: fotografie A vnitrobloku č. 3.

Obr. č. 49: fotografie C vnitrobloku č. 3.

Obr. č. 48: fotografie B vnitrobloku č. 3.

Zastoupené taxony:

Abies alba Mill.

Acer campestre L.

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Betula pendula Roth

Carpinus betulus L.

Prunus sp.

Fraxinus excelsior L.

Salix sp.

Tilia cordata Mill.

Thuja plicata Donn ex D. Don

Juniperus sp.

Taxus baccata L.

Sambucus nigra L.

Azalea sp.

Hedera helix L.

Forsythia x intermedia

Obr. č. 50 – 54: letecké snímky vnitrobloku č. 3 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.4 Vnitroblok č. 4

Kamenická – Veletřní – Umělecká – U Studánky

(fotografie: Kamenická 623/44)

Vnitroblok náleží do skupiny sevřených obytných bloků, které byly stavěny na počátku 19. století. Prostor vnitrobloku je oddělen vysokými neprůhlednými ploty, které jsou zděné či dřevěné. V severovýchodní části je zastavěn. Hlavní funkcemi tohoto vnitrobloku jsou funkce obytná a také je využíván jako parkovací plocha, zvláště v jeho západní části. Jednotlivé budovy jsou opraveny a přilehlé dvorky či zahrady jsou většinou dobře zachovány či obnoveny.

V jižní části vnitrobloku se nacházejí největší travníkové plochy a je zde i nejvíce vzrostlých dřevin. Severní část je postupně obnovována a jsou zde nově založené zelené plochy převážně s mladými dřevinami. V posledních letech zde byly přestavěny některé nižší budovy vnitrobloku, jejichž střechy byly propojeny a byla na nich vytvořena travníková plocha s posezením.

Z historických leteckých snímků (obr. č. 60 – 64) je zřejmé, že vývoj vnitrobloku je velice pozvolný. Na jednotlivých fotografiích jsou patrné pouze menší rozdíly. Větší rozdíly jsou vidět pouze na poslední fotografii, na které je zachyceno odstranění několika nevhodných dřevin v jihovýchodní části vnitrobloku, upravení západní části plochy vnitrobloku (obr. č. 56 – 59) pro zvýšení počtu parkovacích míst a již dříve zmíněná úprava budov dvorku v severní části.

Obr. č. 55: polohopisná mapa vnitrobloku č. 4.

Obr. č. 56: fotografie A vnitrobloku č. 4.

Obr. č. 59: fotografie D vnitrobloku č. 4.

Obr. č. 57: fotografie B vnitrobloku č. 4.

Obr. č. 58: fotografie C vnitrobloku č. 4.

Zastoupené taxony:

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Tilia cordata Mill.

Populus nigra 'Italica'

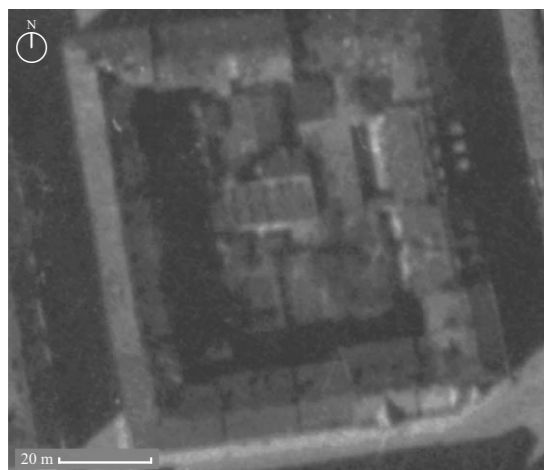
Malus sp.

Pinus silvestris L.

Thuja occidentalis L.

Hedera helix L.

Wisteria sinensis (Sims) DC.

Obr. č. 60 – 64: letecké snímky vnitrobloku č. 4 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.5 Vnitroblok č. 5

Milady Horákové – Františka Křížka – Heřmanova – Haškova

(fotografie: Heřmanova 456/43 a Milady Horákové 533/28 a 398/30)

Vnitroblok patří do skupiny historických rostlých bloků. Byl postaven na přelomu 19. a 20. století. Východní část bloku je modernější, součástí je budova kina Bio Oko. Vnitroblok je rozdělen budovami a ploty na menší a větší parcely. Každá parcela má svůj osobitý vzhled, nejsou nijak vizuálně propojené. Větší plocha zeleně se nachází pouze v severozápadní části vnitrobloku. Vnitroblok je využíván převážně obyvateli okolních domů, návštěvníky firem sídlících ve vnitrobloku.

Rozdělení plochy je na rozdíl od jiných vnitrobloků historicky rostlého typu členěno na větší fragmenty. V severozápadní části je sice několik menších dvorků, ale ve střední a ve východní jsou dvory ponechány větší. Východní část (obr. č. 66) slouží jako příjezdová plocha ke garážím a je celá zpevněná, je zde minimum zeleně. Střední dvůr (obr. č. 67) je také zpevněn, je tu malé množství zeleně. Tato plocha je upravena jako vstupní prostor a parkoviště pro zaměstnance a návštěvníky firem v okolních budovách. Dvůrek v jihozápadní části (obr. č. 69) nemá žádné plochy zeleně, je zpevněný a je využíván stejně jako vedlejší dvůr. Ostatní dvorky (př. obr. č. 68) jsou využívány hlavně obyvateli přilehlých budov, nachází se zde více zeleně.

Z vývoje vnitrobloku (obr. č. 70 – 74) je zřejmé, že rozmístění ploch zeleně zůstalo v průběhu let přibližně stejné. Největší plochy zeleně byly v roce 1996. Mezi roky 1996 a 2015 byla udělána prořezávka, při níž byly odstraněny dřeviny ve střední části vnitrobloku.

Obr. č. 65: polohopisná mapa vnitrobloku č. 5.

Obr. č. 66: fotografie A vnitrobloku č. 5.

Obr. č. 67: fotografie B vnitrobloku č. 5.

Obr. č. 68: fotografie C vnitrobloku č. 5.

Zastoupené taxony:

Fraxinus ornus L.

Hedera helix L.

Kerria japonica 'Pleniflora'

Picea abies (L.) Karst.

Pinus nigra Arn.

Rosa sp.

Sambucus nigra L.

Syringa vulgaris L.

Thuja occidentalis L.

Vitis Vinifera L.

Obr. č. 69: fotografie D vnitrobloku č. 5.

Obr. č. 70 – 74: letecké snímky vnitrobloku č. 5 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.6 Vnitroblok č. 6

Milady Horákové – Kamenická – Letohradská – Františka Křížka

(fotografie: Milady Horákové 612/25, 399/27 a 806/29)

Vnitroblok je řazen mezi historicky rostlé vnitrobloky vzniklé v průběhu 19. a 20. století, splňuje také všechny typické znaky tohoto typu vnitrobloku. Menší dvorky jsou od sebe odděleny jednotlivými budovami, které mají různé funkce a jsou těmito účelům uzpůsobeny velikostí i počtem poschodí. Jsou zde obytné domy, které převládají zvláště v centrální části objektu. Dále jsou zde nižší budovy, které slouží většinou jako garáže nebo prostory pro podnikání (obr. č. 76, 78 a 79).

Zeleň je zde zastoupena rovnoměrně v menších plochách po celém území vnitrobloku (obr. č. 77). Největší zastoupení je v jihozápadní části vnitrobloku, kde je několik dvorků zatravněných a osázených stromy a keři. Zatravněné dvorky jsou i v centrální části bloku, tyto dvorky však zabírají menší plochy.

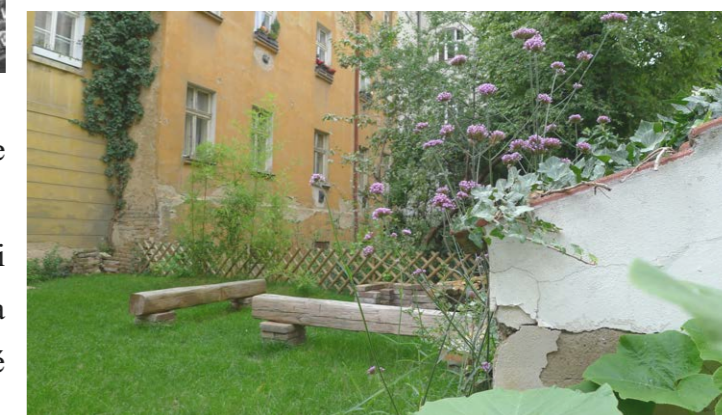
Z historických leteckých map (obr. č. 80 – 84) nejsou patrné velké změny v zastavění a v ozelenění vnitrobloků, většina dvorků si zachovala stejnou funkci i během let. Pouze v posledních letech prošlo několik ozeleněných dvorů rekonstrukcí, byly pokáceny nevyhovující dřeviny a byly obnoveny travníkové plochy a vysázeny nové dřeviny. To lze sledovat například na snímku z roku 2015 v již zmiňované jihovýchodní části bloku. Na mapě z roku 2015 jsou také viditelné rekonstrukce jednotlivých domů, které probíhaly od roku 1996.

Obr. č. 75: polohopisná mapa vnitrobloku č. 6.

Obr. č. 76: fotografie A vnitrobloku č. 6.

Obr. č. 77: fotografie B vnitrobloku č. 6.

Obr. č. 79: fotografie D vnitrobloku č. 6.

Obr. č. 78: fotogr. C vnitrobloku č. 6.

Zastoupené taxony:

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Ailanthus altissima (Mill.) Swingle

Fraxinus excelsior L.

Fraxinus ornus L.

Tilia cordata Mill.

Tilia platyphyllos Scop.

Thuja orientalis L.

Clematis sp.

Hedera helix L.

Pyracantha coccinea M. Roem.

Sambucus nigra L.

Syringa vulgaris L.

Cucumis sativus L.

Lavandula angustifolia Mill.

Solanum lycopersicum L.

Pelargonium zonale (L.) L'Hér. ex Aiton

Verbena bonariensis L.

Obr. č. 80 – 84: letecké snímky vnitrobloku č. 6 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.7 Vnitroblok č. 7

Františka Křížka – Letohradská – Kamenická – Kostelní

(fotografie: Františka Křížka 362/1, Letohradská 370/1 a 366/7)

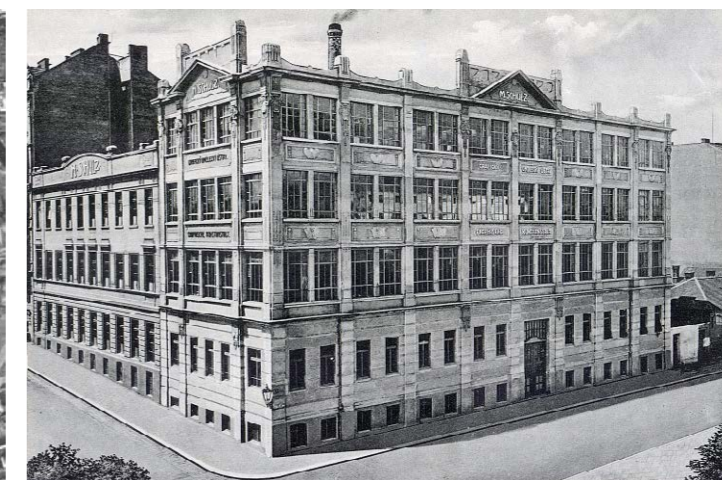
Tento vnitroblok patří k typu rostlého historického bloku postaveného v průběhu 19. a 20. století. Součástí vnitrobloku jsou budovy mateřské, základní a soukromé vysoké školy, která sídlí v budově bývalého papírenského a grafického závodu grafika M. Schulze – obr. č. 86 (VCPD FA ČVUT v Praze, 2011 – 2017). Dále jsou zde apartmány obytné domy. Vnitroblok je rozdělen budovami na menší dvory s odlišnými charakterem – upravené k využívání mateřskou a základní školou, ozeleněné či zpevněné k parkování.

Základní, mateřská a vysoká škola (obr. č. 87 – 89) se nacházejí ve východní části vnitrobloku, jejich dvory jsou ozeleněny. Ve dvoře mateřské školky jsou dětská hřiště, u základní školy jsou sportovní hřiště. Celkově je vnitroblok poměrně rovnoměrně ozeleněn, nejvíce zeleně se však nachází v okolí škol a v západní části vnitrobloku. Většina ostatních dvorů má alespoň částečně zpevněný povrch, který je využíván k parkování motorových vozidel (obr. č. 90).

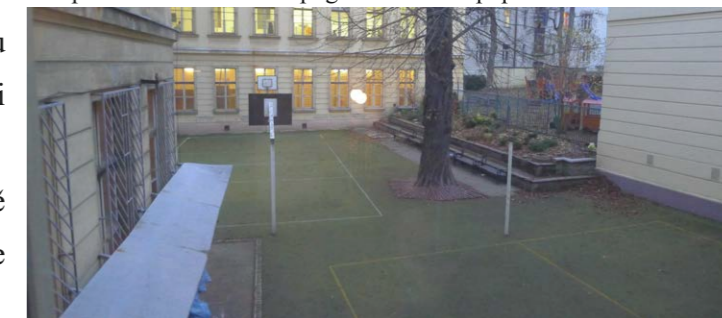
Z historických leteckých snímků (obr. č. 91 – 95) nejsou patrné výraznější úpravy vnitrobloku. Ani množství a rozmístění zelených ploch se výrazně nezměnilo. Na fotografiích z roku 2015 jsou patrné pouze rekonstrukce jednotlivých objektů a pokácení několika dřevin v severozápadním rohu vnitrobloku a ve východní části bloku v místech zahrady mateřské školy.

Obr. č. 85: polohopisná mapa vnitrobloku č. 7.

Obr. č. 86: Grafické studio M. Schulze, nedatováno. Převzato z <http://www.industrialnitopografie.cz/karta.php?zaznam=V003816>.

Obr. č. 87: fotografie A vnitrobloku č. 7.

Obr. č. 90: fotografie D vnitrobloku č. 7.

Obr. č. 88: fotografie B vnitrobloku č. 7.

Obr. č. 89: fotografie C vnitrobloku č. 7.

Zastoupené taxony:

Aesculus hippocastanum L.

Acer platanoides L.

Acer pseudoplatanus L.

Betula pendula Roth

Prunus sp.

Picea abies (L.) H. Karst.

Fraxinus excelsior L.

Tilia cordata Mill.

Tilia platyphyllos Scop.

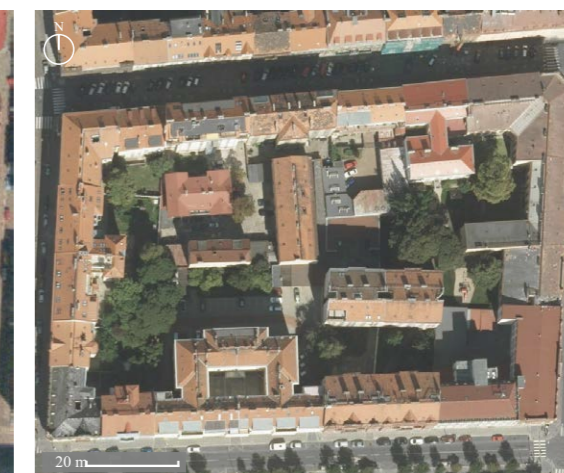
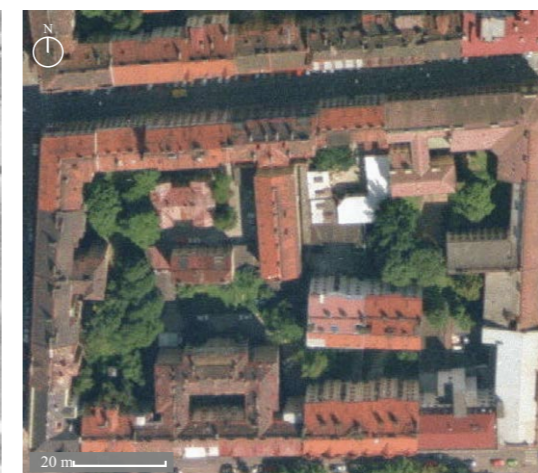
Prunus laurocerasus L.

Forsythia x intermedia

Syringa vulgaris L.

Buxus sempervirens L.

Rosa rugosa Thunb.

Obr. č. 91 – 95: letecké snímky vnitrobloku č. 7 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <http://www.dveprahy.cz/>.

4.2.8 Vnitroblok č. 8

Dukelských hrdinů – Heřmanova – Veverkova – Pplk. Sochora

(fotografie: Pplk. Sochora 725/28)

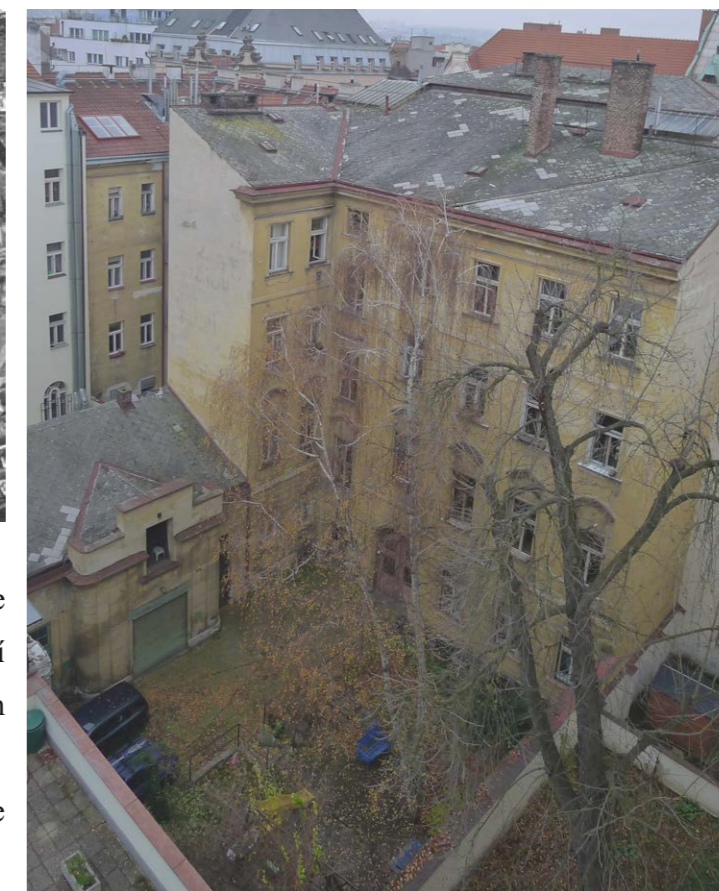
Tento sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století skrývá ve svém nitru bývalou Bubenskou synagogu, která se nalézá ve dvoře domu č.p. 25 v Heřmanově ulici a dnes je využívána jako skladiště. Většina plochy vnitrobloku je zastavěna nízkými budovami, které jsou využívány k různým účelům. Většina budov je po rekonstrukci, ale nachází se zde i některé prázdné a v nevhodném stavu. Nezastavěné plochy jsou většinou zpevněny a využívány k rekreaci či jako parkovací plochy.

Zeleň je zde zastoupena převážně okrasnými keři a popínavými rostlinami, je zde minimum travnatých ploch. Většina těchto ploch není udržována a je zde patrné pomalé chátrání. Ve vnitrobloku se nachází několik dvorků, které jsou zpevněné a osázené zelení v nádobách, tyto plochy jsou využívány jako posezení obyvatel přilehlých domů (obr. č. 99 a 100). Vzhledem k velikosti vnitrobloku a množství zastavěné plochy jsou zde pouze tři vzrostlé stromy (obr. č. 97 a 98), jeden z nich však již není v dobrém zdravotním stavu a postupně dožívá.

Na historických snímcích (obr. č. 101 – 105) nejsou zřetelné větší změny v členění vnitrobloku, ani výraznější změny v jeho ozelenění. Na snímcích je pouze patrný postupný růst jednotlivých dřevin. Také jsou zde patrné postupné opravy jednotlivých budov.

Obr. č. 96: polohopisná mapa vnitrobloku č. 8.

Obr. č. 97: fotografie A vnitrobloku č. 8.

Obr. č. 98 a 99: fotografie B a C vnitrobloku č. 8.

Zastoupené taxony:

Betula pendula Roth

Fraxinus excelsior L.

Prunus laurocerasus L.

Forsythia x intermedia Zabel

Syringa vulgaris L.

Syringa x chinensis Willd.

Hedera helix L.

Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch.

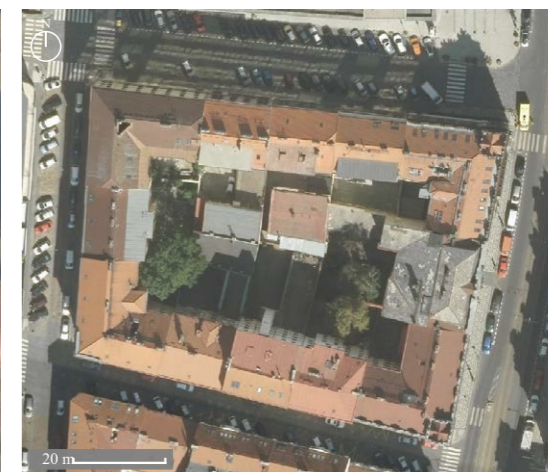
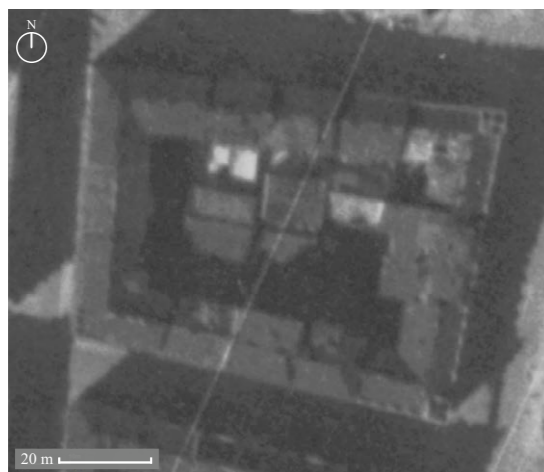
Lonicera tatarica L.

Yucca thompsoniana Trel.

Rhus typhina L.

Obr. č. 100: fotografie D vnitrobloku č. 8.

Obr. č. 101 – 105: letecké snímky vnitrobloku č. 8 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.9 Vnitroblok č. 9

U Průhonu – Komunardů – U Měšťanského pivovaru – Osadní

(fotografie: U Průhonu 1493/11 a U Měšťanského pivovaru 682/8, 679/10)

Vnitroblok patří do skupiny smíšených velkých bloků. Byl postaven na přelomu 19. a 20. století. Převážnou část bloku tvoří budovy bývalé továrny železného nábytku Ignaz Gottwald z počátku 20. století – obr. č. 107 – 109 (VCPD FA ČVUT v Praze, 2011 – 2017), která dnes slouží jako prostory k různým účelům – např. taneční klub, sídla firem, obchody. Pouze východní část bloku tvoří obytné domy, které jsou postaveny v odlišných dobách. Nachází se zde činžovní domy z 19. století, ale také panelové domy z 20. století.

Plochy zeleně zde prakticky nejsou. Pouze v okolí panelového domu se nachází menší plocha zeleně (obr. č. 110), která je přístupná pouze z parkoviště vedle domů. Dvorky činžovních domů mají pouze pár metrů čtverečních a všechny jsou vybetonované (obr. č. 111). Ze zeleně zde nalezneme pouze tyto druhy: *Hedera helix*, *Rhus typhina* a *Dryopteris cristata*. Většina těchto dvorků slouží jako plochy pro odkládání domovního odpadu a jsou ve velmi nevhodném technickém stavu.

Vnitroblok prošel pouze menšími úpravami – postavení panelových domů mezi lety 1975 – 1988 (obr. č. 113 a 114) na ploše patřící dříve k továrnímu komplexu. Tento komplex vystřídal v průběhu své historie mnoho podniků (př. galvanovna Zukov, Státní výzkumný ústav ochrany materiálů) (VCPD FA ČVUT v Praze, 2011 – 2017). Ve vnitrobloku vždy převládaly zpevněné plochy nad zelení. Nejvíce dřevin zde bylo okolo roku 1996 (obr. č. 115), většina však musela být kvůli zdravotnímu stavu odstraněna.

Zastoupené taxony:

Betula pendula Roth

Populus nigra L.

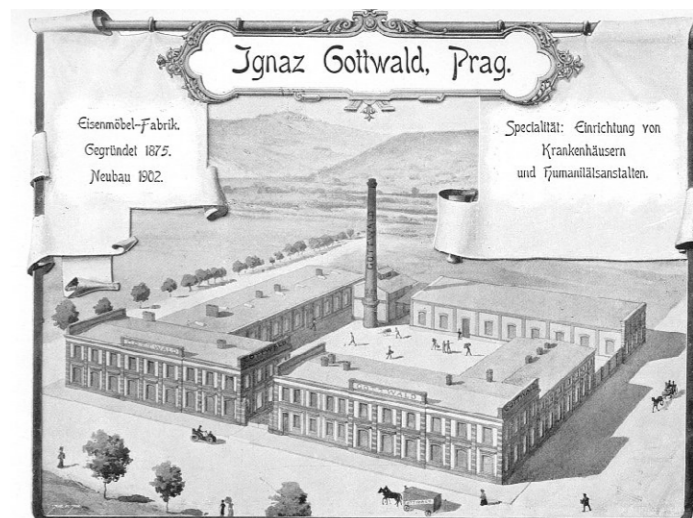
Dryopteris cristata (L.) A. Gray

Hedera helix L.

Rhus typhina L.

Obr. č. 106: polohopisná mapa vnitrobloku č. 9.

Obr. č. 107: továrna železného nábytku Ignaz Gottwald, rok 1912. Převzato z <<http://www.industrialnitopografie.cz/karta.php?zaznam=V006297>>.

Obr. č. 108: fotografie A vnitrobloku č. 9.

Obr. č. 109: fotografie B vnitrobloku č. 9.

Obr. č. 110: fotografie C vnitrobloku č. 9.

Obr. č. 111: fotografie D vnitrobloku č. 9.

Obr. č. 112 – 116: letecké snímky vnitrobloku č. 9 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.10 Vnitroblok č. 10

U Průhonu – Komunardů – Přístavní – Na Maninách

(fotografie: Přístavní 427/21, Komunardů 1091/36, U Průhonu 1338/38)

Tento vnitroblok náležející k typu smíšených velkých bloků, byl postaven v průběhu 19. a 20. století. Vyznačuje se velikou zastavěností a minimem zelených ploch i dřevin. Součástí je několik bytových domů, garáží, ale také průmyslových objektů, např. bývalé závody pro uměleckoprůmyslové práce kovové Franty Anýže, jenž zde fungovaly do roku 1988 – obr. č. 118 (VCPD FA ČVUT v Praze, 2011 – 2017). Dnes zde sídlí jedna z největších tiskáren velkoformátového a maloformátového digitálního tisku.

Většina nezastavěných ploch v okolí průmyslových objektů je zpevněná a využívána k parkování (obr. č. 119 a 122). Dvorky bytových domů jsou malé a minimálně ozeleněny (obr. č. 120 a 121). Ozeleněné dvory jsou pouze v severozápadním rohu a poté ve východní části vnitrobloku. Zde se nacházejí i menší travníkové plochy se vzrostlými listnatými dřevinami. Další listnaté dřeviny jsou v jihozápadní části bloku (obr. č. 113 a 114). V ostatních částech jsou využity pouze keře či popínavé rostliny.

Z historických leteckých snímků (obr. č. 123 – 127) je zřejmé, že většina domů byla postavena již v roce 1945, pouze budova v severní části vnitrobloku byla dostavena mezi roky 1988 – 1996. Dále je patrné, že vnitroblok nebyl nikdy dostatečně ozeleněn. Je zřejmý pouze postupný růst dřevin, které jsou zde i v dnešní době.

Obr. č. 117: polohopisná mapa vnitrobloku č. 10.

Obr. č. 118: Franta Anýž – závody pro uměleckoprůmyslové práce kovové, rok 1923.

Převzato z <<http://www.industrialnitopografie.cz/karta.php?zaznam=V004220>>.

Obr. č. 122: fotografie D vnitrobloku č. 10.

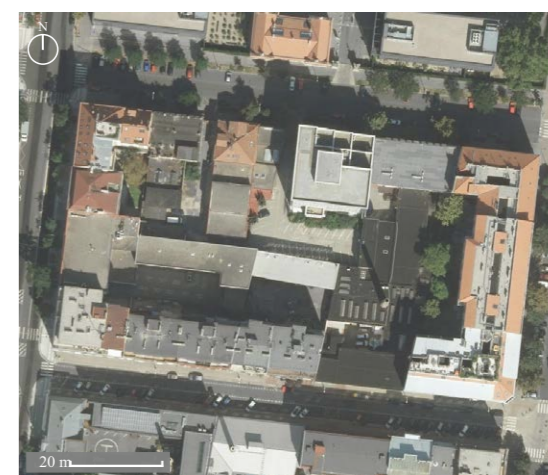
Obr. č. 119: fotografie A vnitrobloku č. 10.

Obr. č. 120 a 121: fotografie B a C vnitrobloku č. 10.

Zastoupené taxony:
Fraxinus excelsior L.
Robinia pseudoacacia L.
Malus sp.
Corylus avellana L.
Forsythia x intermedia Zabel
Syringa vulgaris L.
Taxus baccata L.
Rhus typhina L.

Obr. č. 123 – 127: letecké snímky vnitrobloku č. 10 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.11 Vnitroblok č. 11

Dělnická – Komunardů – Tusarova – Na Maninách

(fotografie: Na Maninách 796/9, Komunardů 1608/20, Dělnická 786/38)

Vnitroblok patří k typu smíšených velkých bloků. Původní vnitroblok byl postaven v průběhu 19. a 20. století, v dnešní době vnitroblok prochází postupnými rekonstrukcemi a přestavbami. Součástí vnitrobloku je tedy i několik budov, které byly postaveny v posledních letech, či jsou právě stavěny. Stejně jako v ostatních vnitroblocích tohoto typu, nalezneme i zde obytné budovy, garáže, průmyslové objekty, ale také například budovu krokodýlí zoo.

Větší plocha vnitrobloku je zastavěna, v posledních letech zde však přibývají i plochy zeleně, které jsou součástí nově vzniklých obytných souborů (obr. č. 129). Jedná se o nově vysázené moderní rekreační plochy, jež jsou určeny obyvatelům přilehlých domů. Ve vnitrobloku jsou ale i starší dvory, které jsou převážně zpevněné a využívány k parkování (obr. č. 130 a 131). V těchto prostorech se nacházejí starší listnaté stromy či náletové dřeviny v menších trávnickových plochách.

Na starších leteckých snímcích (obr. č. 132 – 135) je patrné postupné zastavování vnitrobloku a minimální počet zelených ploch. Většina vnitrobloku byla zastavěna průmyslovými objekty. Ještě dnes zde nalezneme např. budovu továrny rukavičkářských závodů bratrů Fischerových či komplex továrny na zpracování žíní Roubiczek & Fischer (VCPD FA ČVUT v Praze, 2011 – 2017). Teprve na snímku z r. 2015 (obr. č. 136) je vidět nově upravená centrální část bloku a její ozelenění.

Zastoupené taxony:

Betula pedmula Roth

Betula papyrifera Marshall

Carpinus betulus L.

Picea abies (L.) Karst.

Pinus sylvestris L.

Pinus strobus L.

Tilia cordata Mill.

Fraxinus excelsior L.

Alnus glutinosa (L.) Gaertn.

Thuja occidentalis L.

Juniperus horizontalis Moench

Pseudotsuga japonica Makino ex Nakai

Phragmites australis (Cav.) Steud.

Rhododendron sp.

Forsythia x intermedia Zabel

Syringa vulgaris L.

Rosa sp.

Prunus laurocerasus L.

Hedera helix L.

Parthenocissus quinquefolia (L.) Planch.

Lonicera tatarica L.

Rhus typhina L.

Cotoneaster dammeri Schneid.

Vinca major L.

Ilex aquifolium L.

Mahonia aquifolium (Pursh) Nutt.

Lavandula angustifolia Mill.

Wistaria sinensis (Sims) Sweet

Hydrangea macrophylla (Thunb.) Ser.

Hosta sp.

Obr. č. 128: polohopisná mapa vnitrobloku č. 11.

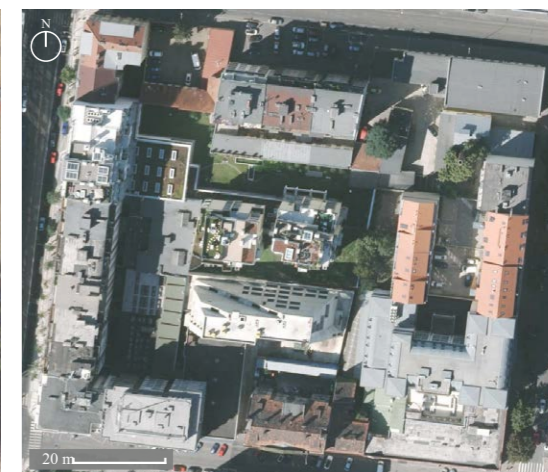
Obr. č. 129: fotografie A vnitrobloku č. 11.

Obr. č. 130: fotografie B vnitrobloku č. 11.

Obr. č. 131: fot. C vnitrobloku č. 11.

Obr. č. 132 – 136: letecké snímky vnitrobloku č. 11 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.2.12 Vnitroblok č. 12

U Uranie – V Háji – U Průhonu

(fotografie: U Uranie 45/5)

Tento vnitroblok trojúhelníkového tvaru patří k typu sevřený obytný vnitroblok vzniklý na počátku 19. století. Jedná se o malý prostor minimálně členěný, který díky své velikosti a výšce okolních budov není dostatečně prosvětlen. V tomto bloku nejsou žádné budovy a jednotlivé dvorky jsou odděleny většinou pouze jednoduchým kovovým sloupkovým plotem. Některé parcely jsou propojeny a vznikají tak větší dvorky, které mají větší možnost využití.

Pouze v západní části jsou menší dvorky se zpevněným povrchem, které jsou odděleny od zbytku vnitrobloku vysokými zdmi (obr. č. 139 a 142). Většina vnitrobloku je však ozeleněna. Je zde trávníková plocha se záhony, poté několik starších stromů, ale také nově vysazené, a ve východní části několik keřů (obr. č. 138 – 141). Podél budov jsou zpevněné plochy, na kterých jsou umístěné popelnice na komunální a tříděný odpad (obr. č. 138 – 141). Celý prostor je velice vlhký, čemuž je přizpůsobena i skladba vegetačních prvků jednotlivých dvorků vnitrobloku.

Na leteckých snímcích (obr. č. 143 – 147) je patrný postupný růst stromů na území vnitrobloku. Mezi roky 1996 – 2015 došlo k pokácení několika dřevin v jihozápadní části bloku. Také mezi těmito roky došlo k opravě domů, u některých i k přístavbě vyšších pater a k vytvoření střešních teras.

Obr. č. 137: polohopisná mapa vnitrobloku č. 12.

Obr. č. 138: fotografie A vnitrobloku č. 12.

Obr. č. 139: fotografie B vnitrobloku č. 12.

Obr. č. 142: fotografie E vnitrobloku č. 12.

Obr. č. 140: fotografie C vnitrobloku č. 12.

Obr. č. 141: fotografie D vnitrobloku č. 12.

Zastoupené taxony:

Fraxinus ornus L.

Betula pedunculata Roth

Picea abies (L.) Karst.

Pyrus communis L.

Prunus avium (L.) L.

Prunus serrulata 'Kiku – shidare'

Malus 'Evereste'

Rosa sp.

Syringa vulgaris L.

Rhododendron sp.

Obr. č. 143 – 147: letecké snímky vnitrobloku č. 12 (v pořadí r. 1945, r. 1975, r. 1988 – 1989, r. 1996 a r. 2015). Převzato z <<http://www.dveprahy.cz/>>.

4.3 Doplnující analýzy řešených vnitrobloků

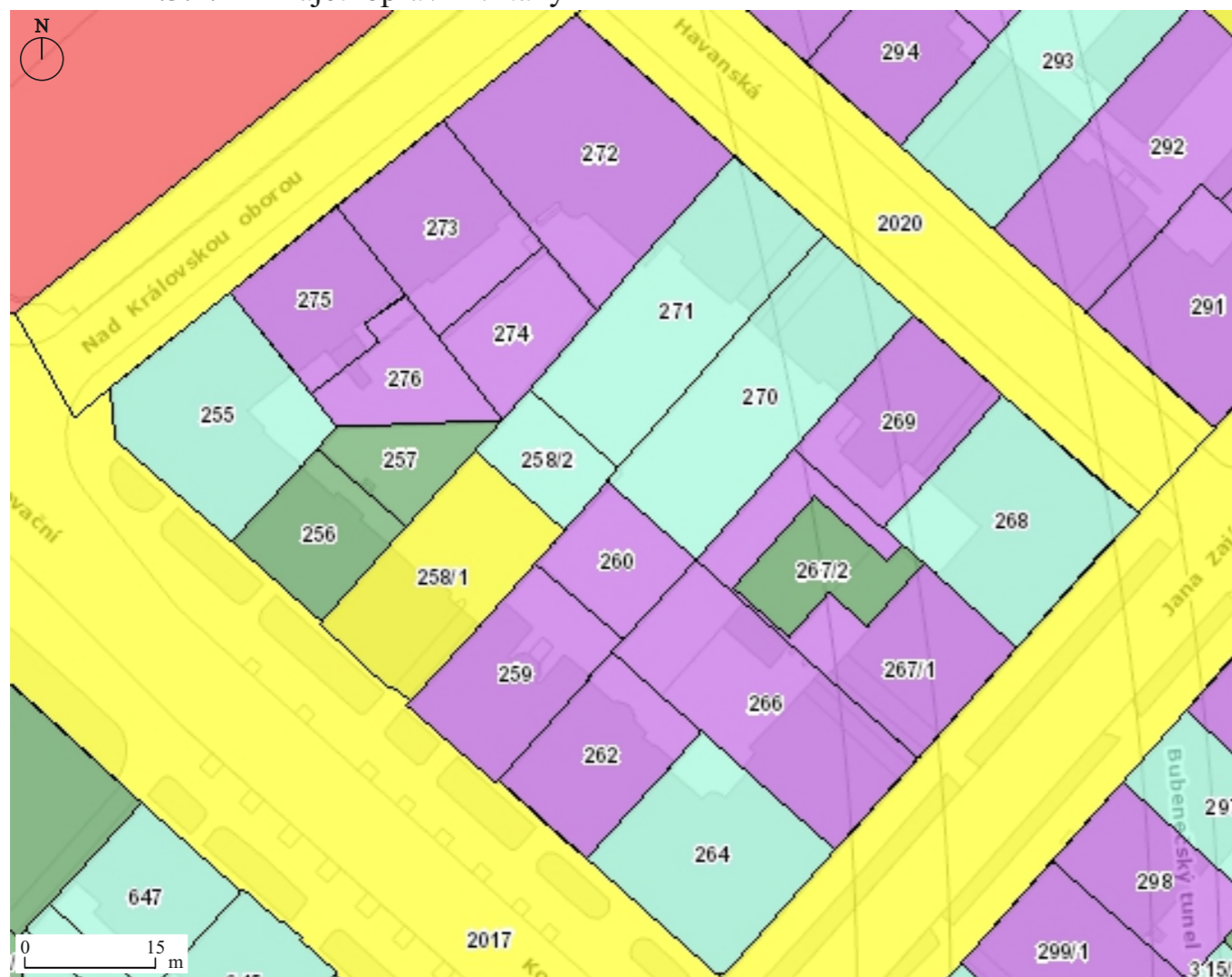
4.3.1 Doplnující analýzy vnitrobloku č. 1

4.3.1.1 Analýza stávajícího stavu

Obr. č. 148: mapa stávajícího stavu vnitrobloku č. 1.

4.3.1.2 Majetkoprávní vztahy

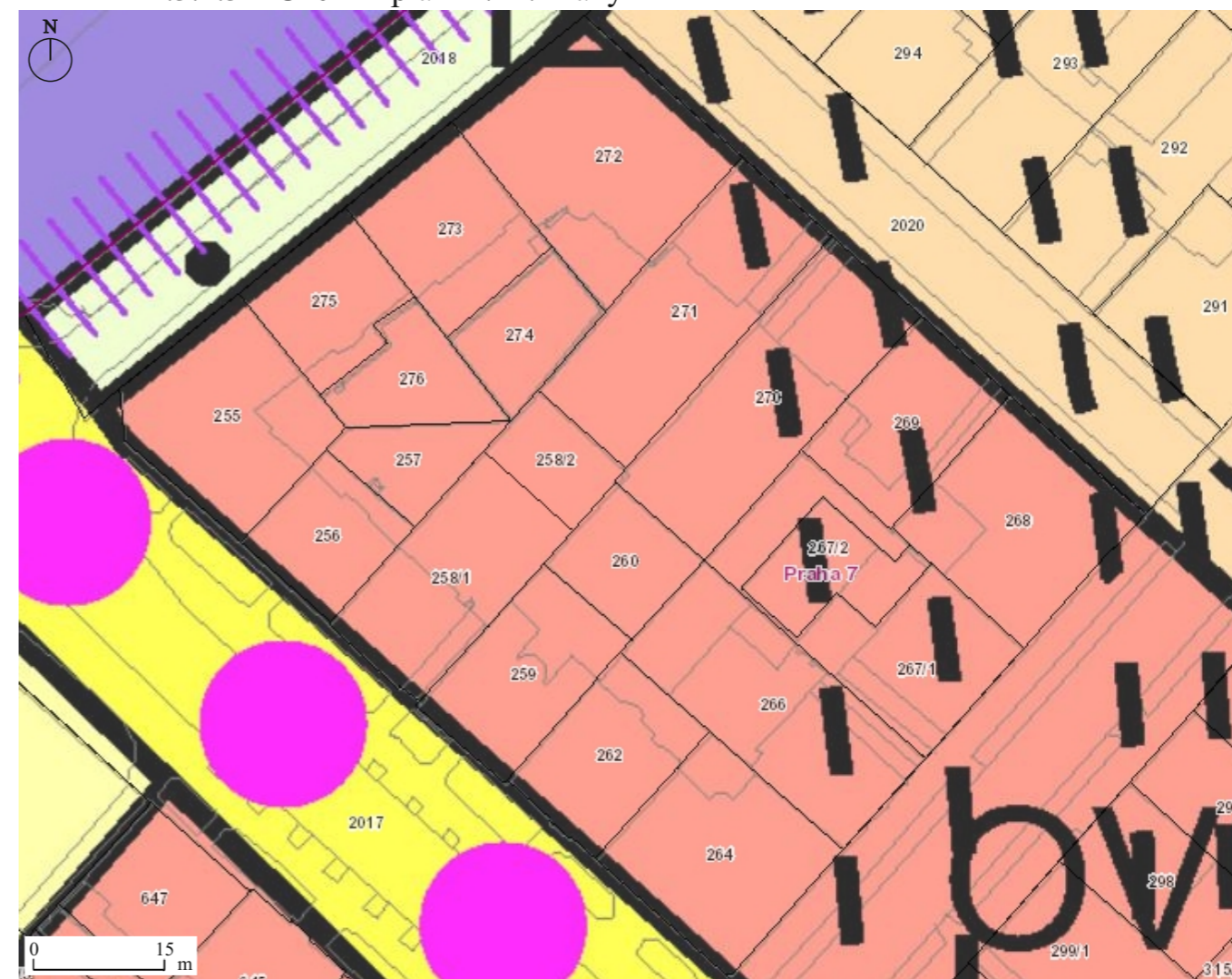
Obr. č. 149: mapa majetkoprávních vztahů vnitrobloku č. 1.
Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/majetek/>>.

Legenda:

- ČR včetně státem ovládaných subjektů
- hl.m. Praha včetně jím ovládaných subjektů bez MČ
- zbývající tuzemské právnické osoby
- tuzemské fyzické osoby
- podílnictví dvou a více subjektů různých skupin

Většina budov a parcel vnitrobloku je v majetku fyzických osob či v podílnictví dvou a více subjektů různých skupin. Dále jsou zde dvě budovy a jedna parcela v držení tuzemských právnických osob a jeden dům s parcelou, které patří Hlavnímu městu Praha a je ve správě MČ Praha 7.

4.3.1.3 Územní plán hl. m. Prahy

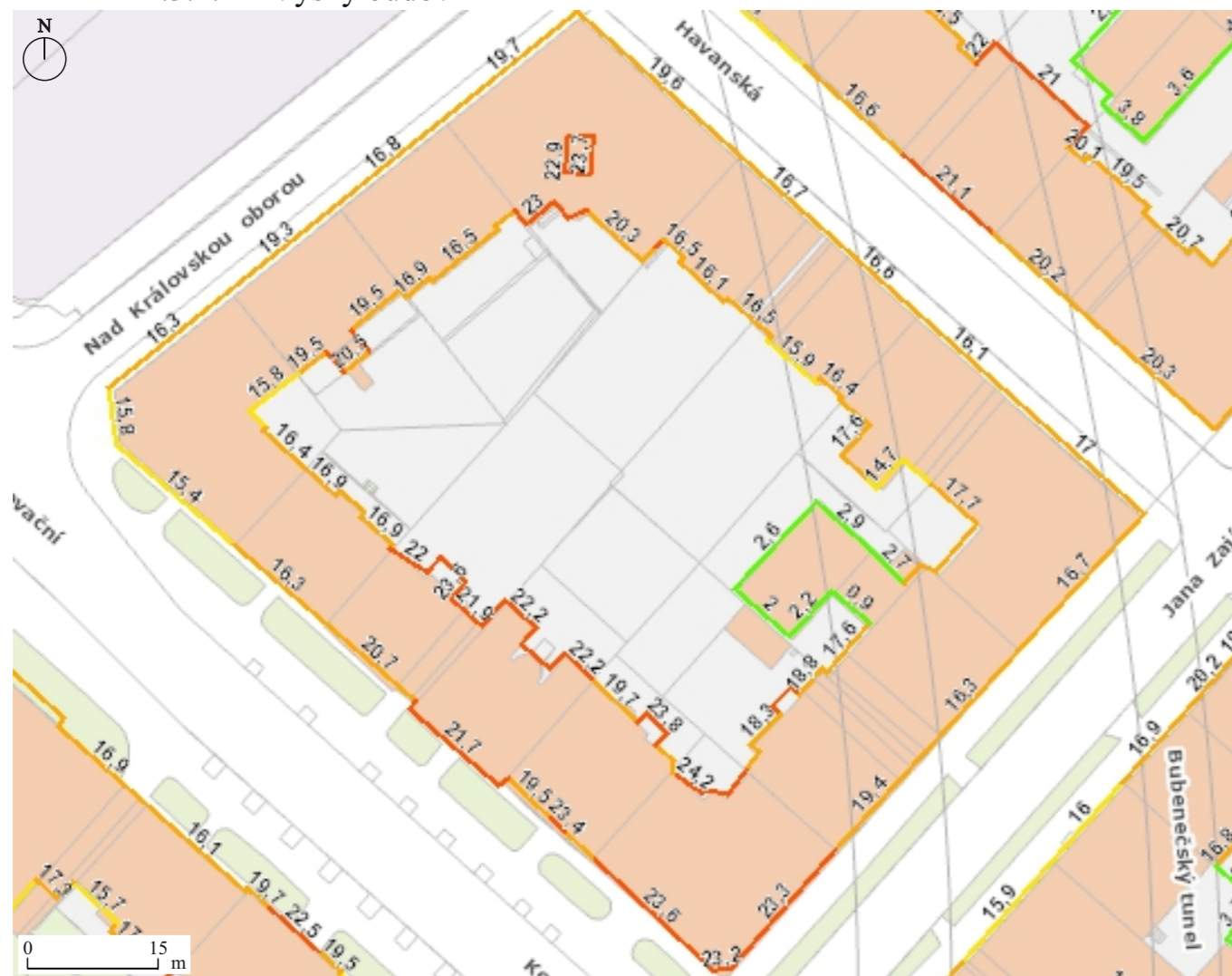
Obr. č. 150: mapa územního plánu hl. m. Prahy – vnitroblok č. 1.
Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/VykresyUP/>>.

Legenda:

- všeobecně obytné polyfunkční území
- vybraná komunikační síť
- polyfunkční území sportu
- čistě obytné polyfunkční území
- tratě a zařízení železniční dopravy, nákladní terminály
- hranice území se zákazem výškových staveb
- hranice městských částí

Celé území vnitrobloku je řazeno do všeobecně obytného polyfunkčního území. Vnitroblok již nespadá do území se zákazem výškových budov.

4.3.1.4 Výšky budov

Obr. č. 151: mapa výšek budov vnitrobloku č. 1.

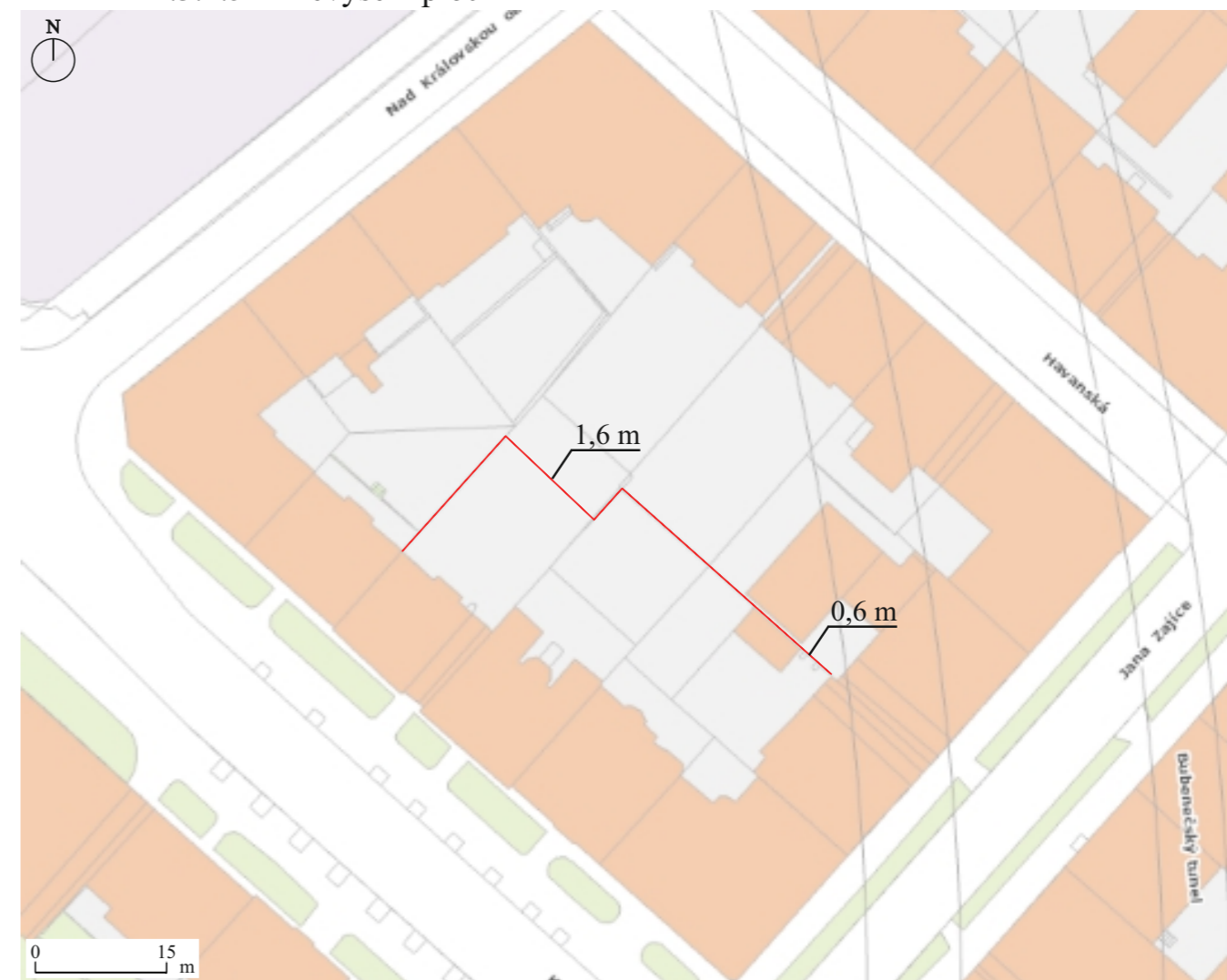
Převzato z <[http://www.geoportalpraha.cz/mapy-online?service\[\]=365#.WMWctIHhCUI](http://www.geoportalpraha.cz/mapy-online?service[]=365#.WMWctIHhCUI)>.

Legenda:

- 6 m a méně
- 6,1 – 9 m
- 9,1 – 12 m
- 12,1 – 16 m
- 16,1 – 21 m
- 21,1 – 26 m
- 26,1 – 40 m

Výška budov kolem vnitrobloku se pohybuje v rozmezí 14,7 – 24,2 m. Budova kotelny uvnitř vnitrobloku má nejvyšší výšku 2,9 m.

4.3.1.5 Převýšení ploch

Obr. č. 152: mapa převýšení ploch vnitrobloku č. 1.

Území vnitrobloku je pomyslně rozděleno na dvě části. Jižní část je o 1,6 m výše než severní. V prostoru u kotelny je rozdíl výšky jednotlivých ploch 0,6 m.

4.3.1.6 Zastínění plochy vnitrobloku

Obr. č. 153: mapa zastínění vnitrobloku č. 1 v zimě (čas: 12:00).
Převzato z Ortofotomapy 2015, IPR Praha (upraveno).

Obr. č. 154: mapa zastínění vnitrobloku č. 1 v létě (čas: 12:00).
Převzato z Ortofotomapy 2015, IPR Praha (upraveno).

Legenda:

 budova	 trávník
 průjezd	 schodiště
 Bubenečský tunel	 listnatý strom
 garáž	 jehličnatý strom
 zpevněná plocha	 stín
 mlatová plocha	

Území řešeného vnitrobloku je nejvíce zastíněné během léta, kvůli porostu listnatých dřevin, které rostou v centrální části vnitrobloku. V létě okolo poledne, kdy je plocha zastínění nejmenší, je zastíněna převážná část území v centrálním prostoru, dále samozřejmě také plochy podél jihozápadního a jihovýchodního bloku budov. Sluneční záření proniká pouze na území v severním rohu dvora a minimálně také na území v okolí kotelny. V zimě je sice zastínění od budov větší, ale chybí zastínění od listnatých dřevin, které jsou v zimním období bez listů. V této době jsou zastíněny 3/4 dvora, severní část vnitrobloku je osluněna.

4.3.1.7 Charakteristiky jednotlivých částí vnitrobloku

Na této mapě jsou využity poznatky z knihy Zeleň obytného vnitrobloku (Sojková a Kiesenbauer, 2008), které byly citovány v literární rešerši. Z těchto poznatků je patrné, že nejlepší podmínky se nacházejí v severní části vnitrobloku, která má jižní expozici. Zde je nejdelší oslunění a také je zde největší teplo. Oproti tomu nejméně vyhovující je jižní část se severní expozicí, která se vyznačuje stálým zastíněním a také největším chladem.

Obr. č. 155: mapa charakteristik jednotlivých částí vnitrobloku č. 1. Inspirováno obrázkem z knihy Zeleň obytného vnitrobloku (Sojková a Kiesenbauer, 2008b).

4.3.1.8 Inventarizace dřevin

Obr. č. 156: mapa inventarizace dřevin vnitrobloku č. 1.

Legenda

	budova		mlatová plocha
	průjezd		trávník
	Bubenečský tunel		schodiště
	garáž		listnatý strom
	zpevněná plocha		jehličnatý strom

1 číslo dřeviny

Poznámka:

Věkové stádium: 1 – nová výsadba, 2 – odrostlá výsadba, 3 – stabilizovaný, 4 – dospělý jedinec, 5 – přestárlý jedinec

Sadovnická hodnota: 1 – velmi hodnotný strom, 2 – nadprůměrně hodnotný strom, 3 – průměrně hodnotný strom, 4 – podprůměrně hodnotný strom, 5 – velmi málo hodnotný strom

Zdravotní stav: 1 – normální stav, 2 – málo výrazná abnormalita, 3 – středně výrazná abnormalita, 4 – velmi výrazná abnormalita, 5 – abnormalita ohrožující bezprostředně existenci jedince

Využitelnost: 1 – využitelný, 2 – poměrně využitelný, 3 – nevyužitelný

Vzhledem k nepřístupnosti většiny částí vnitrobloku byla provedena pouze rámcová inventarizace dřevin. Náletové dřeviny v centrální části vnitrobloku byly zhodnoceny skupinově.

V porostu byly hojně zastoupeny třešeň ptačí (*Prunus avium* (L.) L.) a jasan ztepilý (*Fraxinus excelsior* L.).

Inventarizační tabulka

Inventarizační číslo	Taxon	Věkové stádium	Sadovnická hodnota	Zdravotní stav	Využitelnost	Poznámka
1	<i>Populus tremula</i>	4	3	1	1	
2	<i>Acer platanoides</i>	3	3	1	1	
3	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	3	3	1	2	
4	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
5	<i>Prunus cerasifera</i>	3	3	1	2	
6	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	3	3	1	2	
7	<i>Prunus cerasus</i>	3	3	1	2	
8	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	4	2	3	tlakové větvení
9	<i>Rhus typhina</i>	2	3	1	3	
10	<i>Rhus typhina</i>	2	3	1	3	
11	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	3	1	1	
12	<i>Salix alba</i> 'Tristis'	2	3	1	2	
13	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	3	1	1	
14	<i>Acer platanoides</i>	2	3	1	2	
15	<i>Fraxinus excelsior</i>	4	3	2	1	
16	<i>Picea abies</i>	2	3	1	2	
17	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
18	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
19	<i>Prunus serrulata</i>	3	4	1	2	
20	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
21	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
22	<i>Carpinus betulus</i>	3	3	1	2	
23	<i>Acer platanoides</i>	4	3	1	2	
24	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
Sk1	<i>Acer platanoides</i>	2,3	3	1,2	2,3	náletové dřeviny
	<i>Fraxinus excelsior</i>					
	<i>Pinus sylvestris</i>					
	<i>Prunus avium</i>					
	<i>Prunus cerasifera</i>					
	<i>Rhus typhina</i>					
	<i>Sambucus nigra</i>					
	<i>Taxus baccata</i>					

4.3.1.9 Shrnutí analýz vnitrobloku č. 1

Vnitroblok č. 1 patří do skupiny sevřených obytných bloků vzniklých na počátku 19. století. Nachází se v severozápadní části Horních Holešovic a přímo sousedí s parkem Stromovka. Leží v území, které je dle územního plánu řazeno do všeobecně obytného polyfunkčního území a není zde žádný zákaz výstavby výškových budov.

V dnešní době se zde nacházejí budovy, které nepřesahují zástavbu okolních bloků. Jejich maximální výška činí 24,2 m. Ve vnitrobloku se nachází pouze jediná budova, jež je využívána jako kotelna. Budovy a jednotlivé parcely patří převážně fyzickým osobám, či jsou v podílnictví několika subjektů. Dále jsou zde budovy právnických osob a také jeden dům patřící Hlavnímu městu Praha.

Prostor vnitrobloku je rozdělen na několik menších oddělených parcel náležejících k jednotlivým domům. Tyto jednotlivé dvorky jsou odlišně využívány, upravené, ale také jinak udržované. Díky tomu vnitroblok vypadá velice nesourodě a nevytváří vhodný obytný prostor. K tomuto faktu také přispívá to, že jedna z větších parcel nacházející se v centrální části nebyla v posledních letech udržována a je zarostlá náletovými dřevinami.

Kromě rozdělení vnitrobloku na jednotlivé parcely je prostor dále pomyslně rozdělen na dvě části díky jeho výškové členitosti. Jižní a jihovýchodní část prostoru je vyvýšena nad ostatní plochy o přibližně 1,6 m. V oblasti u budovy kotelny se jedná o přibližné převýšení 0,6 m. Nejvíce oddělené jsou od ostatního vnitrobloku dvě parcely ve východní části, které jsou od okolí izolované budovou kotelny a porostem náletových dřevin.

Nejvíce upravené a využívané jsou vnitrobloky v severní a severozápadní části, které jsou po celý rok nejméně zastíněny a mají nejlepší mikroklimatické a světelné podmínky. Dvě z těchto parcel jsou také upraveny pro využití dětmi.

Míra zastínění plochy vnitrobloku je paradoxně v letních měsících větší než v zimních. Je to způsobeno olistěním velého množství listnatých dřevin v centrální části řešené plochy. Ty zvětšují plochu zastínění částečně i o jižně exponovanou plochu vnitrobloku.

Dřeviny ve vnitrobloku jsou většinou v dobrém zdravotním stavu. Kromě dřevin nacházejících se na neudržované parcele jsou na dřevinách patrné zdravotní a bezpečnostní zásahy. Na území se nacházejí jak starší jedinci, tak i nově vysazené dřeviny, které jsou rozmístěny převážně v severní části vnitrobloku. Většina ošetřovaných dřevin je využitelná či středně využitelná. Dřeviny, které nejsou hodnoceny jako využitelné, jsou převážně náletové dřeviny.

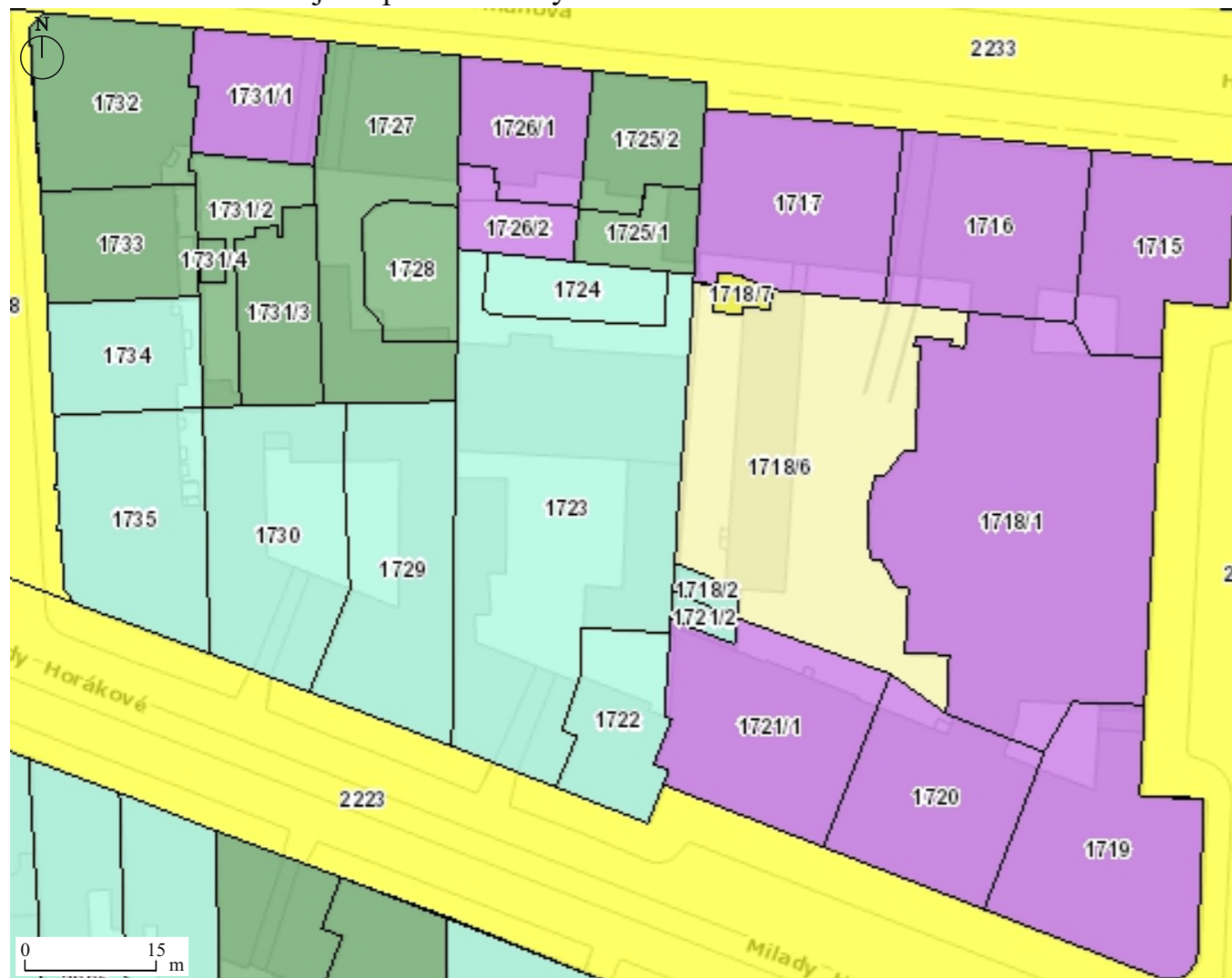
4.3.2 Doplnující analýzy vnitrobloku č. 5

4.3.2.1 Analýza stávajícího stavu

Obr. č. 157: mapa stávajícího stavu vnitrobloku č. 5.

4.3.2.2 Majetkoprávní vztahy

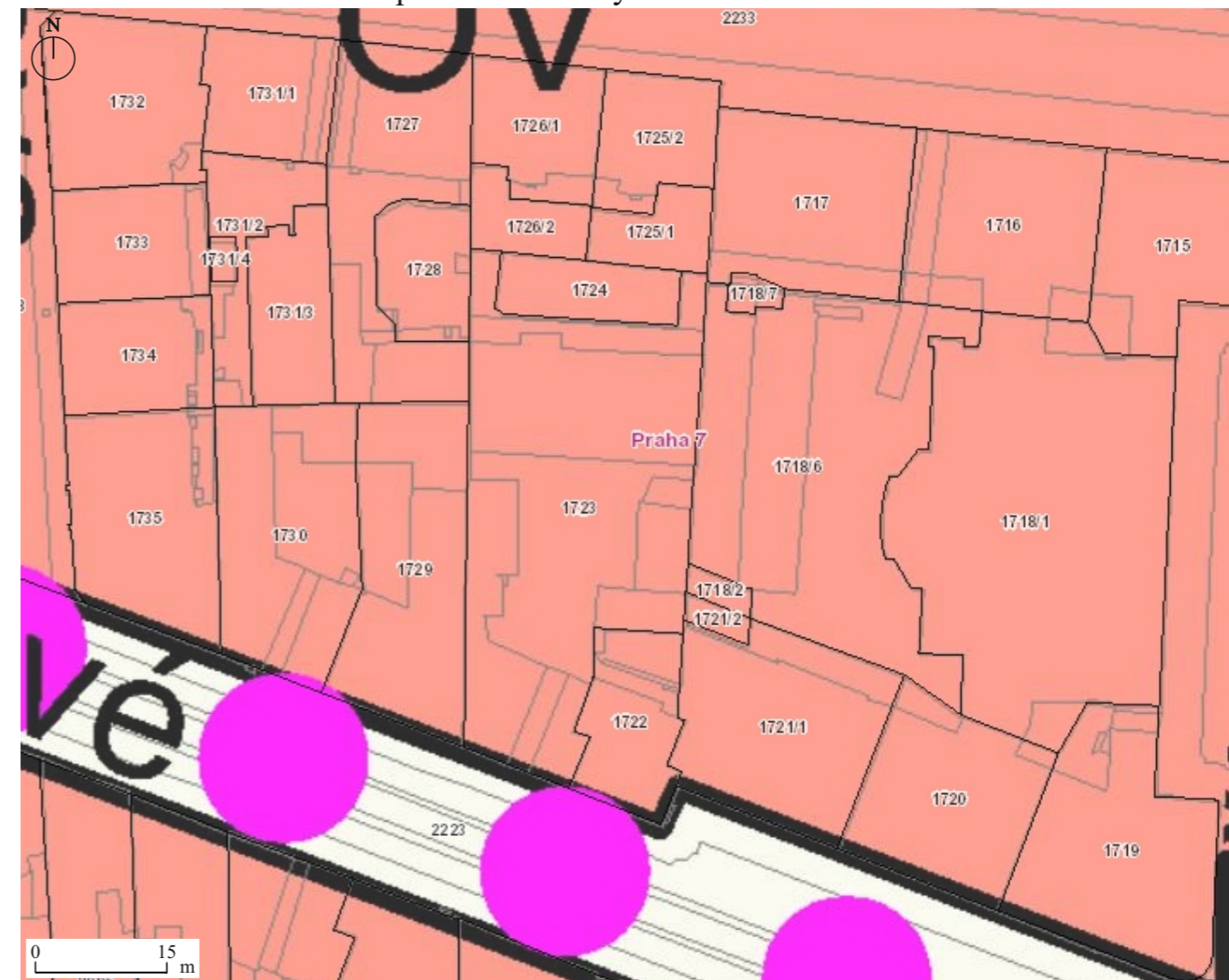
Obr. č. 158: mapa majetkoprávních vztahů vnitrobloku č. 5.
Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/majetek/>>.

Legenda:

- hl.m. Praha včetně jím ovládaných subjektů bez MČ
- městské části hl.m. Prahy včetně jimi ovládaných subjektů
- zbývající tuzemské právnické osoby
- tuzemské fyzické osoby
- podílnictví dvou a více subjektů různých skupin

Většina budov a parcel vnitrobloku je v majetku fyzických osob či v podílnictví dvou a více subjektů různých skupin a také v držení tuzemských právnických osob. Jedna menší budova patří Hlavnímu městu Praha, přílehlý prostor, který je využíván pro přístup k jednotlivým garážím v okolí pozemku je Městské části Prahy 7.

4.3.2.3 Územní plán hl. m. Prahy

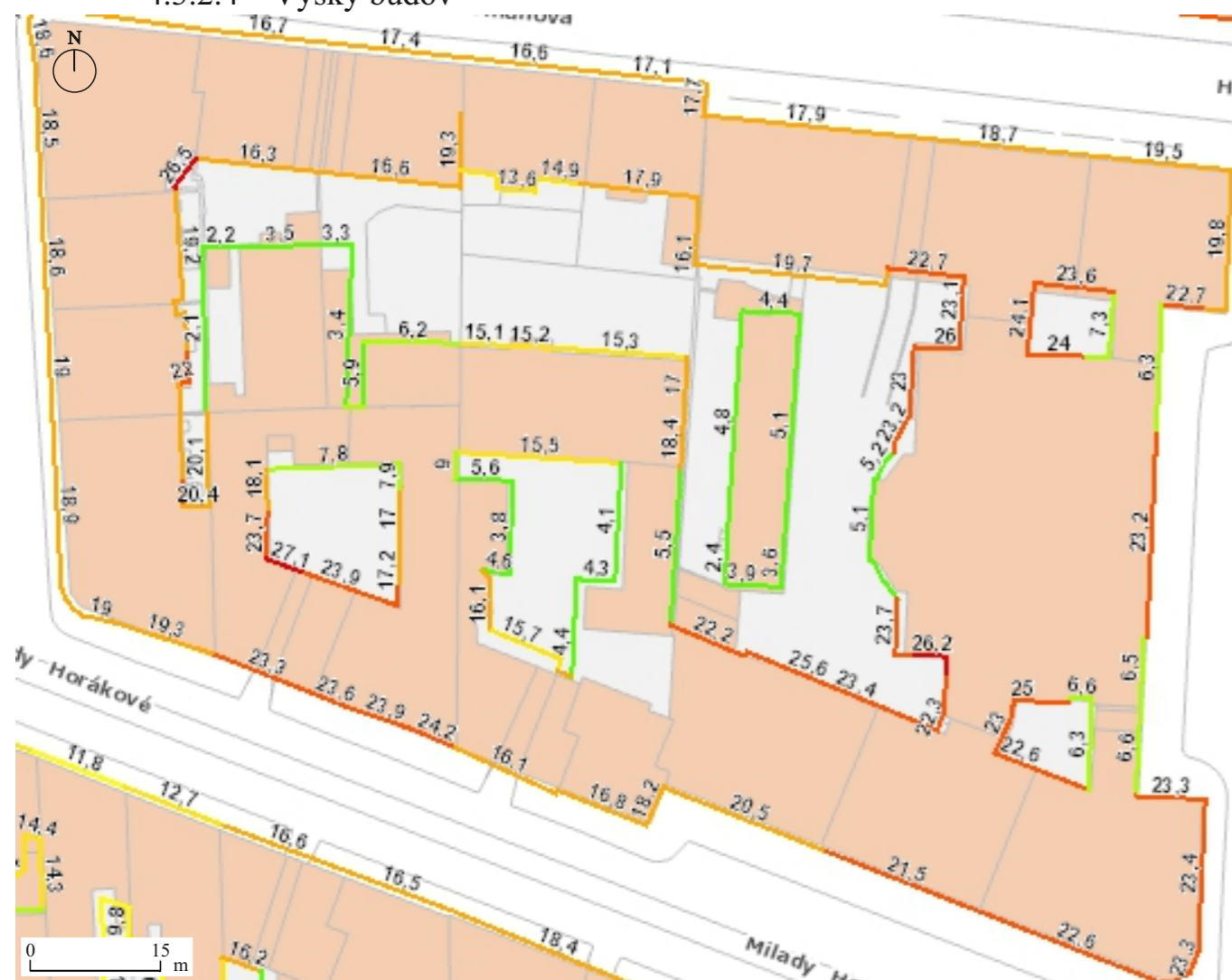
Obr. č. 159: mapa územního plánu hl. m. Prahy – vnitroblok č. 5.
Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/VykresyUP/>>.

Legenda:

- všeobecně obytné polyfunkční území
- urbanisticky významné plochy a dopravní spojení
- hranice území se zákazem výškových staveb

Celé území vnitrobloku je řazeno do všeobecně obytného polyfunkčního území. Vnitroblok taktéž nespadá do území se zákazem výškových budov.

4.3.2.4 Výšky budov

Obr. č. 160: mapa výšek budov vnitrobloku č. 5.

Převzato z <[http://www.geoportalpraha.cz/mapy-online?service\[\]=365#.WMWctIHhCU](http://www.geoportalpraha.cz/mapy-online?service[]=365#.WMWctIHhCU)>.

Legenda:

- 6 m a méně
- 6,1 – 9 m
- 9,1 – 12 m
- 12,1 – 16 m
- 16,1 – 21 m
- 21,1 – 26 m
- 26,1 – 40 m

Budovy ohraničující vnitroblok mají výšku přibližně 15 – 20 m. Budovy uvnitř vnitrobloku mají výšku v rozmezí 2,2 – 18,4 m.

4.3.2.5 Shrnutí analýz vnitrobloku č. 5

Vnitroblok je typickým příkladem rostlého historického bloku díky svému rozčlenění na menší dvory pomocí zástavby různého charakteru využívání. Jedná se jak o budovy využívané jako obytné, ale také o komerčně využívané budovy či garáže.

Majiteli jednotlivých budov a parcel jsou fyzické osoby, právnické osoby a Hlavní město Praha. Několik budov je v podílnictví více těchto subjektů. Jako předchozí vnitroblok patří i tento do všeobecně obytného polyfunkčního území a není součástí území se zákazem výškových budov.

Budovy jsou postaveny v různých časových obdobích. Jejich výška se pohybuje mezi 2,2 – 20 metry. V západní části bloku jsou budovy starší – většinou postavené v průběhu 19. století. Západní strana bloku je postavena až v průběhu 20. století. Tento fakt společně s funkcí jednotlivých dvorů velice ovlivňuje vnímání jednotlivých částí vnitrobloku.

Dvory, které se nacházejí v západní části, jsou většinou menší a neozeleněné. Kromě dvorků přístupných z ulice Milady Horákové jsou většinou využívány jako zázemí obytných domů, či jako obytné – tři ozeleněné dvorky v severovýchodní části starší výstavby. Parcely, které jsou volně přístupné z ulice Milady Horákové, jsou využívány hlavně k parkování a dále jako přístupové plochy k jednotlivým sídlům místních firem.

Budovy stojící na východní straně bloku jsou, jak již bylo zmíněno, z 20. století. Hlavní dominantou této části je budova kina Bio Oko, která je v čele této zástavby. Okolní budovy jsou převážně obytné. Dvůr, který náleží k těmto budovám, je větší, z části je však zastavěn garážemi. Celá plocha dvoru je zpevněná a slouží jako příjezdová plocha k jednotlivým garážím a také jako prostor pro umístění popelnic všech domů.

Celkově je vnitroblok značně rozdělen na jednotlivé uzavřené a se sebou nekomunikující prostory. V celém vnitrobloku je patrný nedostatek zeleně, který se projevuje společně s funkcí jednotlivých částí v útulnosti jednotlivých ploch a jejich obytné hodnotě.

4.3.3 Doplnující analýzy vnitrobloku č. 9

4.3.3.1 Analýza stávajícího stavu

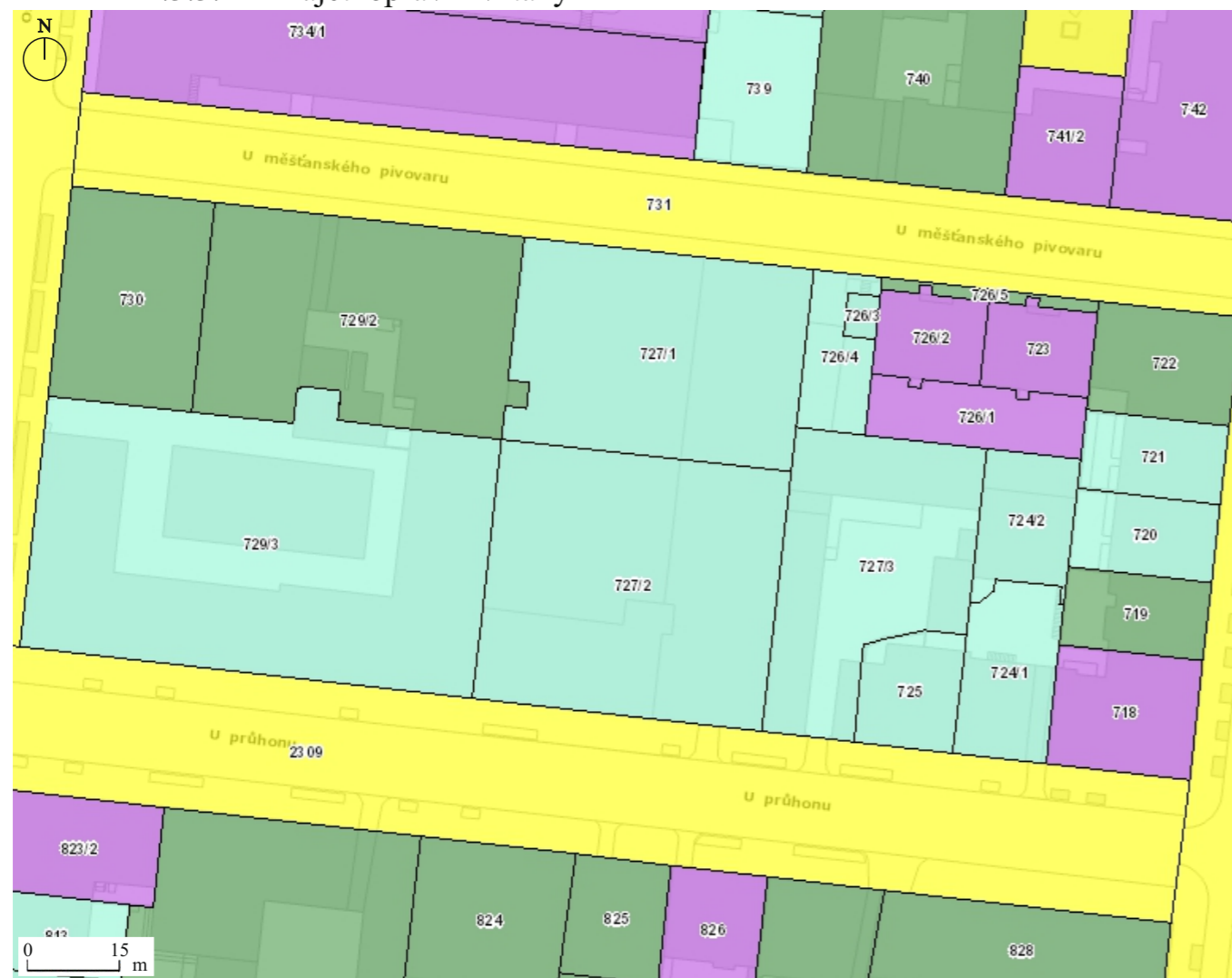

Tento vnitroblok je ze dvou třetin tvořen uzavřeným areálem bývalých průmyslových objektů. Pouze domy ve východní části vnitrobloku mají obytnou funkci. Jejich malé dvorky jsou většinou uzavřené a zpevněné. Pouze plocha na severovýchodě vnitrobloku, která patří k přilehlým panelovým domům, je ozeleněna.

Celkově vnitroblok nemá vhodné množství zeleně, která by pohledově rozbila úzké dlouhé plochy a zároveň by zvýšila estetickou hodnotu vnitrobloku.

Obr. č. 161: mapa stávajícího stavu vnitrobloku č. 9.

4.3.3.2 Majetkoprávní vztahy

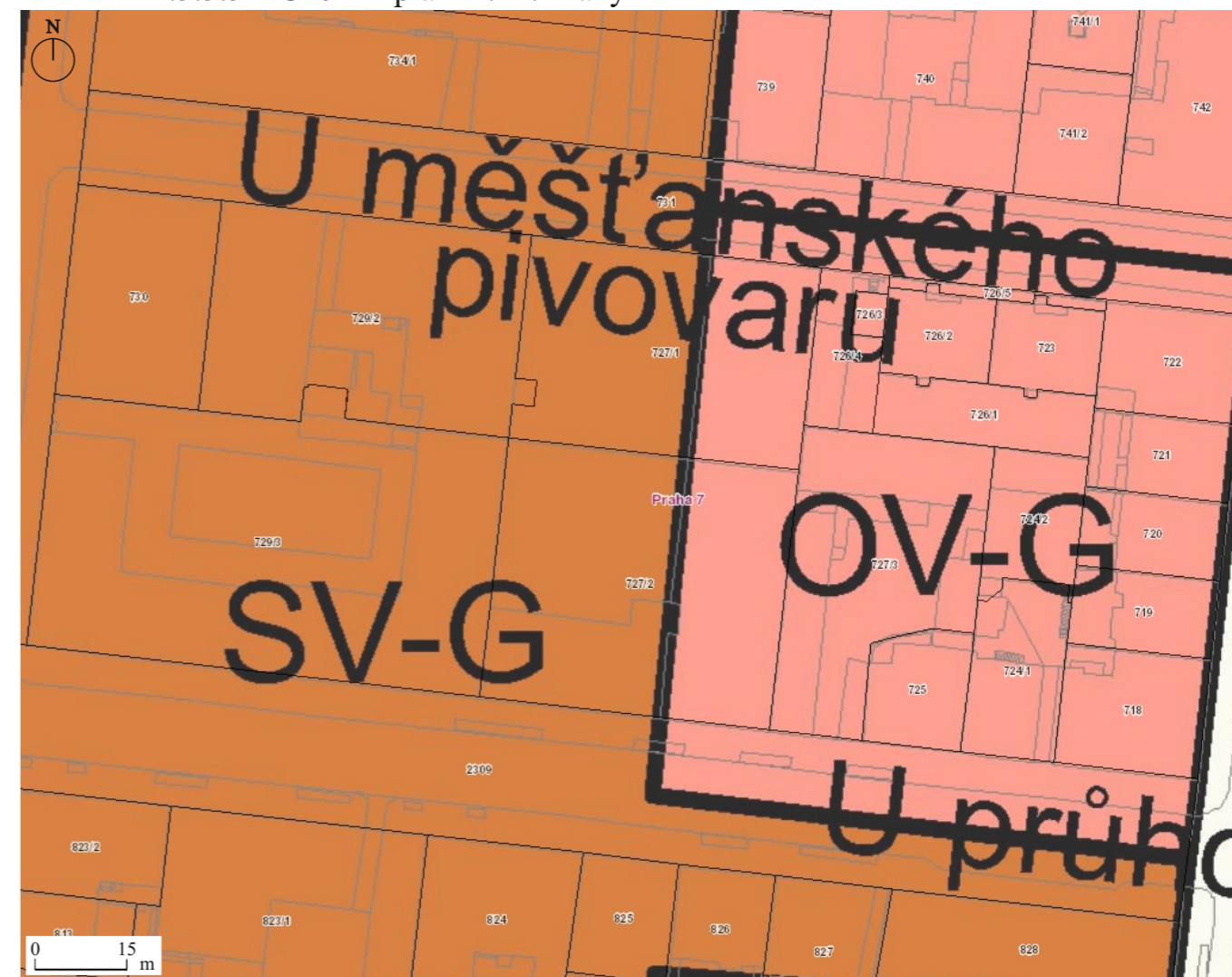
Obr. č. 162: mapa majetkoprávních vztahů vnitrobloku č. 9.
Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/majetek/>>.

Legenda:

- hl.m. Praha včetně jím ovládaných subjektů bez MČ
- zbývající tuzemské právnické osoby
- tuzemské fyzické osoby
- podílnictví dvou a více subjektů různých skupin

Většina budov a parcel vnitrobloku je v majetku fyzických osob. Dále jsou zde budovy a k nim přilehlé pozemky, které patří tuzemským právnickým osobám a nebo jsou podílnictvím dvou a více subjektů různých skupin.

4.3.3.3 Územní plán hl. m. Prahy

Obr. č. 163: mapa územního plánu hl. m. Prahy – vnitroblok č. 9.
Převzato z <<http://mpp.praha.eu/app/map/VykresyUP/>>.

Legenda:

- všeobecně obytné polyfunkční území
- všeobecně smíšené polyfunkční území

Západní polovina vnitrobloku spadá do všeobecně smíšeného polyfunkčního území, východní polovina má funkci všeobecně obytnou.

4.3.3.4 Výšky budov

Obr. č. 162: mapa výšek budov vnitrobloku č. 9.

Převzato z <[http://www.geoportalpraha.cz/mapy-online?service\[\]=365#.WMWctIHhCUl](http://www.geoportalpraha.cz/mapy-online?service[]=365#.WMWctIHhCUl)>.

Legenda:

- 6 m a méně
- 6,1 – 9 m
- 9,1 – 12 m
- 12,1 – 16 m
- 16,1 – 21 m
- 21,1 – 26 m
- 26,1 – 40 m

Budovy bývalých průmyslových objektů v západní části vnitrobloku jsou nižší než obytné domy na východní straně. Jejich výška se pohybuje v rozmezí 1,8 – 15,7 m. Výška obytných domů je mezi 15,7–25,7 m.

4.3.3.5 Shrnutí analýz vnitrobloku č. 9

Tento vnitroblok se smíšenou funkcí je tvořen dvěma částmi. První část zabírá dvě třetiny bloku a je tvořena souborem bývalých průmyslových objektů, jejich výška je výrazně nižší (do 15,7 m) než má druhá část bloku. Ta je tvořena vyššími obytnými budovami, které mají výšku od 15,7 do 25,7 metrů. Jedná se o činžovní a panelové domy, které tvoří severní stranu této části.

Všechny dvory zabírají malou plochu. Kromě území přiléhajícímu k panelovým domům jsou všechny venkovní prostory bloku zpevněny a jsou využívány jako zázemí jednotlivých domů či jako přístupové plochy jednotlivých objektů a případně i jako parkoviště. Prostor u panelových domů je ozeleněn a nemá v dnešní době vyloženě danou funkci.

Většina budov a přilehlých pozemků je v majetku fyzických a právnických osob či v podílnictví více subjektů. Západní část náleží dle územního plánu do všeobecně smíšeného polyfunkčního území, slouží tedy k různým účelům (restaurace, sídla firem apod.). Východní část spadá jako ostatní řešené vnitrobloky do území s všeobecně obecnou funkcí.

Celkově není vnitroblok uzpůsoben k plnění obytné funkce, nejsou zde dostatečné plochy, které by mohly sloužit k plnému vytvoření požadovaných zásad. Je však možné alespoň částečně zlepšit toto prostředí pro místní obyvatele využitím zeleně k zapojení jednotlivých dvorů a budov do kompozice vnitrobloku.

5. Vlastní projekt

Projekt se skládá ze dvou částí, první segment je zaměřen na případné řešení zlepšení obytné hodnoty různých typů vnitrobloků, v tomto případě se jedná o vybrané vnitrobloky č. 1 (Korunovační – Jana Zajíce – Havanská – Nad Královskou oborou), č. 5 (Milady Horákové – Františka Křižíka – Heřmanova – Haškova) a č. 9 (U Průhonu – Komunardů – U měšťanského pivovaru – Osadní). Jedná se spíše o koncepční řešení (studii) těchto vnitrobloků, není zde tedy brán zřetel na jednotlivé detaily návrhů. U vnitrobloku č. 1 jsou ukázány dvě varianty možného řešení.

Druhá část se zabývá detailním rozpracováním dvou návrhů řešení vnitrobloku č. 1. Jednotlivé prvky návrhu jsou zde detailněji rozkresleny a popsány. Součástí je plán kácení, osazovací plán, jehož součástí je detailní osazení jednoho záhonu. Dále je zde popsáno navrhované materiálové řešení a výběr jednotlivých technických prvků.

5.1 Studie řešení jednotlivých typů vnitrobloků

Jak již bylo zmíněno v kapitole 3.3.3 Stávající stav vnitrobloků, na území Prahy 7 se nachází tři typy vnitrobloků, jedná se o sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století (vnitroblok č. 1), o rostlý historický blok (vnitroblok č. 5) a o smíšený velký blok v dolních Holešovicích (vnitroblok č. 9). Tyto typy bloků mají své unikátní prostorové uspořádání a také jiné možnosti úprav.

Tyto možnosti jsou samozřejmě výrazně ovlivnitelné stavebními úpravami, ať už se jedná o demolici jednotlivých staveb či další zastavování ploch. Ovšem v každém případě je nutné brát ohled na zájmy místních obyvatel, ale také na historickou unikátnost jednotlivých bloků.

U zde navrhovaných koncepčních řešení není kladen důraz na finanční stránku realizace, jsou pouze ukázkou možností zlepšení využitelnosti a zpříjemnění prostorů vnitrobloků.

5.1.1 Vnitroblok č. 1

Z literární rešerše a z analytické části vyplývá, že tento vnitroblok prošel v průběhu let významnou proměnou. Z cela zastavěné plochy se stalo minimálně zastavěné území, které je v dnešní době typické svou různorodostí jednotlivých parcel – výškové členění, odlišné využívání i estetická hodnota. Celkový ráz je významně narušen parcelou uprostřed vnitrobloku, která není využívána a je zarostlá nálety. Dalším problémem souvisejícím s touto parcelou je oddělení menších a celkově tmavších a vlhčích dvorků na severní straně od ostatních ploch vnitrobloku, tím vzniká velice nepříznivé prostředí pro rekreaci obyvatel přilehlých domů.

Návrhy se tedy zabývají vyřešením těchto již zmíněných problémů a dále se snaží poukázat na lepší obytnost prostoru, pokud by nebyl prostor rozdělen na jednotlivé menší dvorky, ale jednalo by se o jednu větší plochu či o kombinaci menších soukromých dvorků se společnou centrální plochou.

5.1.1.1 Varianta A

V první variantě (obr. č. 163 a 164) je prostor řešen jako velký společný ucelený prostor. Plocha je rozdělena výškově na dvě části, na menší vyvýšenou plochu (o 1,6 m) podél budov v jihozápadní, jižní a jihovýchodní části, a dále na větší nižší plochu, která zabírá zbytek prostoru.

Dále je území pomyslně rozčleněno na několik menších ploch s odlišnou funkcí. Po obvodu vnitrobloku podél budov se nachází zóna technického zázemí (prostory pro popelnice, parkovací plochy apod.) a vstupních prostor. V centrální části je zóna odpočinku a rekreace. Severní část, která je nejvíce osluněna a která je v dnešní době nejvíce využívána dětmi, je využita jako prostor pro společné záhony k pěstování užitkových či okrasných rostlin a jako plocha k hraní dětí, která je doplněna o herní prvky.

V centrálním prostoru je dále navázáno na budovu kotelny, u které je navrženo posezení a vodní plocha, která je využívána ke zpříjemnění vzduchu v letních měsících. Podél vodní plochy je záhon okrasných rostlin, který je v návrhu detailněji rozkreslen. Celý centrální prostor je od ostatních ploch oddělen pomocí pergol, které budou buď otevřené a budou vytvářet průhledy mezi jednotlivými prostory, v oblastech parkovacích míst u domů budou upraveny k tomu, aby sloužily jako pohledová clona a v místech podél zídky budou sloužit k vytvoření soukromí při odpočinku na lavičkách, které budou pod nimi umístěny. Všechny pergoly budou součástí cesty okolo centrální plochy.

Zeleň je v návrhu řešena převážně výsadbou stromů a dále popínavých rostlin, které by se pnuly po pergolách a po konstrukcích podél budov či přímo po budovách. Keře jsou v návrhu využity minimálně hlavně kvůli snaze vytvořit vzdušný prostor, který bude minimálně opticky zmenšený a uzavřený. Jednotlivé dřeviny a popínavé rostliny budou doplněny pouze záhony pro obyvatele domů a trvalkovým záhonem v okolí vodní plochy. Dále je zde navrženo několik travníkových ploch a také ozelenění střech kotelny.

Obr. č. 163: mapa koncepčního řešení vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Obr. č. 164: vizualizace koncepčního řešení vnitrobloku č. 1 – varianta A.

5.1.1.2 Varianta B

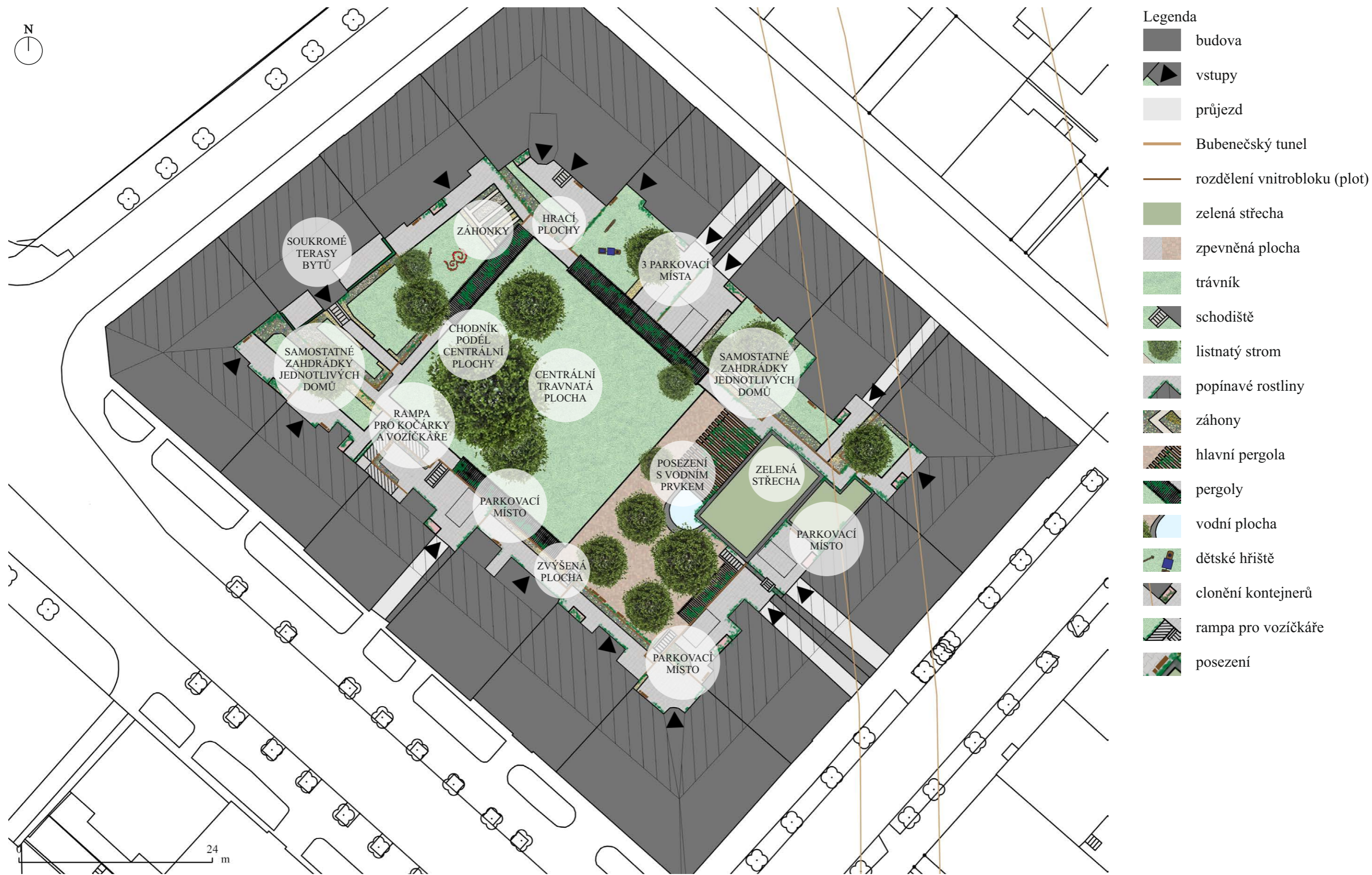
Druhý návrh (obr. č. 165 a 166) je variantou na první variantu, která je popsána dříve. Liší se rozdělením plochy na jednotlivé menší dvorečky po obvodu, které by sloužily pouze obyvatelům přilehlých domů, a centrální část, která by byla společná a sloužila by k rekreaci.

Jednotlivé dvorečky by plnily funkce technického zázemí jednotlivých budov, ale zároveň by sloužily i k rekreaci jejich obyvatel. Byly by zde menší záhony pro pěstování rostlin, dále by zde byla zpevněná plocha pro případné využívání k posezení. Na parcelách v severní části, které jsou v dnešní době využívány dětmi, jsou navrženy plochy trávníku s herními prvky.

Všechny parcely mají vyřešen přístup do společné části vnitrobloku. Ten je vyřešen vytvořením hlavní cesty podél centrální části a jednotlivými připojeními od samostatných dvorků. U vyvýšené plochy je tento přístup řešen schodišti a dále rampou v severozápadní části plochy, která by byla v případě potřeby přístupná všem skrze branky propojující jednotlivé dvorky.

Jako v předchozím návrhu jsou i zde navrženy pergoly, které doplňují hlavní pergolu u budovy kotelny v centrální části. Zároveň tyto pergoly vytvářejí stín a soukromí k posezení místních obyvatel.

Zeleň je i u této varianty řešena pomocí stromů, popínavých rostlin, záhonů pro obyvatele domů – okrasné či užitkové záhony, ozelenění střechy a trávníkových ploch.

Obr. č. 165: mapa koncepčního řešení vnitrobloku č. 1 – varianta B.

Obr. č. 166: vizualizace koncepčního řešení vnitrobloku č. 1 – varianta B.

5.1.2 Vnitroblok č. 5

Návrh vnitrobloku č. 5 (obr. č. 167 a 168) vychází ze stávajícího způsobu využívání jednotlivých částí. V současnosti se nacházejí v řešeném území plochy, které jsou veřejně přístupné a plně využívané převážně jako příjezdové či přístupové plochy a plochy k parkování. Tyto parcely zabírají většinu území vnitrobloku. Menší část zabírají soukromé dvory, které jsou však často celé zpevněné bez jakékoli zeleně či nejsou udržované. Ve vnitrobloku je vyřešeno technické zázemí, není tedy nutné se dále touto problematikou v návrhu zabývat.

Návrh se tedy snaží vyřešit problém zobytnění soukromých dvorů a dále najít způsob, jak vytvořit příjemné prostředí na pohled z veřejných částí vnitrobloku, aby lidé z okolních budov měli příjemnější výhled ze svých domovů a kanceláří.

Ke zobytnění soukromých částí je využito možnosti propojení menších vnitrobloků v severozápadní části, tím vzniká větší prostor s možností vytvoření větší a přehlednější plochy zeleně, a hlavně se zde vytváří možnost využívání zelených ploch i obyvateli domů v západní části, kteří v současnosti nemají možnost vytvoření těchto ploch z důvodu velikosti dvorků.

V návrhu jsou využity některé stávající prvky zeleně, které jsou doplněny o travníkové plochy, nové dřeviny a popínavé rostliny, které by zvětšovaly množství zeleně hlavně v okolí budov. Jejich využití je zejména nutné v již zmiňované oblasti menších dvorů na západní straně, u nichž není možné vzhledem k šířce plochy využití jiných typů dřevin.

U soukromého dvorku v jižní části vnitrobloku je navržena travníková plocha s výsadbou menší dřeviny, která by výrazně zvýšila estetickou hodnotu dvoru, dále by zlepšovala mikroklimatickou a obytnou funkci prostoru.

Ozelenění veřejně přístupných částí je nutné uzpůsobit množství vstupů do budov a dále vjezdů do garáží. Není zde tedy možnost navrhování větších ploch zeleně. To lze provést pouze ze západní strany garážového stání, které se nachází na parcelách u budovy kina Bio Oko ve východní části bloku.

Zde je navržena travníková plocha s několika dřevinami, a dále jsou zde ozeleněny některé stěny popínavými rostlinami. Tato plocha společně s ozeleněním střechy garáží a menší plochou zelené střechy na budově kina Bio Oko umožní lepší výhled z nově navržené terasy, která by navazovala na ozelenění střechy kina.

Ozelenění těchto střech a vytvoření terasy by bylo možné až po konzultaci s odborným specialistou, který by potvrdil, že je možné takto střechu využít, či by musela být vytvořena nová konstrukce, která by tuto zátěž udržela. Takto by se muselo postupovat i v případě možného ozelenění u ostatních střech nižších budov vnitrobloku (např. vnitřní budovy v severozápadní části vnitrobloku).

Další menší travníkovou plochu by bylo možné v tomto dvoře vytvořit pouze v okolí příjezdové rampy, zde by také šlo vysadit jeden menší strom, při jehož výběru by však bylo nutné mít na zřeteli výšku

nasazení koruny a její následnou šířku, aby nezasahoval do vjezdu.

V ostatních případech už je možné pouze vytvoření menších záhonů s popínavými rostlinami či trvalkami, ale také potencionální využití mobilní zeleně, která je dnes využívána ve dvoře nacházejícím se ve střední části vnitrobloku.

Obr. č. 167: mapa koncepčního řešení vnitrobloku č. 5.

Obr. č. 168: vizualizace koncepčního řešení vnitrobloku č. 5.

5.1.3 Vnitroblok č. 9

Tento vnitroblok je unikátní pro svůj zachovalý ucelený stav průmyslové zástavby, která se v tomto vnitrobloku nachází a zabírá jeho větší plochu. Tento komplex je dnes využíván převážně jako kanceláře, sklady, obchody a restaurace. Většina dvorů této části není volně přístupná a nenachází se v jejich prostorách žádná zeleň. Plní hlavně funkci příjezdových ploch a ploch pro dočasné parkování.

Jak již bylo zmíněno v analytické části, jediné obytné domy se nacházejí ve východní části vnitrobloku. Ke každému obytnému domu náleží menší dvorek. Velikost většiny dvorků je však natolik malá, že zde není žádný prostor pro případnou vegetaci. Dvorky jsou většinou využívány pouze jako technické zázemí domů. Pouze v případě panelových domů v severovýchodní části je velikost plochy u domu tak velká, že poskytuje možnost, aby zde rostly větší dřeviny. Vzhledem ke stavu stávajících dřevin na této ploše je v návrhu počítáno s jejich zachováním.

Návrh (obr. č. 169 a 170) tedy pracuje převážně s naposledy zmíněnými dvory – tedy s dvory obytných domů. U ostatních dvorů se snaží využít volné prostory podél budov, kde nejsou vchody do budov či vjezdy do garáží, k zakomponování alespoň minimálního množství zeleně do těchto prostor.

V koncepčním řešení je pracováno jako u předchozích vnitrobloků s možností propojení malých ploch dvorků a vytvoření jednoho společného dvoru, který by lépe mohl plnit funkci obytného a zároveň funkčního prostoru, ale také by zde bylo možné vytvořit větší množství ploch zeleně pro zlepšení mikroklimatické a hygienické funkce.

V kompozici je počítáno s jednou hlavní cestou procházející skrze celou nově vzniklou plochu. Ta by byla pomyslně rozdělena na několik menších prostorů, které by plnily odlišné funkce. Část v okolí panelového domu by byla řešena jako rekreační plocha s větší travnatou plochou. Přístřešek pro popelnice panelových domů by byl umístěn na prostranství k parkování západně od rekreační plochy. Tyto dva prostory by byly od sebe odděleny dřevěným plotem a skupinou keřů.

Ostatní domy by měly přístřešek pro popelnice u stěny domu tvořící západní hranici dvora v části plochy u starších obytných domů. Na tento přístřešek by z jižní strany navazovala travnatá plocha s dvěma nižšími stromy.

Vzhledem ke zvýšení počtu zelených ploch je navrženo částečné ozelenění většiny budov popínavými rostlinami, tím selepší mikroklimatické a hygienické funkce.

Další možností, jak docílit zvětšení ploch zeleně, by bylo ozelenění alespoň části střech budov bývalé průmyslové zástavby. Avšak od tohoto úmyslu bylo nutné odstoupit po konzultaci s PhDr. Benjaminem Fragnerem z Fakulty architektury ČVUT. Jedná se totiž o lehké stavební konstrukce, které nejsou schopné unést zatížení vzniklé vytvořením zelené střechy.

Jediné možné řešení ke zvětšení zelených ploch a zároveň alespoň částečného zachování typického rázu tohoto vnitrobloku by tedy bylo navržení odstranění několika budov nacházejících se v centrální části vnitrobloku, které nemají tak významnou estetickou, konstrukční a historickou hodnotu a na jejich

místě vybudovat novou nižší budovu, která by zvládla zatížení spojené s vytvořením konstrukce zelené střechy, rostlin a dalších náležitostí s tím spojených.

V tomto případě však narážíme na snížení hodnoty tohoto vnitrobloku narušením jeho zachovalé ucelené průmyslové zástavby. Proto bylo od této možnosti v návrhu ustoupeno.

Obr. č. 169: mapa koncepčního řešení vnitrobloku č. 9.

Obr. č. 170: vizualizace koncepčního řešení vnitrobloku č. 9.

5.2 Detailní návrh vnitrobloku č. 1

Tato část kapitoly se zabývá rozpracováním studií vnitrobloku č. 1 (Korunovační – Jana Zajíce – Havanská – Nad Královskou oborou). Návrh se snaží ukázat vytvoření prostorů s odlišným způsobem rozčlenění a využití za pomoci stejných prvků a sortimentu rostlin. Nejprve jsou popsány jednotlivé návrhy (varianta A a B) a jejich rozdílné prvky. Na závěr jsou popsány technické prvky, které jsou pro oba návrhy společné.

5.2.1 Návrh varianty A

Jak již bylo popsáno v kapitole Studie řešení jednotlivých typů vnitrobloků, tato varianta využívá myšlenky propojení celého prostoru k lepší možnosti vytvoření obytného prostoru tohoto vnitrobloku. Vnitroblok je sice pomyslně rozdělen na jednotlivé menší plochy s odlišnou funkcí, tyto části však nejsou výrazně vizuálně odděleny a jejich prostory se prolínají.

Celkový návrh (obr. č. 171, 179 – 181) je vytvořen tak, aby byl prostor vnitrobloku prosvětlený a aby vhodně plnil funkci obytné plochy pro místní obyvatele, dále aby zde byly větší plochy zeleně vhodné k rekreaci. Proto je zde vytvořeno několik menších trávnickových ploch doplněných o velkou plochu trávníku v centrální části vnitrobloku. Vzhledem k celkovému rozčlenění vnitrobloku je snahou prostor již dále nerozdělovat, proto je zde použito méně keřových výsadeb a k oddělení jednotlivých částí je využito otevřených pergol s popínavými rostlinami.

Návrh pracuje s kombinací přírodní dřeva (pergoly) a kamene (obložení podpěrné zdi a kašny), které lépe doplňují daný prostor a zároveň ho zútulní. Cesty jsou vzhledem k lepší údržbě a k cenové dostupnosti vytvořeny ze zámkové dlažby imitující kamenný povrch. Součástí cestní sítě jsou schodiště (dále popsáno v technickém řešení) a rampa, které propojují vyvýšenou část vnitrobloku s centrálním prostorem. Rampa má tvar písmene U a je navrhována ze železobetonové konstrukce z bočních stran obložených kamennou dlažbou. Horní plocha rampy je protiskluzově upravena. Sklon rampy je 7 stupňů a délka ramen maximálně 150 cm. Rampa je po obou stranách lemována zábradlím se dvěma madly ve výšce 30 cm a 100 cm.

Mobiliář je tvořen lavičkami, odpadkovými koši, zahradním nábytkem a přístřešky pro popelnice. Materiálové řešení všech prvků je dřevo a kov. Lavičky s koši budou rozmístěny volně v celém prostoru vnitrobloku, zahradní nábytek bude v prostoru pergoly, která má sloužit jako místo pro společné akce a setkávání. Tento mobiliář bude ale možné v případě potřeby přesunout do jiných prostor vnitrobloku. Přístřešky pro polnice jsou navrženy u jednotlivých budov. Jedná se o dřevěnou konstrukci pohledově krytou dřevěnými latěmi přírodní barvy se střešou z asfaltové šindele.

V návrhu je pracováno také s vodním prvkem – kašnou, jež má obdélníkový tvar a odděluje prostor pro společenské akce. Propojení těchto dvou prostorů je řešeno nízkým mostkem umístěným přes kašnu. Podél kašny je navržen okrasný trvalkový záhon. Kašna (obr. 176 – 178) je navrhována ze železobetonové konstrukce s vnějším kamenným obložením. Vnitřní část bude upravena tak, aby nepropouštěla vodu.

Technické zázemí tohoto prvku bude vytvořeno v kotelně, na níž kašna bezprostředně navazuje. Tento prvek zpříjemní vzduch v letních měsících, kdy také může sloužit jako herní prvek dětí v doprovodu rodičů.

Pestrost prostoru je podpořena zvolenými dřevinami s výraznými květy či listy, ale také využitím popínavých rostlin s odlišnou dobou kvetení, tím je docílena proměna prostoru v průběhu roku. Také jsou zde využity stálezelené druhy dřevin, které budou plnit svou funkci i mimo vegetační období.

5.2.1.1 Plán kácení

Vzhledem k množství náletových dřevin a navrhovaným terénním úpravám bylo nutné v návrhu přistoupit k odstranění většiny stávajících dřevin v jihovýchodní části vnitrobloku (obr. č. 172). Další dřeviny (převážně v severní a severozápadní části vnitrobloku) jsou navrženy k odstranění z důvodu jejich využitelnosti, či z důvodu jejich pravděpodobného poškození při odstraňování stávajících zdí a plotů.

Návrh pracuje pouze se třemi stávajícími dřevinami v severní a severozápadní části – *Acer platanoides L.*, *Prunus cerasus L.*, *Fraxinus excelsior L.* a s jedním javorem (*Acer platanoides L.*) z okrajové části porostu náletových dřevin, který je v dobrém stavu.

5.2.1.2 Osazovací plán

V návrhu je počítáno s doplněním dřevin do nově vytvořených ploch vnitrobloku (obr. č. 173). Větší množství dřevin je poté využito v okolí pergoly, čímž je docíleno větší intimity plochy. V této části je využito dvou druhů habru – menšího habru karolinského (*Carpinus caroliniana Walter*) a dále habrem obecným (*Capinus betulus L.*), jež patří i mezi dřeviny potenciální přirozené vegetace této části Holešovic. Celému prostoru vnitrobloku dominuje *Quercus frainetto Ten.*, který je spolu se *Sorbus aucuparia L.* vysazen v centrální travnaté ploše. V prostoru je dále navržen *Quercus x turneri Wild.*, který je umístěn u kašny před pergolou. Tento druh dubu je stálezelený a bude tak plnit funkci prvku zeleně i v průběhu období vegetačního klidu. Sortiment je poté doplněn o nižší odrůdy rodu *Prunus* (*Prunus padus 'Colorata'* a *Prunus sargentii Rehder*), které doplní ostatní dřeviny a obohatí prostor o efekt jarního kvetení.

V severozápadní části je navrženo doplnění prostoru o nižší keřové skupiny. Vzhledem k umístění plochy v těsné blízkosti budovy, která vytváří dlouhodobý stín, byly vybrány stínomilné druhy rostlin. Jedná se o stálezelené keře, jež jsou okrasné svým květem či listem (např. *Pieris floribunda 'Forest Flame'* či *Euonymus fortunei 'Emerald Gaiety'*).

Jako dominující prvek celého prostoru jsou navrženy popínavé rostliny, které se budou pnout po dřevěných konstrukcích pergol, ale také po konstrukcích jednotlivých domů. Jejich pomocí bude vytvořena větší plocha zeleně, která však neubere prostor vnitrobloku. Další výhodou je jejich možnost využití v užších a menších prostorech, ve kterých by nešlo využít jiné typy dřevin. Rostliny byly vybrány tak, aby jim vyhovovaly jednotlivé světelné podmínky, a také aby kvetly po celé vegetační období. Dále byly do

sortimentu zařazeny i stálezelené druhy rostlin (např. *Hedera helix L.*). Ve výsadbě jsou použity různé druhy rostlin, převažujícím je rod *Lonicera* zastoupený druhy *Lonicera henryi L.*, *Lonicera caprifolium L.* a *Lonicera x brownii*.

V návrhu je dále vytvořeno několik záhonů. Většina bude sloužit pro pěstování rostlin obyvateli přilehlých domů, proto se jimi práce dále nezabývá. Okrasnou funkci bude plnit hlavně záhon přiléhající k vodnímu prvku (obr. č. 174). K osázení tohoto záhonu jsou využity stínomilné rostliny (obr. č. 175), jejichž doby kvetení pokryjí skoro celé vegetační období (např. *Heuchera brizoides 'Ricard'*, *Hosta fortunei 'Aureomarginata'* a další).

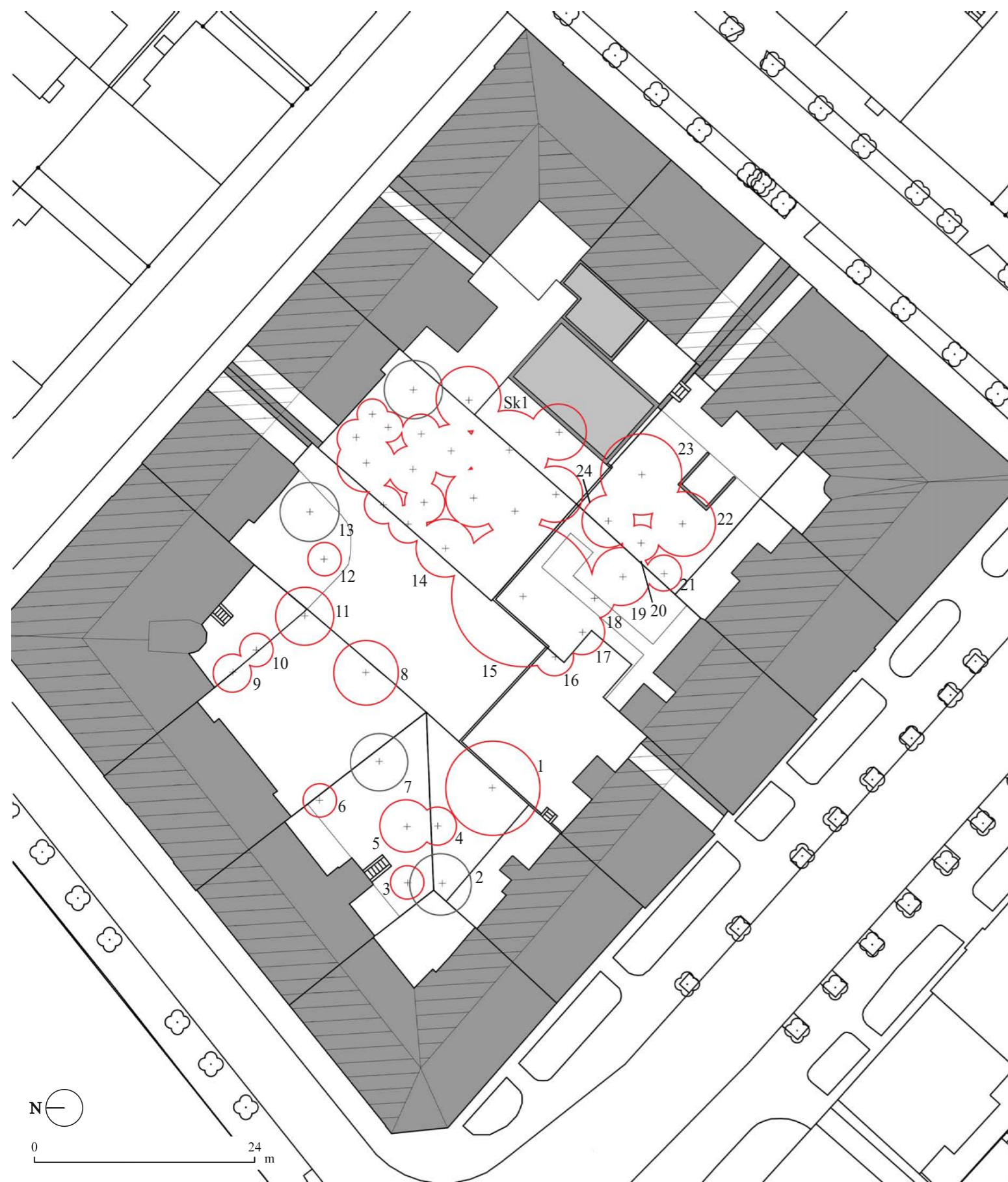
V prostoru je také navrženo ozelenění střechy kotelny. Tato plocha by v případě povolení statika mohla být upravena pro účely zelené střechy a osázena suchomilnými rostlinami. Jedná se převážně o rostliny rodu *Sedum* a *Sempervivum*. Porost je poté doplněn o traviny *Koeleria glauca (Schrader) DC* a *Festuca glauca Vill.* Rostliny byly vybrány tak, aby porost vyžadoval minimální údržbu a aby kvetl po celé letní období.

- Legenda**
- budova
  - vstupy
  - průjezd
  - Bubenečský tunel
  - zelená střecha
  - zpevněná plocha
  - trávník
  - schodiště
  - listnatý strom
  - keře
  - popínavé rostliny
  - záhony
  - hlavní pergola
  - pergoly
  - vodní plocha
  - dětské hřiště
  - clonění kontejnerů
  - rampa pro vozíčkáře
  - posezení

Obr. č. 171: mapa návrhu řešení vnitrobloku č. 1 – varianta A.

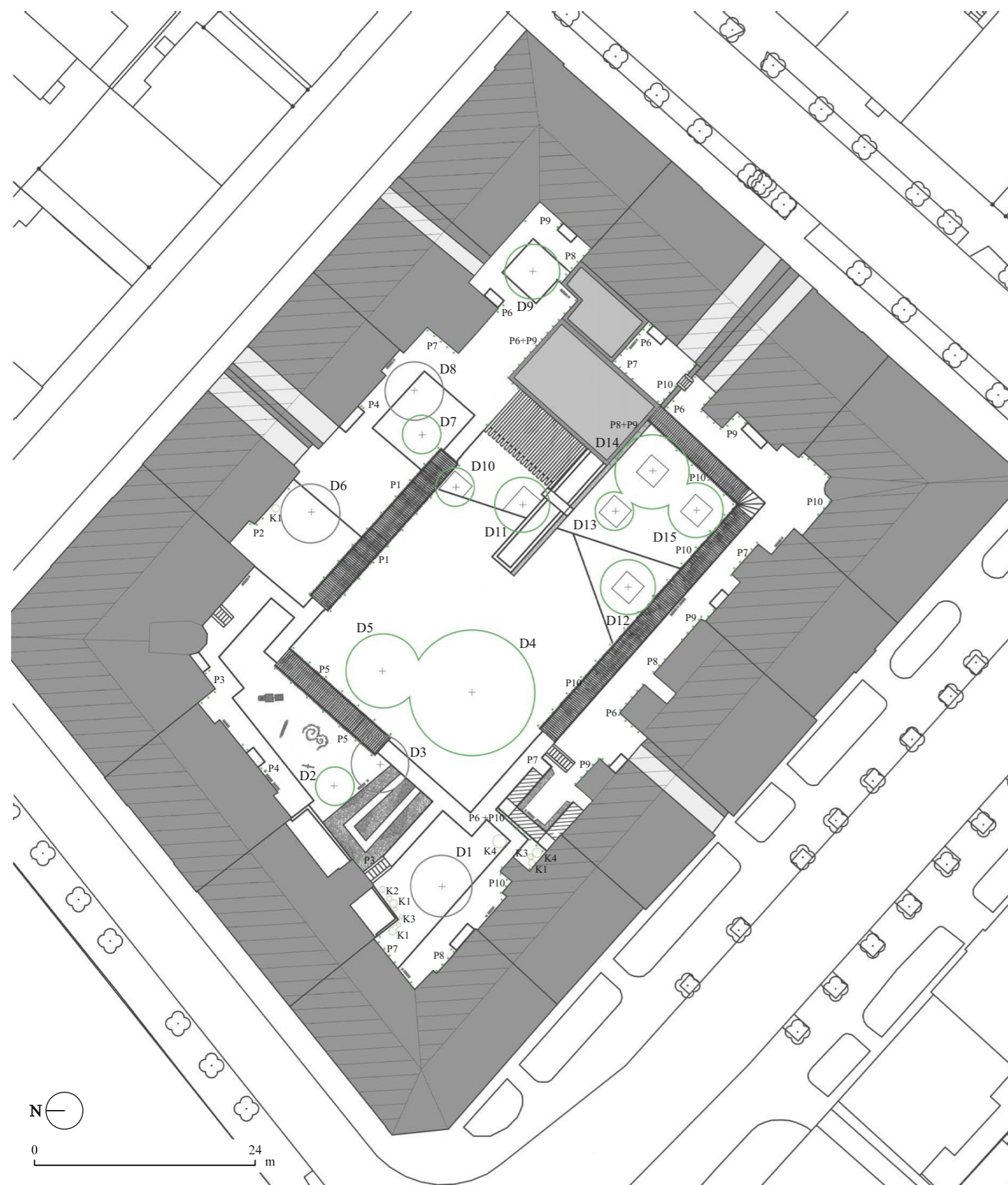

Obr. č. 172: plán kácení vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Tabulka kácených dřevin

Číslo dřeviny	Taxon	Věkové stádium	Sadovnická hodnota	Zdravotní stav	Využitelnost	Poznámka
1	<i>Populus tremula</i>	4	3	1	1	
2	<i>Acer platanoides</i>	3	3	1	1	
3	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	3	3	1	2	
4	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
5	<i>Prunus cerasifera</i>	3	3	1	2	
6	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	3	3	1	2	
7	<i>Prunus cerasus</i>	3	3	1	2	
8	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	4	2	3	tlakové větvení
9	<i>Rhus typhina</i>	2	3	1	3	
10	<i>Rhus typhina</i>	2	3	1	3	
11	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	3	1	1	
12	<i>Salix alba</i> 'Tristis'	2	3	1	2	
13	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	3	1	1	
14	<i>Acer platanoides</i>	2	3	1	2	
15	<i>Fraxinus excelsior</i>	4	3	2	1	
16	<i>Picea abies</i>	2	3	1	2	
17	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
18	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
19	<i>Prunus serrulata</i>	3	4	1	2	
20	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
21	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
22	<i>Carpinus betulus</i>	3	3	1	2	
23	<i>Acer platanoides</i>	4	3	1	2	
24	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
Sk1	<i>Acer platanoides</i>	2,3	3	1,2	2,3	náletové dřeviny
	<i>Fraxinus excelsior</i>					
	<i>Pinus sylvestris</i>					
	<i>Prunus avium</i>					
	<i>Prunus cerasifera</i>					
	<i>Rhus typhina</i>					
	<i>Sambucus nigra</i>					
	<i>Taxus baccata</i>					

Obr. č. 173: výsadbový plán vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Tabulky vysazovaných dřevin

Dřeviny (Dx)

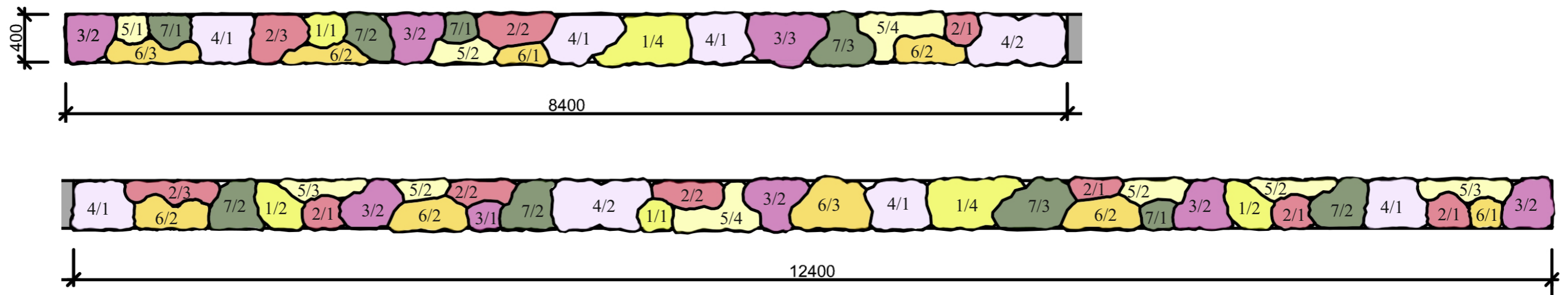
Číslo dřeviny	Taxon	Výška (m)	Šířka (m)	Květ	Poznámka
1	<i>Acer platanoides</i>	15 – 25	10 – 20	IV – V	stávající dřevina
2	<i>Prunus sargentii</i>	3 – 5	2,5 – 4	III – IV	
3	<i>Prunus cerasus</i>	5 – 8	5 – 8	IV – V	stávající dřevina
4	<i>Quercus frainetto</i>	8 – 25	3 – 15	V	
5	<i>Sorbus aria</i>	8 – 10	5 – 8	V – VI	
6	<i>Fraxinus excelsior</i>	30 – 40	20	IV – V	stávající dřevina
7	<i>Prunus padus</i> 'Colorata'	3 – 15	3 – 5	V – VI	
8	<i>Acer platanoides</i>	15 – 25	10 – 20	IV – V	stávající dřevina
9	<i>Carpinus caroliniana</i>	6 – 10	6	IV	
10	<i>Prunus sargentii</i>	3 – 5	2,5 – 4	III – IV	
11	<i>Quercus x turneri</i>	10 – 15	6	V	
12	<i>Prunus cerasus</i>	5 – 8	5 – 8	IV – V	
13	<i>Prunus padus</i> 'Colorata'	3 – 15	3 – 5	V – VI	
14	<i>Carpinus betulus</i>	8 – 20	7 – 10	IV – V	
15	<i>Carpinus caroliniana</i>	6 – 10	6	IV	

Pnoucí dřeviny (Px)

Číslo dřeviny	Taxon	Výška (m)	Květ	Barva květu	Barva plodu	Poznámka
1	<i>Actinidia kolomikta</i>	4	V – VI	žlutobílá	zelenohnědá	světломilná
2	<i>Akebia quinata</i>	10	IV – V	vínově červená	modrá	světломilná
3	<i>Parthenocissus trichspidata</i>	15	VI – VII	zelená	modrá	světломilná
4	<i>Clematis viticella</i>	3 – 5	VI – VIII	růžová		světломilná
5	<i>Wisteria floribunda</i>	8	V – VI	modrá		světломilná
6	<i>Hedera helix</i>	do 20	IX – X	zelená	modročerná	stínomilná
7	<i>Lonicera henryi</i>	6	VII – VIII	červenohnědá	modrá	stínomilná
8	<i>Reynoutria baldschuanica</i>	15	IX – X	bílá		stínomilná
9	<i>Lonicera caprifolium</i>	5	V – VI	smetanová	červená	stínomilná
10	<i>Lonicera x brownii</i>	3	V – VIII	oranžová	červená	stínomilná

Keře (Kx)

Číslo dřeviny	Taxon	Výška (m)	Květ	Barva květu	Barva plodu	Poznámka
1	<i>Euonymus fortunei</i> 'Emerald Gaiety'	0,4	V	žlutozelená	bílá	stínomilná
2	<i>Lonicera pileata</i>	0,3 – 0,5	V	světle žlutá	fialová	stínomilná
3	<i>Vinca minor</i>	0,15	IV	světle modrá	modrá	stínomilná
4	<i>Pieris floribunda</i> 'Forest Flame'	0,8 – 1,5	IV – V	bílá	hnědá	stínomilná

Obr. č. 174: plán osázení trvalkového záhonu u vodního prvku vnitrobloku č. 1 – varianta A.

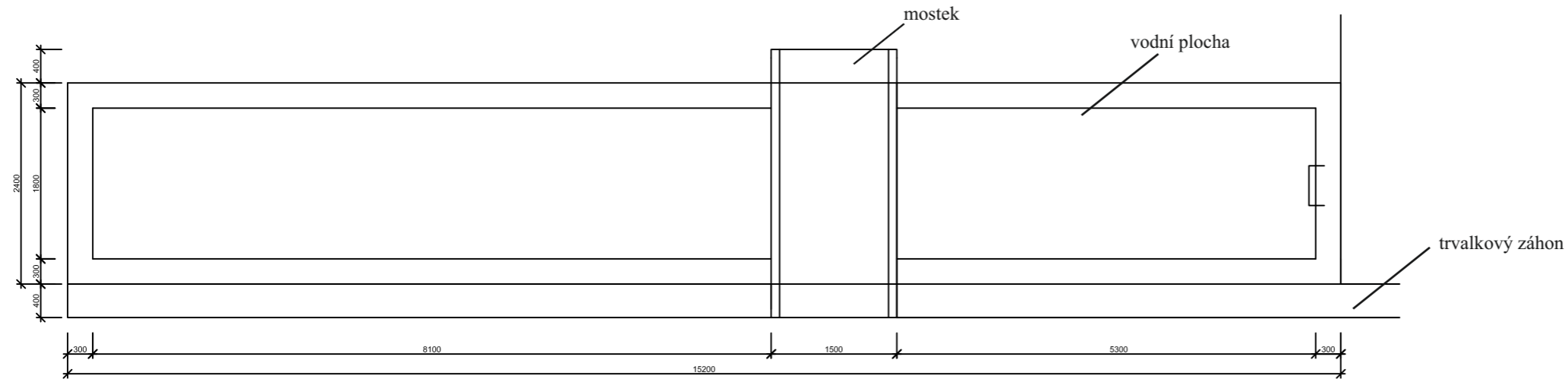

Obr. č. 175: rostliny trvalkového záhonu u vodního prvku vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Převzato z: 1 – <<http://www.jparkers.co.uk/euphorbia-amygdaloides-purpurea-0003774c>>, 2 – <<http://www.staudensichtung.de/beschreibung-sortimentssichtung.html?ID=77>>, 3 – <<https://cz.pinterest.com/explore/geranium-macrorrhizum/>>, 4 – <<http://www.alamy.com/stock-photo/plantain-lily-hosta-fortunei.html>>, 5 – <<https://biodynamiegardening.wordpress.com/2015/04/15/rabbit-resistant-plants-we-hope/epimedium-perralchicum-frohnleiten-103-p/>>, 6 – <http://www.discoverlife.org/mp/20q?search=Lysimachia+nummularia&guide=Wildflowers&cl=US/NC/Jackson/Balsam_Mountain_Preserve>, 7 – <<https://cz.pinterest.com/pin/377246906262077376/>>.

Tabulka vysazovaných rostlin trvalkového záhonu

Číslo rostliny	Taxon	Výška (cm)	Šířka (cm)	Květ	Barva květu	Počet kusů
1	<i>Euphorbia amygdaloides</i> 'Purpurea'	25 – 35	30 – 40	IV – V	žlutá	14
2	<i>Heuchera brizoides</i> 'Ricard'	15 – 35	20 – 30	V – VII	červená	17
3	<i>Geranium macrorrhizum</i>	20 – 25	30 – 40	V – VIII	purpurová	16
4	<i>Hosta fortunei</i> 'Aureomarginata'	60 – 70	50 – 70	VI – VII	bílá	10
5	<i>Epimedium</i> × <i>perralchicum</i> 'Frohnleiten'	15 – 25	20 – 35	IV – V	žlutá	23
6	<i>Lysimachia nummularia</i>	1 – 5	25 – 30	V – IX	žlutá	18
7	<i>Carex plantaginea</i>	30 – 50	30	IV – V	hnědá	17

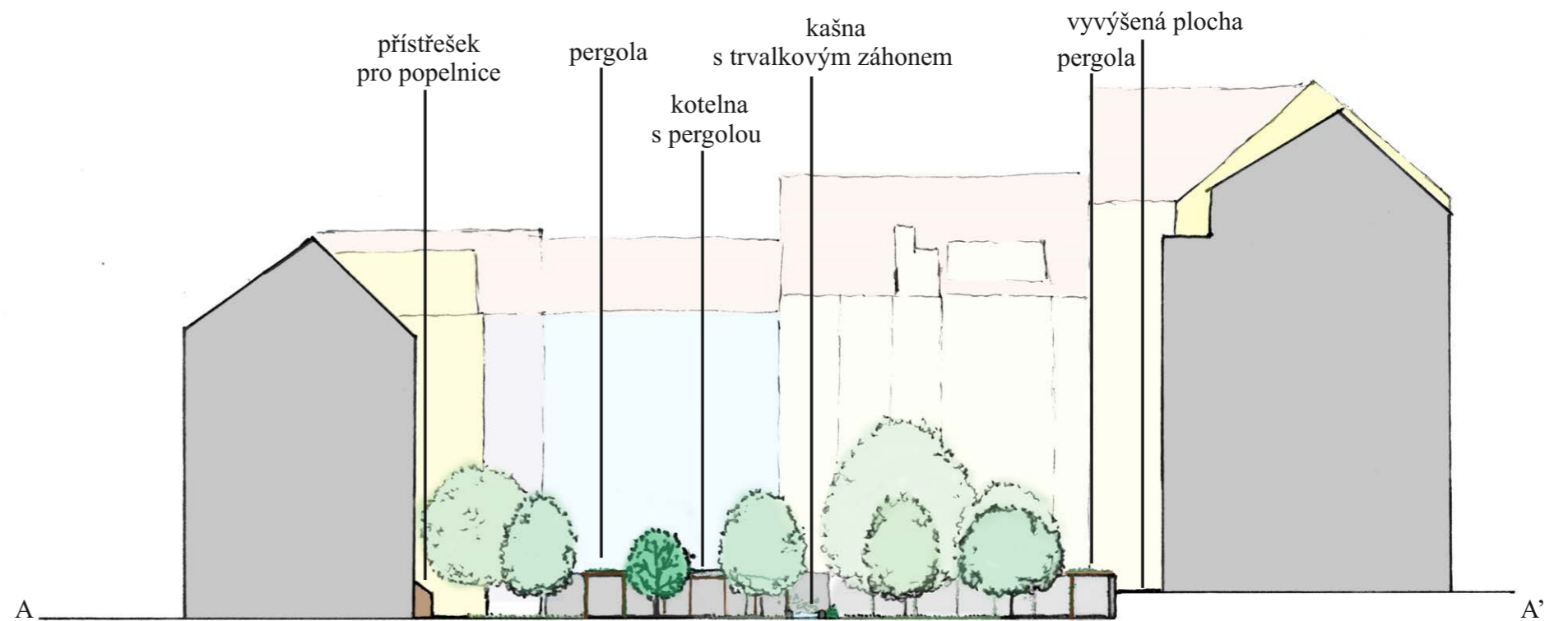
Obr. č. 176: půdorys kašny a umístění záhonu ve vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Obr. č. 177: inspirační fotografie kašny 1a.
Převzato z <<http://www.eko-g.cz/aktualne/projekt-teni-pozde-komplexni-environmentalni-vzdelavani-na-ss/mestske-parky-a-verejna-zelen/>>.

Obr. č. 178: inspirační fotografie kašny 2a.
Převzato z <<http://www.scmagazine.cz/casopis/03-15/voda-vs-beton-aneb-jak-ozivit-park?locale=cs>>.

Obr. č. 179: řezopohled vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Obr. č. 180: vizualizace severní části vnitrobloku č. 1 – varianta A.

Obr. č. 181: vizualizace jižní části vnitrobloku č. 1 – varianta A.

5.2.2 Návrh varianty B

Tato varianta (obr. č. 182, 188 – 190) pracuje s členěním prostoru na soukromý a poloveřejný. Plocha vnitrobloku je tedy rozdělena na dvě části – malé dvorky podél budov a centrální společný prostor. Typickým prvkem tohoto návrhu je tedy plot ohraničující jednotlivé prostory. Z důvodu snahy o minimální narušení plochy je počítáno s nízkým dřevěným plotem, který doplní dřevěné konstrukce pergol.

Jednotlivé dvorečky jsou uzpůsobeny pro potřeby obyvatel domů, jsou zde umístěny jak technické prvky (přístřešky pro popelnice), tak volné prostory k rekreaci či záhony pro pěstování užitkových i okrasných rostlin. Centrální část je tvořena společným posezením a větší travnatou plochou jako v předchozím návrhu. U společenského prostoru je navržen vodní prvek (obr. č. 185 – 187) do tvaru U, který by byl řešen podobně jako v předchozí variantě. Propojení vyvýšených dvorků s centrální plochou je řešeno několika schodišti, které jsou buď společná pro více dvorů, či samostatná. Všechny dvory jsou však propojeny z důvodu možnosti využití rampy, která je umístěna na okraji vyvýšené plochy. Její případné technické řešení bylo popsáno u předchozí varianty.

Materiálové řešení návrhu je stejné jako u předchozí varianty. Jedná se o kombinaci dřeva a kamene, u mobiliáře dřeva a kovu.

5.2.2.1 Plán kácení

Také u tohoto návrhu bylo nakonec přistoupeno k radikálnímu odstranění dřevin (obr. č. 183) kvůli již dříve zmíněným důvodům. Do budoucna se počítá pouze se zachováním *Acer platanoides L.*, *Fraxinus excelsior L.* a s jedním javorem (*Acer platanoides L.*) z okrajové části porostu náletových dřevin.

5.2.2.2 Osazovací plán

Stejně jako u předchozího návrhu byly v návrhu použity doporučené druhy dřevin do prostoru vnitrobloku (obr. č. 184). Vzhledem k velikosti dřevin potenciální přirozené vegetace bylo přistoupeno k výběru menších druhů od těchto rodů (*Quercus sp.*, *Carpinus sp.*). Pouze v jižní části byl navržen jeden habr obecný (*Carpinus betulus L.*) kvůli snaze rozbít výškovou podobnost ostatních vysazovaných dřevin. Výsadba byla doplněna o na jaře kvetoucí stromy *Prunus padus 'Colorata'* a *Prunus sargentii Rehder* a *Sorbus aucuparia L.*, které jsou zajímavé také svými plody.

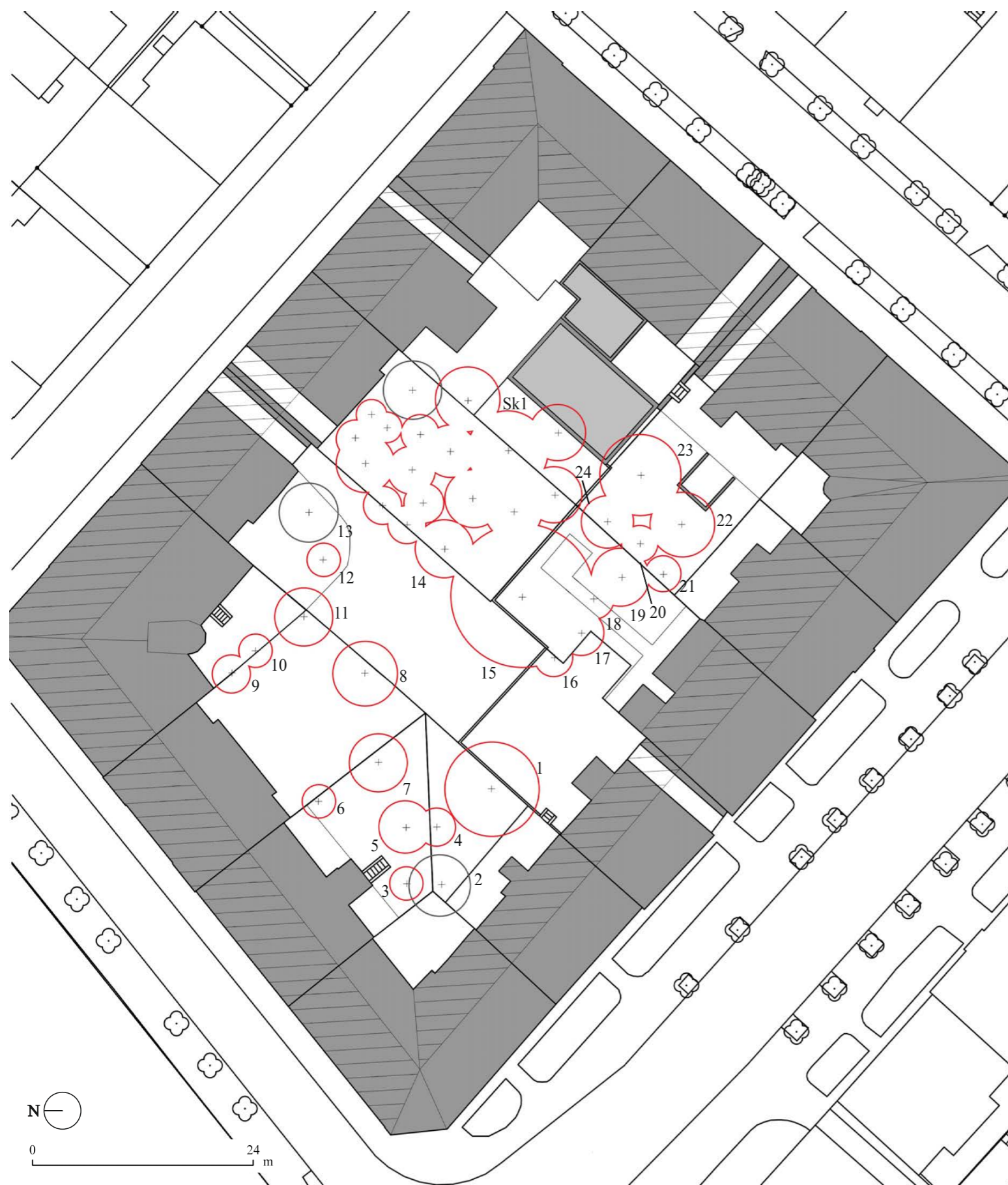
Keřové výsadby nejsou v tomto návrhu použity vzhledem ke snaze prostor již více nerozdělovat. Jejich funkci částečně plní pnoucí dřeviny vysázené podél pergol, zdí a plotů. I v tomto případě jsou využity druhy jako u varianty A, které jsou doporučované pro využití v uzavřených prostorech blokové zástavby.

Většina navrhovaných záhonů je součástí jednotlivých zahrádek domů. Tyto záhony jsou navrženy hlavně pro užitkovou funkci. Ostatní záhony se nacházejí podél plotů ze strany společné části, tyto záhony budou osázeny nenáročnými druhy trvalek (př. *Echinacea purpurea (L.) Moench*, *Doronicum orientale Hoffm.*). Další kvetoucí plochou bude zelená střecha kotelny, která bude řešena jako u předchozího návrhu.

Obr. č. 182: mapa návrhu řešení vnitrobloku č. 1 – varianta B.

Obr. č. 183: plán kácení vnitrobloku č. 1 – varianta B.

Tabulka kácených dřevin

Číslo dřeviny	Taxon	Věkové stádium	Sadovnická hodnota	Zdravotní stav	Využitelnost	Poznámka
1	<i>Populus tremula</i>	4	3	1	1	
2	<i>Acer platanoides</i>	3	3	1	1	
3	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	3	3	1	2	
4	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
5	<i>Prunus cerasifera</i>	3	3	1	2	
6	<i>Acer platanoides</i> 'Globosum'	3	3	1	2	
7	<i>Prunus cerasus</i>	3	3	1	2	
8	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	4	2	3	tlakové větvení
9	<i>Rhus typhina</i>	2	3	1	3	
10	<i>Rhus typhina</i>	2	3	1	3	
11	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	3	1	1	
12	<i>Salix alba</i> 'Tristis'	2	3	1	2	
13	<i>Fraxinus excelsior</i>	3	3	1	1	
14	<i>Acer platanoides</i>	2	3	1	2	
15	<i>Fraxinus excelsior</i>	4	3	2	1	
16	<i>Picea abies</i>	2	3	1	2	
17	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
18	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
19	<i>Prunus serrulata</i>	3	4	1	2	
20	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
21	<i>Prunus avium</i>	3	3	1	2	
22	<i>Carpinus betulus</i>	3	3	1	2	
23	<i>Acer platanoides</i>	4	3	1	2	
24	<i>Pinus sylvestris</i>	2	3	1	2	
Sk1	<i>Acer platanoides</i>	2,3	3	1,2	2,3	náletové dřeviny
	<i>Fraxinus excelsior</i>					
	<i>Pinus sylvestris</i>					
	<i>Prunus avium</i>					
	<i>Prunus cerasifera</i>					
	<i>Rhus typhina</i>					
	<i>Sambucus nigra</i>					
	<i>Taxus baccata</i>					

Obr. č. 184: výsadbový plán vnitrobloku č. 1 – varianta B.

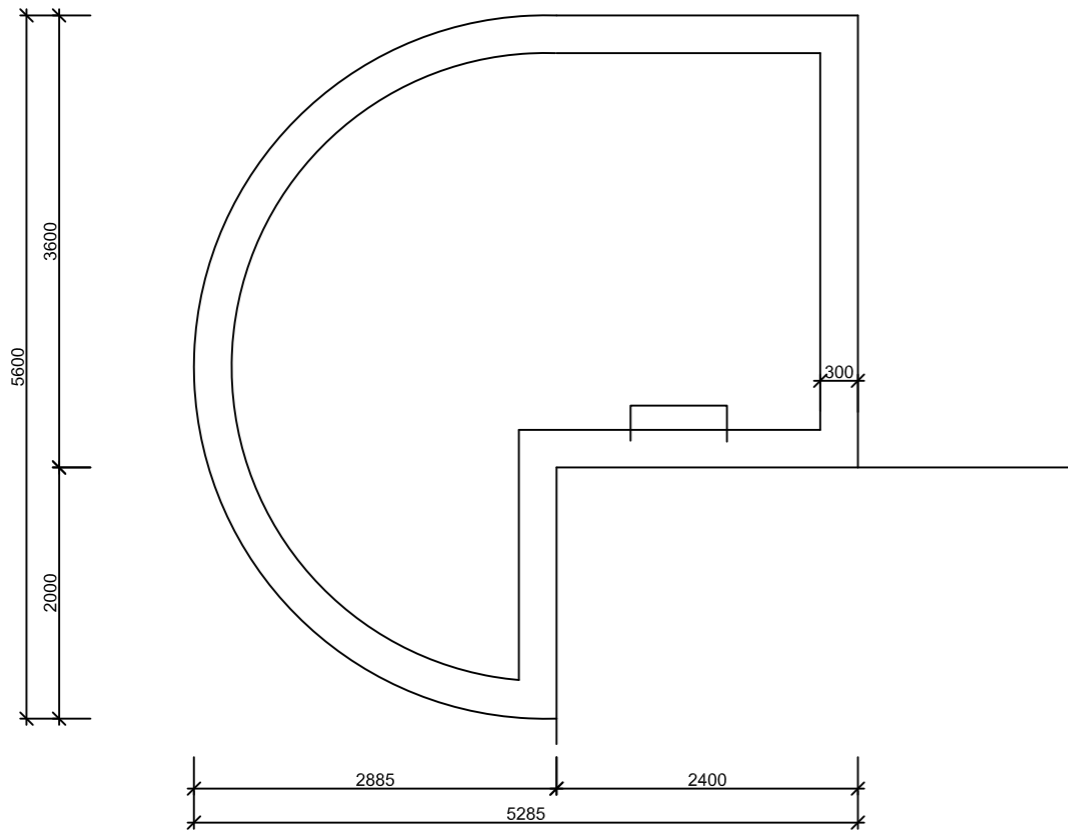
Tabulky vysazovaných dřevin

Dřeviny (Dx)

Číslo dřeviny	Taxon	Výška (m)	Šířka (m)	Květ	Poznámka
1	<i>Acer platanoides</i>	15 – 25	10 – 20	IV – V	stávající dřevina
2	<i>Prunus sargentii</i>	3 – 5	2,5 – 4	III – IV	
3	<i>Prunus cerasus</i>	5 – 8	5 – 8	IV – V	
4	<i>Sorbus aria</i>	8 – 10	5 – 8	V – VI	
5	<i>Quercus frainetto</i>	8 – 25	3 – 15	V	
6	<i>Sorbus aria</i>	8 – 10	5 – 8	V – VI	
7	<i>Fraxinus excelsior</i>	30 – 40	20	IV – V	stávající dřevina
8	<i>Prunus padus</i> 'Colorata'	3 – 15	3 – 5	V – VI	
9	<i>Acer platanoides</i>	15 – 25	10 – 20	IV – V	stávající dřevina
10	<i>Quercus x turneri</i>	10 – 15	6	V	
11	<i>Prunus padus</i> 'Colorata'	3 – 15	3 – 5	V – VI	
12	<i>Prunus sargentii</i>	3 – 5	2,5 – 4	III – IV	
13	<i>Carpinus caroliniana</i>	6 – 10	6	IV	
14	<i>Carpinus caroliniana</i>	6 – 10	6	IV	
15	<i>Carpinus caroliniana</i>	6 – 10	6	IV	
16	<i>Carpinus betulus</i>	8 – 20	7 – 10	IV – V	

Pnoucí dřeviny (Px)

Číslo dřeviny	Taxon	Výška (m)	Květ	Barva květu	Barva plodu	Poznámka
1	<i>Actinidia kolomikta</i>	4	V – VI	žlutobílá	zelenohnědá	světломilná
2	<i>Akebia quinata</i>	10	IV – V	vínově červená	modrá	světломilná
3	<i>Parthenocissus trichspidata</i>	15	VI – VII	zelená	modrá	světломilná
4	<i>Clematis viticella</i>	3 – 5	VI – VIII	růžová		světломilná
5	<i>Wisteria floribunda</i>	8	V – VI	modrá		světломilná
6	<i>Hedera helix</i>	do 20	IX – X	zelená	modročerná	stínomilná
7	<i>Lonicera henryi</i>	6	VII – VIII	červenohnědá	modrá	stínomilná
8	<i>Reynoutria baldschuanica</i>	15	IX – X	bílá		stínomilná
9	<i>Lonicera caprifolium</i>	5	V – VI	smetanová	červená	stínomilná
10	<i>Lonicera x brownii</i>	3	V – VIII	oranžová	červená	stínomilná

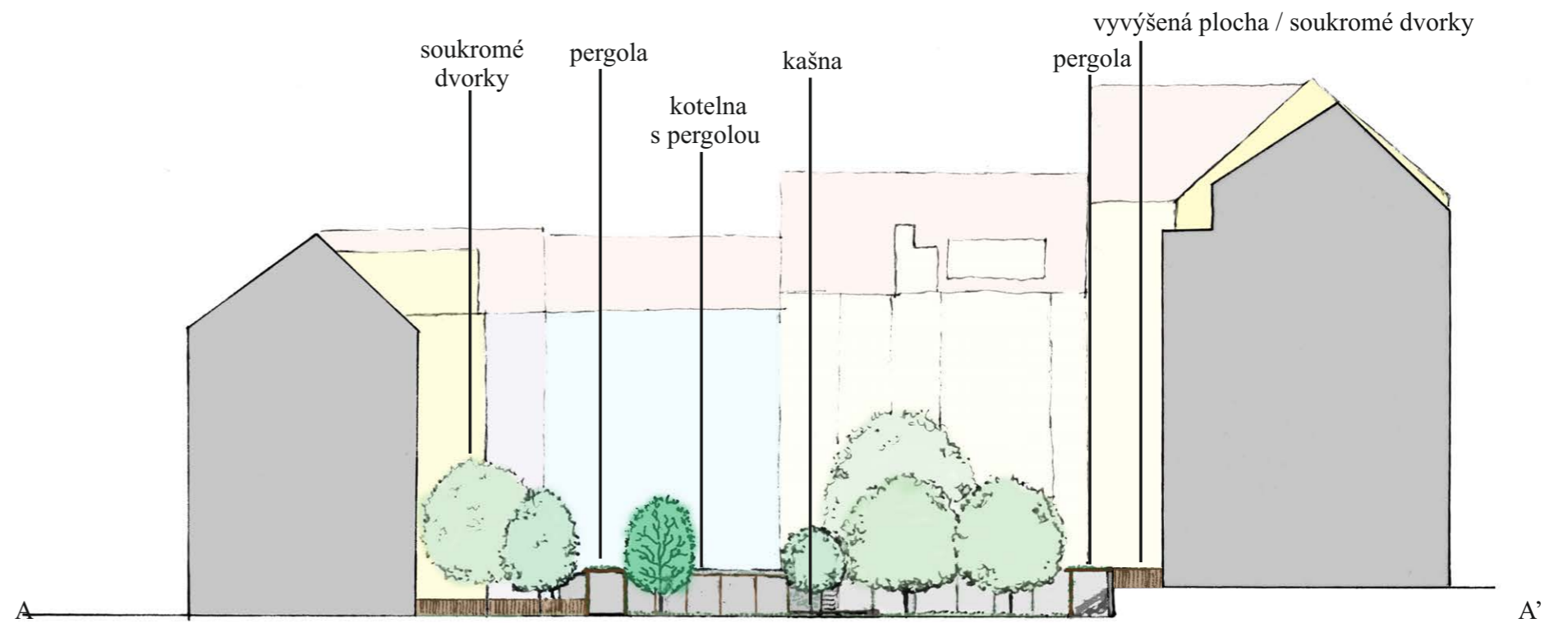
Obr. č. 185: půdorys kašny ve vnitrobloku č. 1 – varianta B.

Obr. č. 186: inspirační fotografie kašny 1b.
Převzato z <<http://www.prazskekasny.cz/kasna-ve-vyklenku-u-schodu/>>.

Obr. č. 187: inspirační fotografie kašny 2b.
Převzato z <<http://www.prazskekasny.cz/kasna-ve-dvore-domu-u-zlateho-slunce/>>.

Obr. č. 188: řezopohled vnitrobloku č. 1 – varianta B.

Obr. č. 189: vizualizace severní části vnitrobloku č. 1 – varianta B.

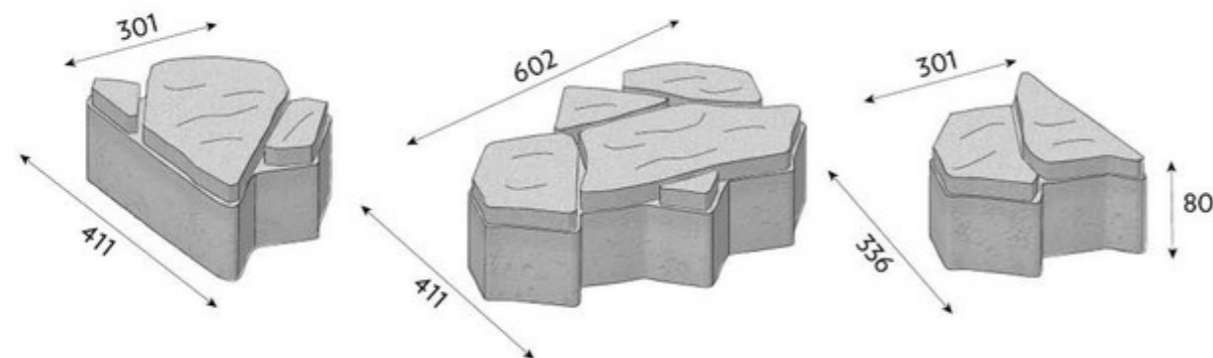
Obr. č. 190: vizualizace jižní části vnitrobloku č. 1 – varianta B.

5.2.3 Technické řešení vybraných společných prvků

5.2.3.1 Technické řešení cest

Cestní síť je řešena jako zpevněná plocha ze zámkové dlažby imitující kámen (CSB – CANTERA) od firmy CS-BETON s.r.o., jejíž výška činí 80 mm (obr. č. 191). Dlažba bude položena na suchu na ztuhlou vrstvu a podkladové vrstvy z drceného kameniva frakce 4 – 8 mm (tloušťka vrstvy 40mm) a štěrku frakce 0 – 32 mm (tloušťka vrstvy 150 mm) – obr. č. 192. Šířka cest je 230 cm (včetně obrubníku) z důvodu osazení lavičkami, které zmenší průchodnou plochu o 80 cm. V užších místech (v okolí záhonů) bude mít cesta šířku 150 cm.

Na celé ploše vnitrobloku bude použita dlažba tří barev (obr. č. 193). Na cesty a zpevněné plochy podél domu bude použita barva NATURCOLOR GRES. Zpevněná plocha v okolí pergoly a kašny bude vydlážděna dlažbami barev NATURCOLOR CAOBA a NATURCOLOR BASANITA.

Obr. č. 191: rozměry dlažby CSB – CANTERA.
Převzato z <<https://www.csbeton.cz/cs/csb-cantera>>.

barva NATURCOLOR CAOBA

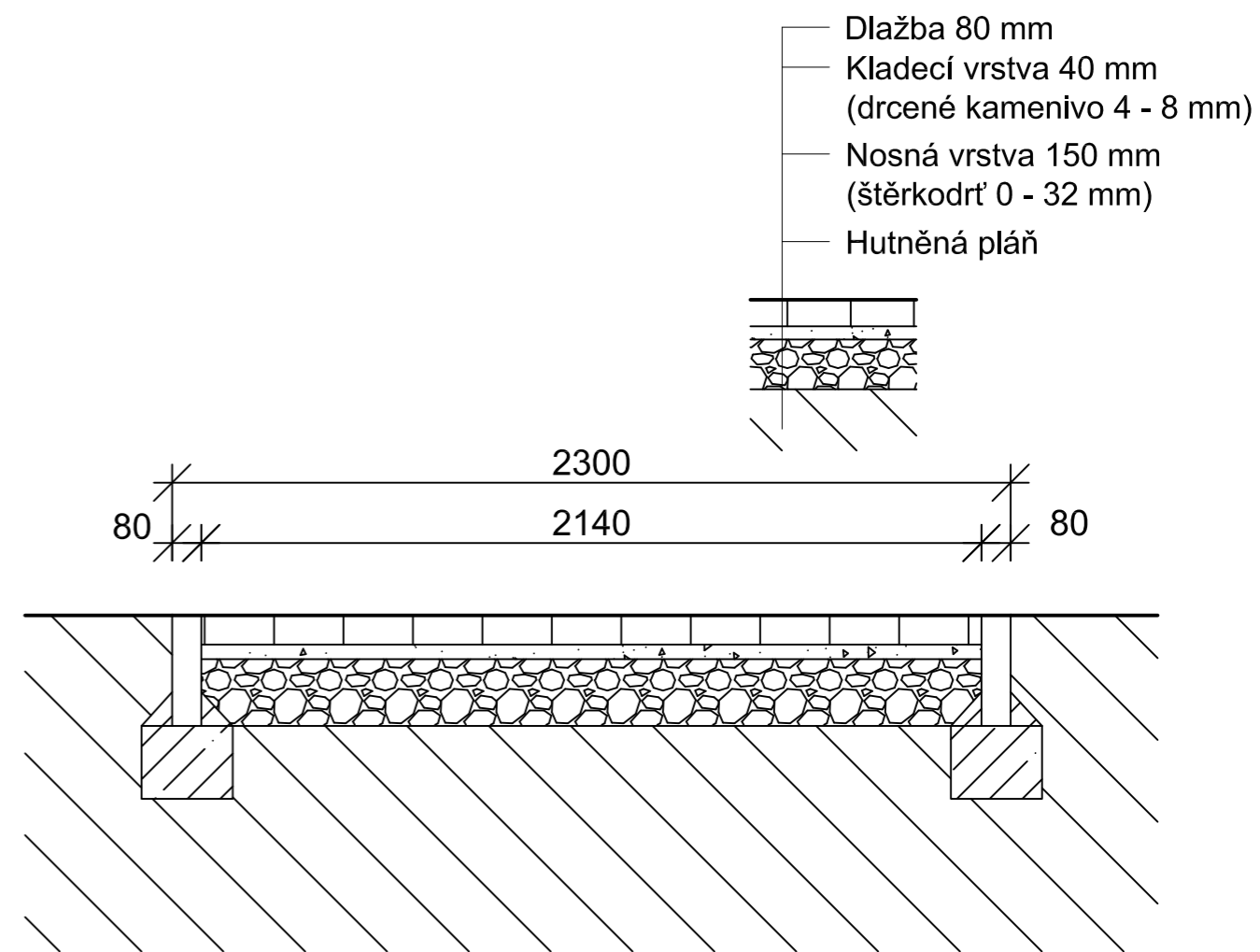
barva NATURCOLOR BASANITA

barva NATURCOLOR GRES

Obr. č. 193: ukázky použitých typů barevnosti dlažby CSB – CANTERA. Převzato z <<https://www.csbeton.cz/cs/csb-cantera>>.

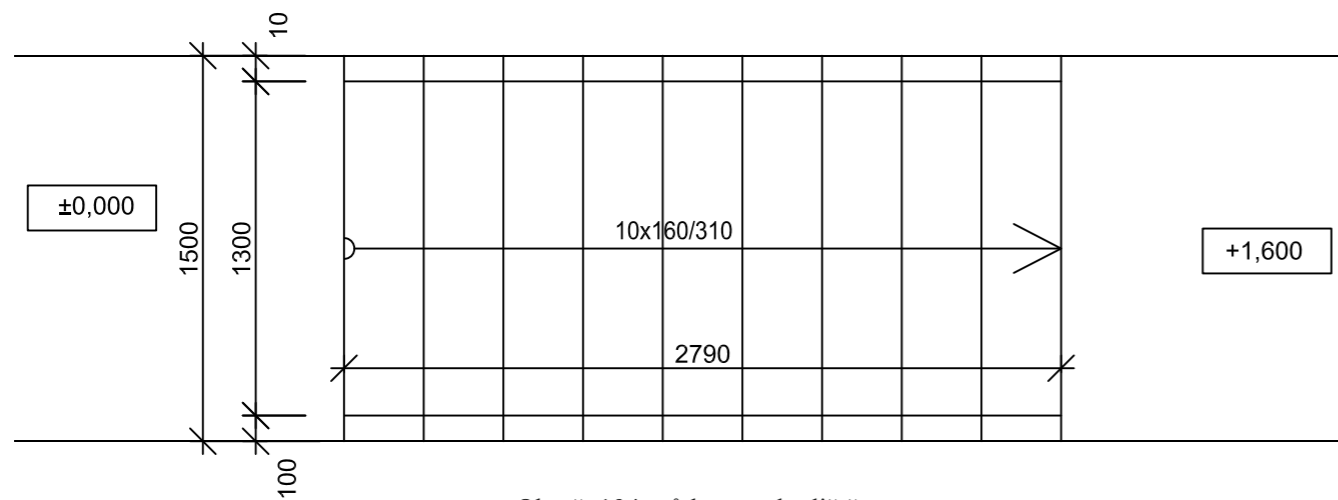

Obr. č. 192: řez cestou a popis jednotlivých vrstev.

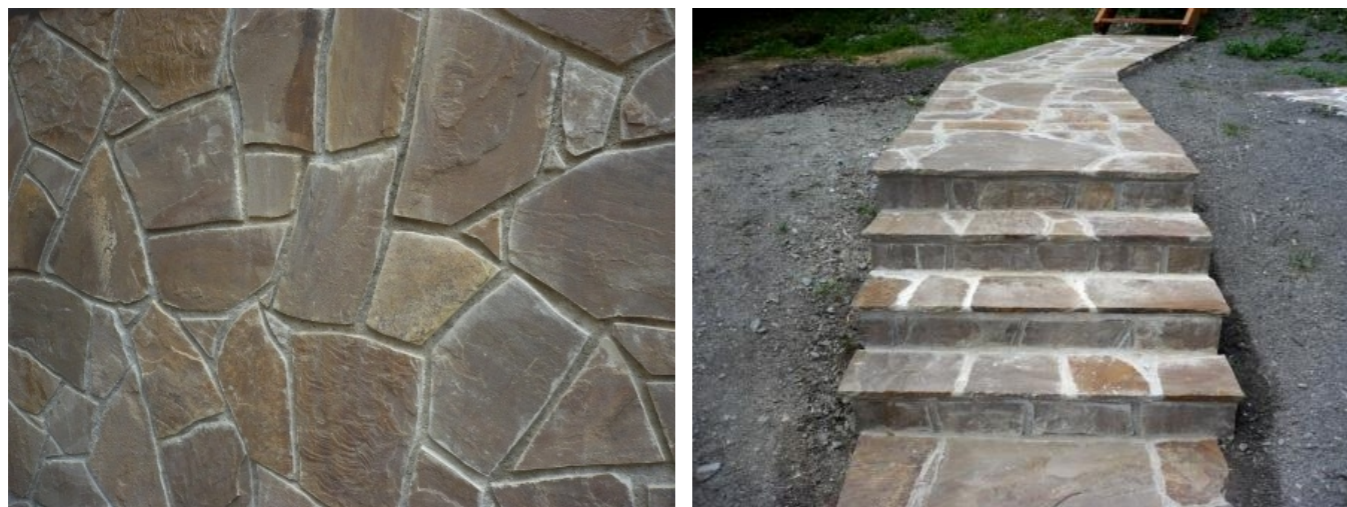
5.2.3.2 Technické řešení schodiště

Schodiště (obr. 194 a 196) je navrženo ze železobetonové konstrukce, která je obložena kamennou dlažbou z hnědobéžového pískovce tloušťky 25 mm (obr. č. 195). Dlažba je přilepena cementovým potěrem tloušťky 25 mm. Nosná vrstva bude tvořena štěrkokodrtí (frakce 0 – 32 mm) a bude vysoká 150 mm. Základy železobetonové konstrukce jsou v nezámrazné hloubce 80 cm. Vyobrazené schodiště (v návrhu se jedná o schodiště u rampy) má 10 stupňů. Výška stupně schodů je 160 mm a šířka 310 mm. Schodiště bude doplněno o dřevěné zábradlí.

Na řezu (obr. č. 196) je vyobrazeno i odlišné složení zpevněných ploch, které budou sloužit pouze pro chodce (B) a ploch, u kterých je počítáno s pojezdem aut (A).

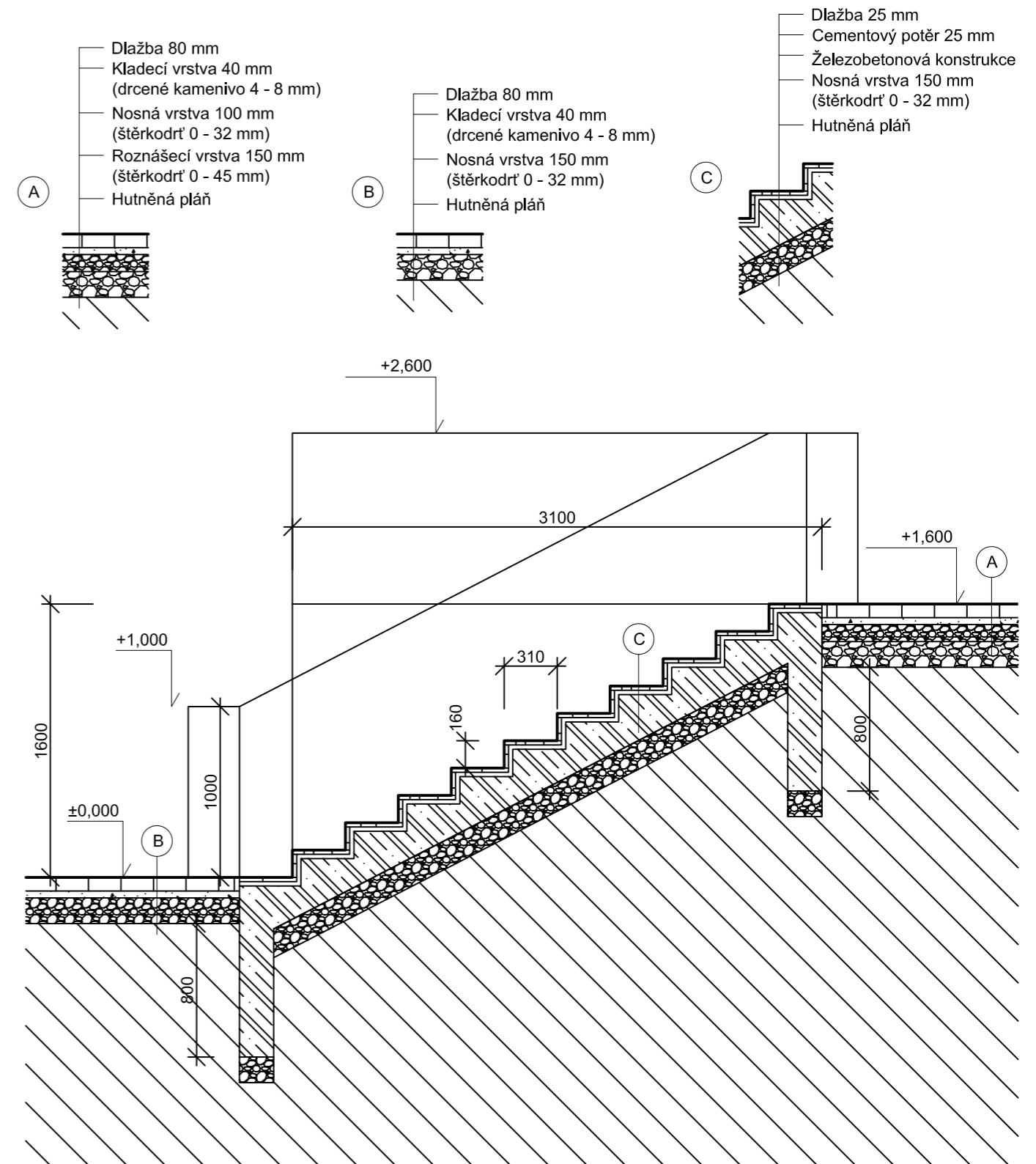

Obr. č. 194: půdorys schodiště.

Obr. č. 195: ukázka materiálového řešení.

Převzato z <<http://www.prochorova.cz/zbozi/piskovec-hnedobezovy.html>>.

Obr. č. 196: řez a materiálové složení schodiště a zpevněných ploch.

5.2.3.3 Technické řešení opěrné zdi s pergolou

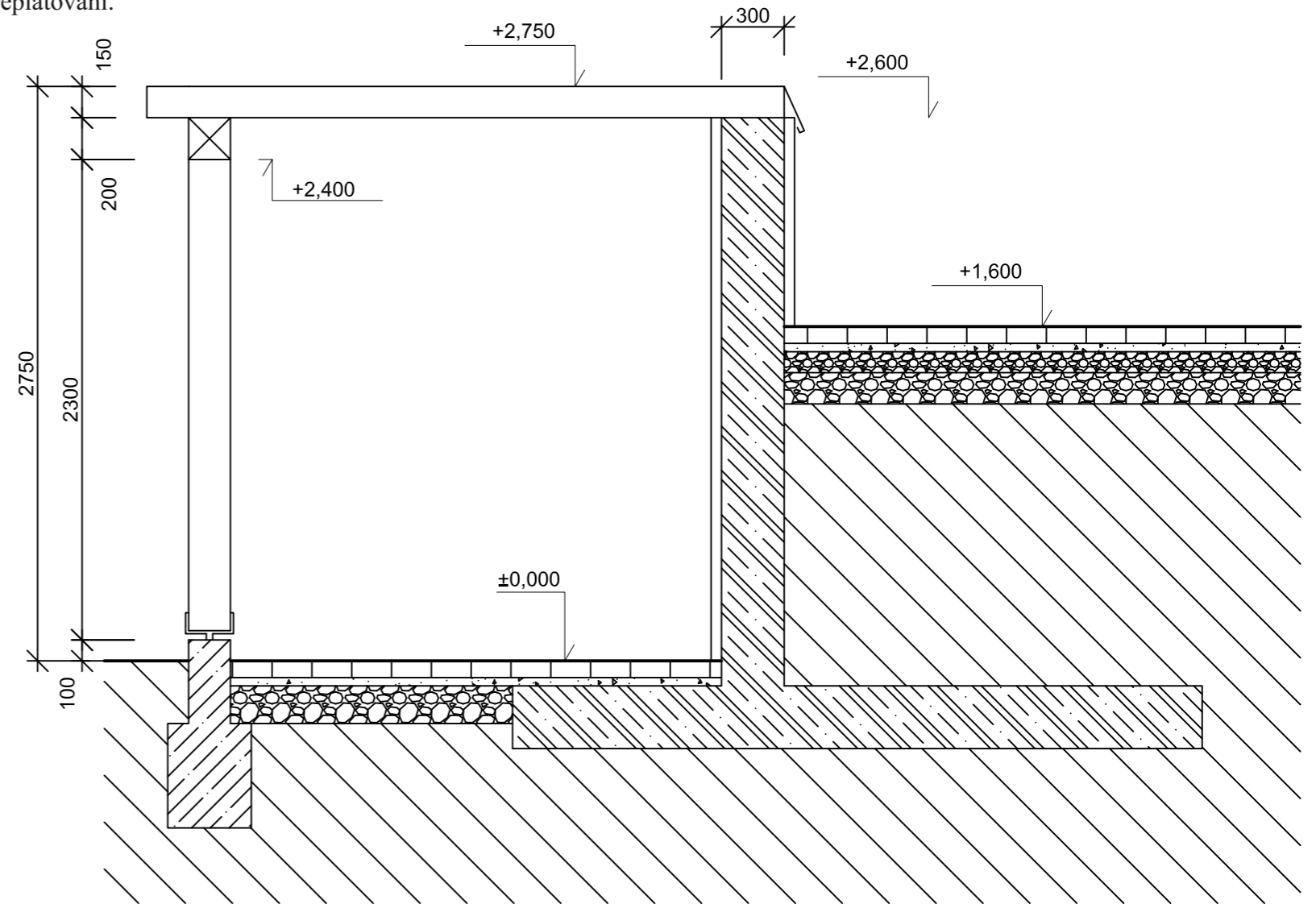
Opěrná zeď (obr. č. 198) je navržena z důvodu občasného zatížení osobními automobily jako železobetonová konstrukce tvaru obráceného písmena T. Šířka zdi je 300 mm. Z vnějších stran je tato šířka navýšena ještě o vrstvu cementového potěru a kamenné dlažby, tedy o 50 mm na každé straně. Z důvodu ochrany před zatékáním je shora kryta stříškou. Zeď převyšuje terén horní části o 1 metr a navazuje tak na dřevěné zábradlí okolních částí (schody, rampa). Výška zdi tedy činí 2600 mm. Současně zeď slouží v některých částech i jako nosná konstrukce pro pergolu. V horní části bude použita skladba zpevněného povrchu vhodná pro zatížení vozidly, ve spodní části se jedná o chodník určený pouze pro pěší.

Pergola je ve většině případů celodřevěná (obr. č. 197). Pouze v případě, že navazuje na opěrnou zeď, je částečně tvořena právě zdí (tento případ je zde detailněji rozkreslen). Hlavní funkcí těchto pergol je zakrytí větší plochy hlavního okruhu cest v centrální části prostoru vnitrobloku a vytváření nosnou konstrukci pro popínavé dřeviny. Průchodná výška všech pergol činí 2,6 m a její šířka je 2,3 m. Délka je u každé z pergol odlišná. Nosné sloupy budou uchyceny pomocí kovové kotevní patky do betonového základu (nezámrazná hloubka 80 cm). V horní části jsou propojeny příčným trámem, jenž zpevní konstrukci proti větru a je nosný pro vodorovné trámký. Při stavbě budou použity jednoduché truhlářské spoje na čep a dlab, nebo přeplátování.

Obr. č. 197: inspirační fotografie pergoly.

Převzato z <<http://www.wickes.co.uk/Products/Gardens/Decking/Pergola%2C-Joists+Bearers/c/1000708>>.

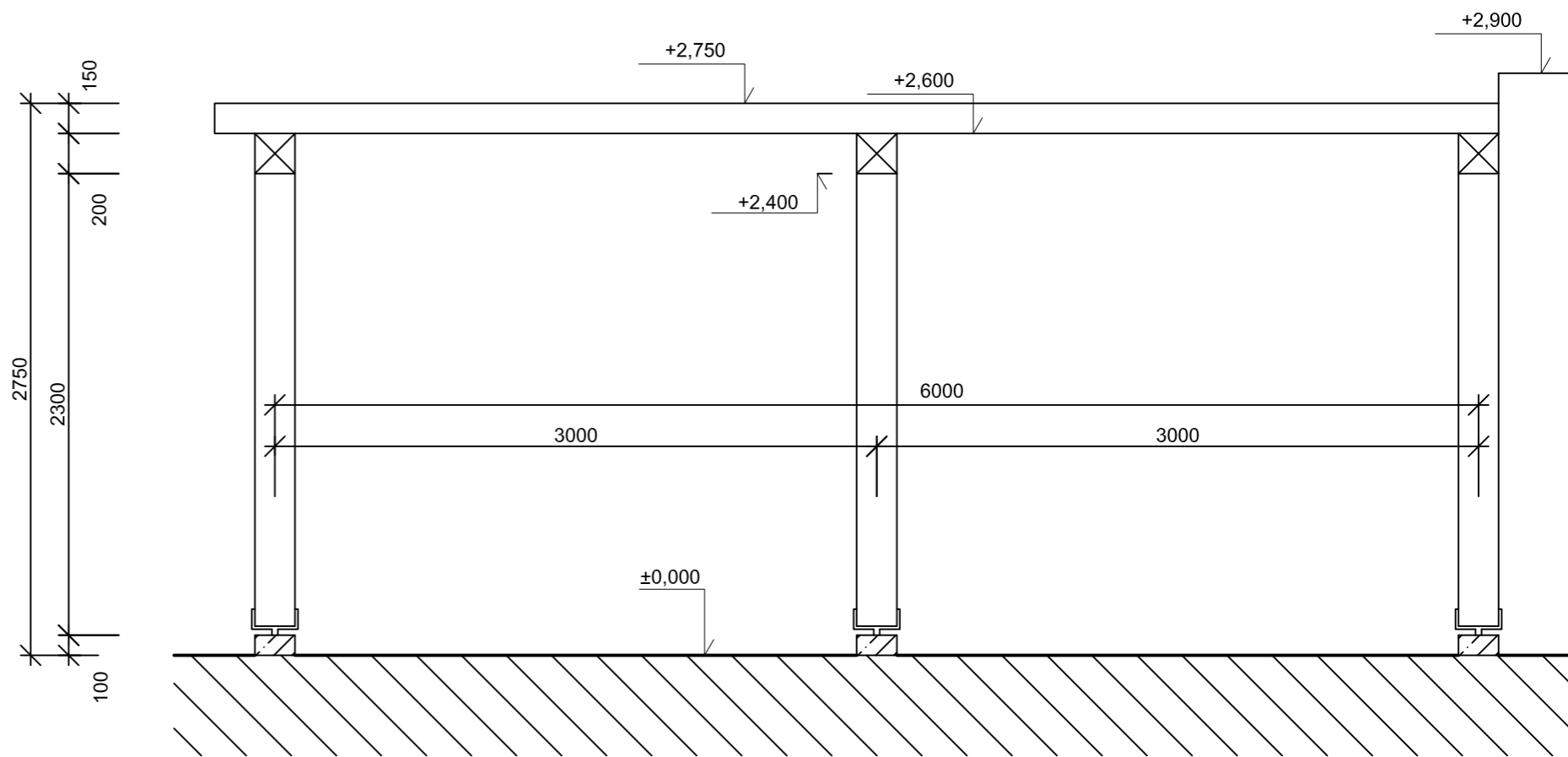

Obr. č. 198: řez opěrnou zdí a pergolou.

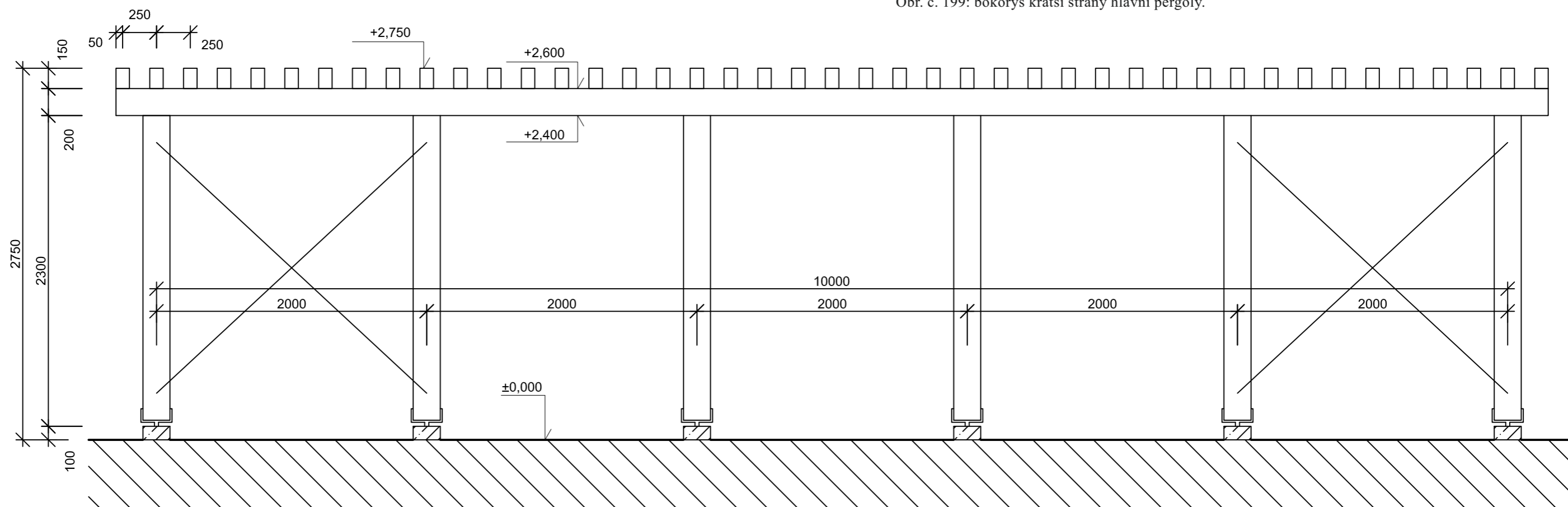

5.2.3.4 Technické řešení hlavní pergoly

Pergola je konstrukčně řešena stejným způsobem jako ostatní pergoly. Jedná se o dřevěnou konstrukci půdorysného tvaru obdélníku, jehož rozměry jsou 10 x 6 m. V delší části (obr. č. 199) činí rozmezí mezi jednotlivými sloupky 2 metry. Kvůli lepší stabilitě jsou okrajové sloupky zpevněny pomocí ocelových lanek. Kratší strana (obr. č. 200) je tvořena třemi sloupky po třech metrech.

Obr. č. 199: bokorys kratší strany hlavní pergoly.

Obr. č. 200: bokorys delší strany hlavní pergoly.

5.2.3.5 Technické řešení ozelenění střechy kotelny

Ozelenění střechy kotelny by musela předcházet konzultace a schválení záměru statikem, bez jehož svolení nelze tento návrh realizovat.

Na střechu by byla použita konstrukce počítající s výsadbou menších suchomilných rostlin, které potřebují pro svůj zdárný růst vrstvu substrátu o tloušťce 80 – 100 mm, což je nejnižší možná vrstva substrátu využívaná pro vytváření zelených střech. Jedná se o konstrukci vhodnou pro rovnou střechu, která je použita i na řešené střeše kotelny. Skladba konstrukčních vrstev a jednotlivé vrstvy jsou popsány na obrázku č. 202.

K ozelenění střechy byly vybrány suchomilné rostliny tzv. prvního typu, které zvládají nejnižší možnou vrstvu substrátu. Jedná se především o rostliny rodů *Sedum* a *Serpervivum*, a poté o suchomilné traviny rodů *Koeleria* a *Festuca*. Rostliny zvláště rodu *Sedum*, by se v průběhu let měly rozrůstat a vytvářet bohatě kvetoucí skupiny, které by měly zakrýt celou plochu střechy. Přesný výběr rostlin je popsán v tabulce rostlin k ozelenění sřechy. Fotografické ukázky některých rostlin jsou vyobrazeny na obrázku č. 201.

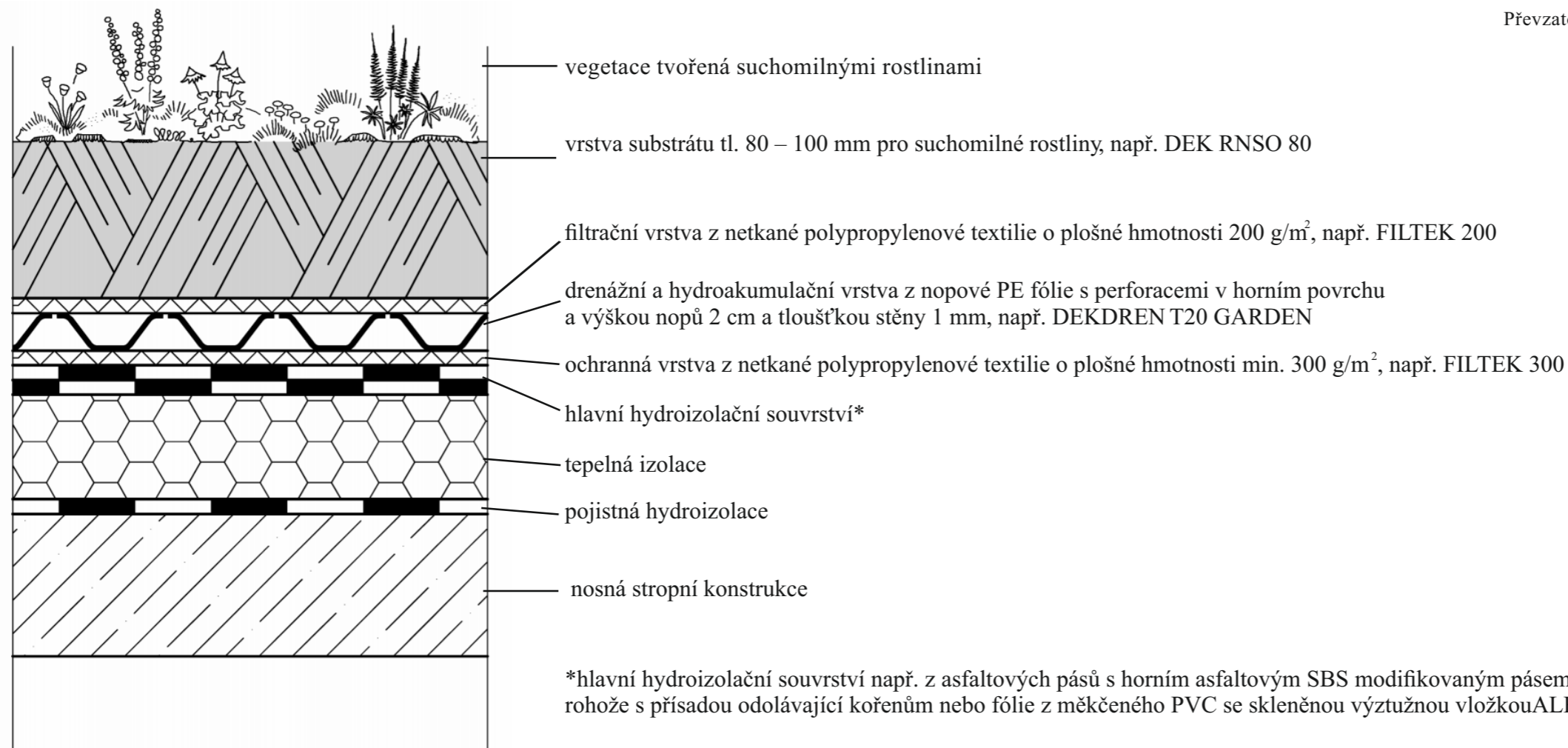
Tabulka rostlin k ozelenění střechy

Taxon	Výška (cm)	Květ	Barva květu
<i>Sedum album</i>	12	VI – VIII	bílá
<i>Sedum reflexum</i>	20	VI – VIII	žlutá
<i>Festuca glauca</i>	25	V – VII	hnědá
<i>Sedum spurium</i>	15	VI – VIII	červěná
<i>Koeleria glauca</i>	20	VI – VII	zelená
<i>Sedum telephium</i>	40	VII – VIII	červěná
<i>Sempervivum hybridum</i>	15	VI – VIII	růžová – červená

Obr. č. 201: fotografie některých vybraných suchomilných rostlin (zleva): *Sedum album*, *Festuca glauca*, *Sedum telephium* a *Sempervivum hybridum*.

Převzato z <<https://en.wikipedia.org/wiki/>>.

Obr. č. 202: konstrukce zelené střechy. Převzato z <https://atelier-dek.cz/docs/atelier_dek_cz/publikace/PROJEKCI-PRIRUCKY/vegetacni-strechy-2009-02.pdf>.

5.2.3.6 Technické parametry herních prvků

Všechny herní prvky kromě bludiště byly vybrány z katalogu firmy Richter Spielgeräte GmbH. Jedná se o typové herní prvky, jejichž vzhled, rozměry a bezpečnostní vzdálenosti od ostatních herních prvků jsou rozkresleny na obrázcích č. 203 – 208. Z důvodu velikost prostoru bude herní prvek vláčku zkrácen o dva vagony.

Herní prvek bludiště (obr. 210 a 211) bude vyroben z dubových kůlů, které budou svisle zabudovány do terénu dle obr. č. 209. Ochranné pásmo v okolí celého herního prvku bude přibližně 150 cm. Přesná podoba herního prvku a bezpečnostního pásma dopadové plochy by musela být vyprojektována a schválena odborníky.

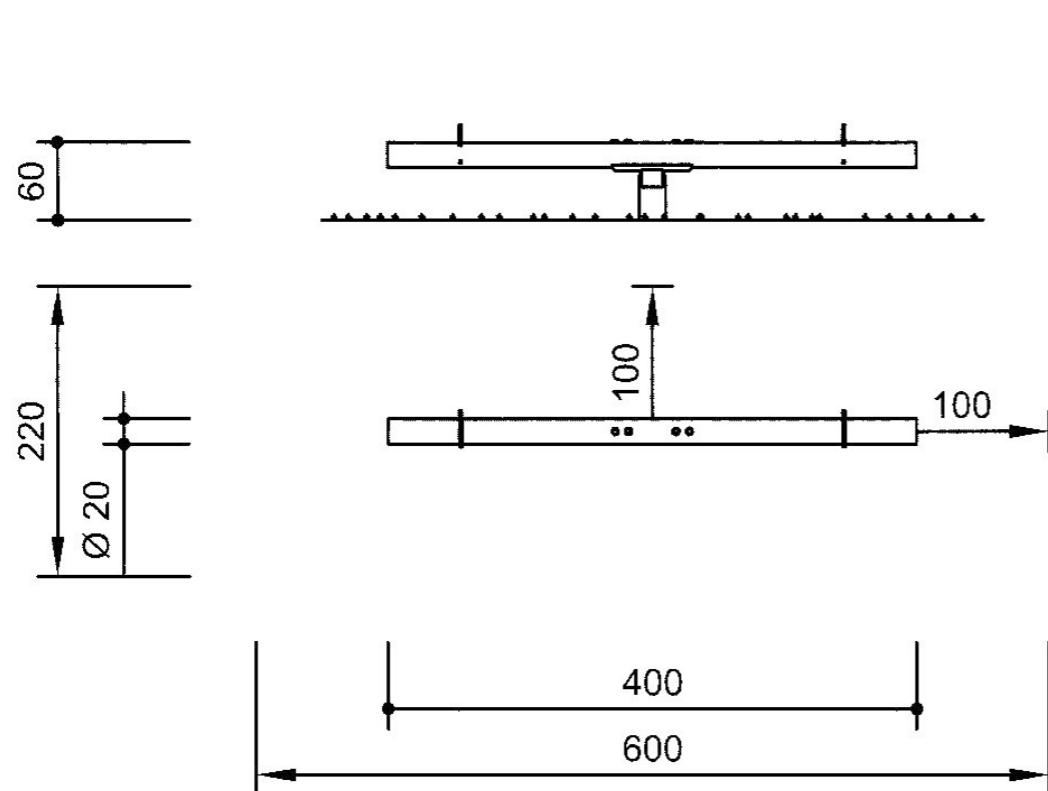
Obr. č. 203: fotografie houpačky.

Převzato z katalogu produktů firmy Richter Spielgeräte GmbH.

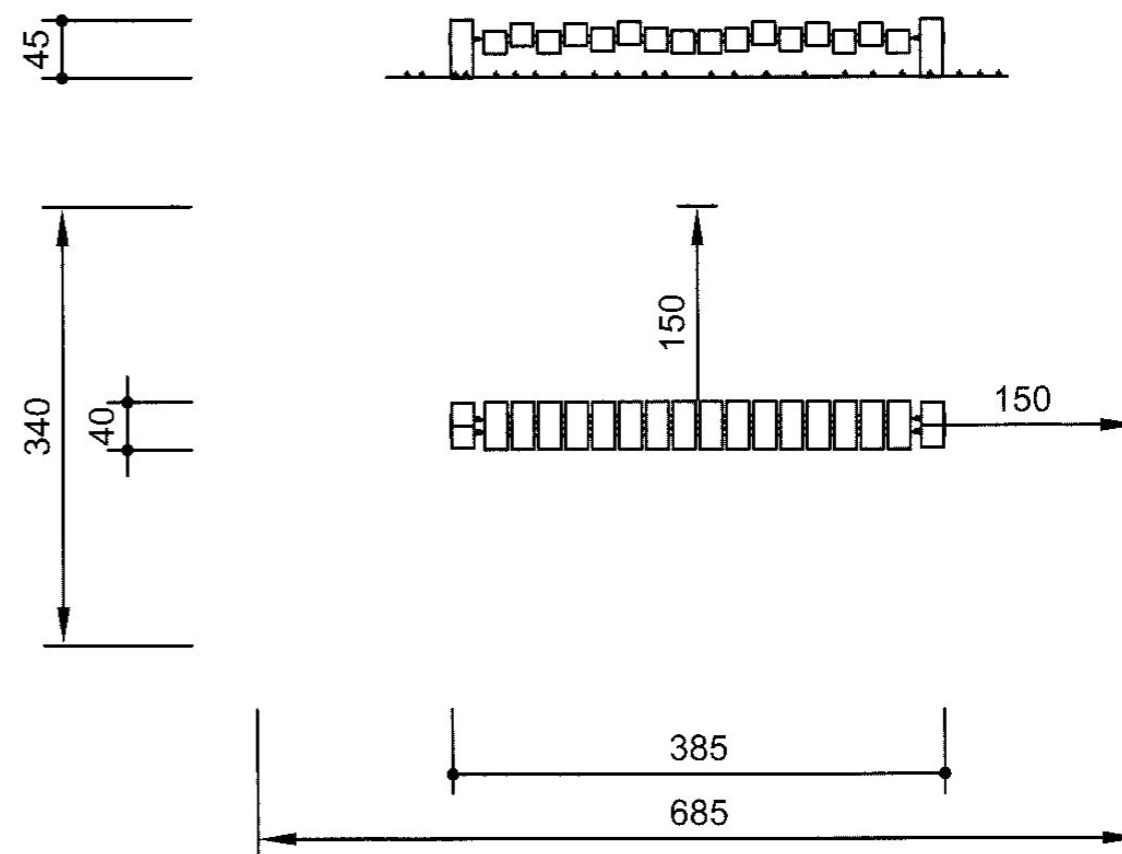
Obr. č. 204: fotografie balanční lávky.

Převzato z katalogu produktů firmy Richter Spielgeräte GmbH.

Obr. č. 205: technické parametry houpačky.

Převzato z katalogu produktů firmy Richter Spielgeräte GmbH.

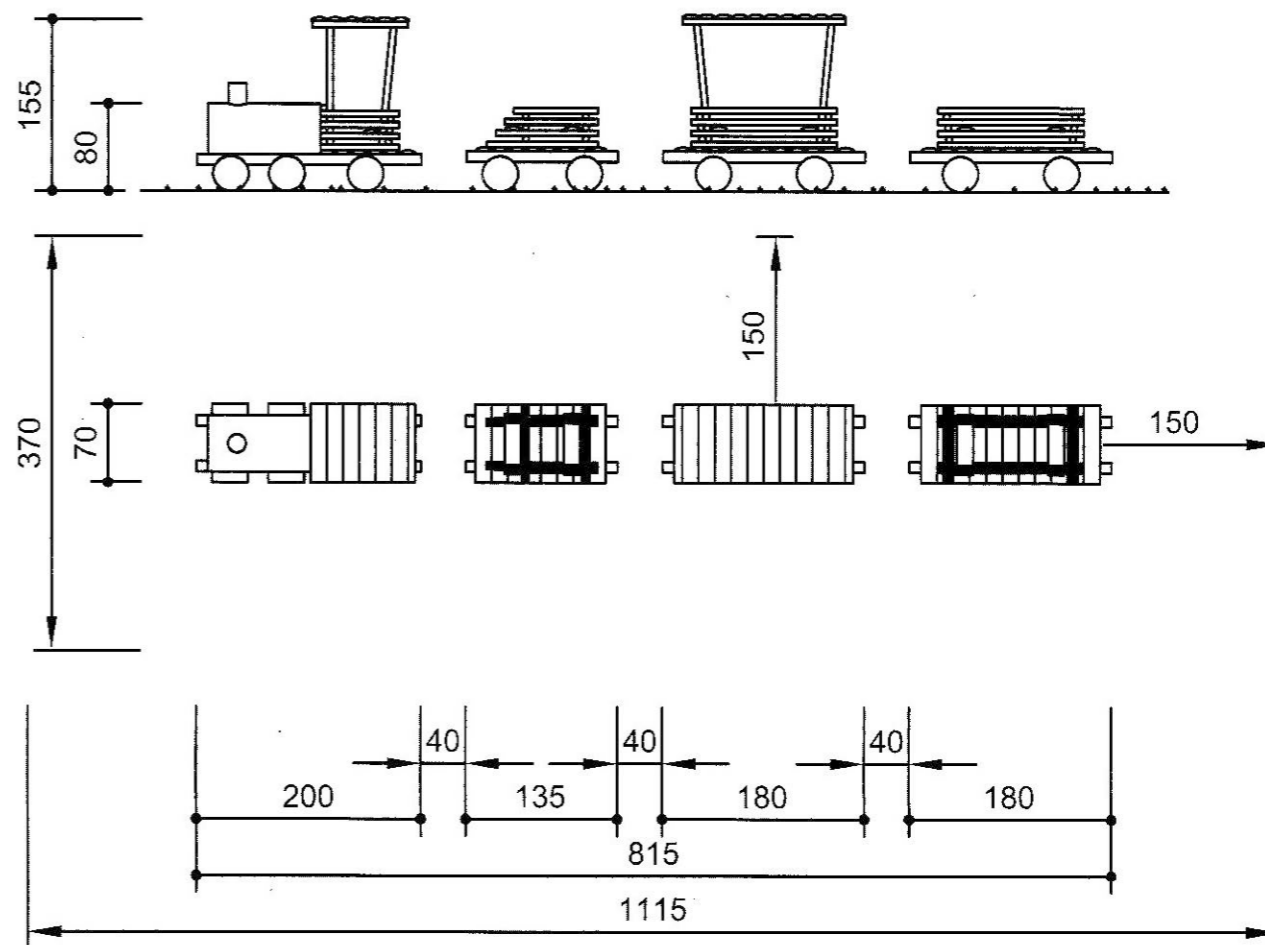
Obr. č. 206: technické parametry balanční lávky.

Převzato z katalogu produktů firmy Richter Spielgeräte GmbH.

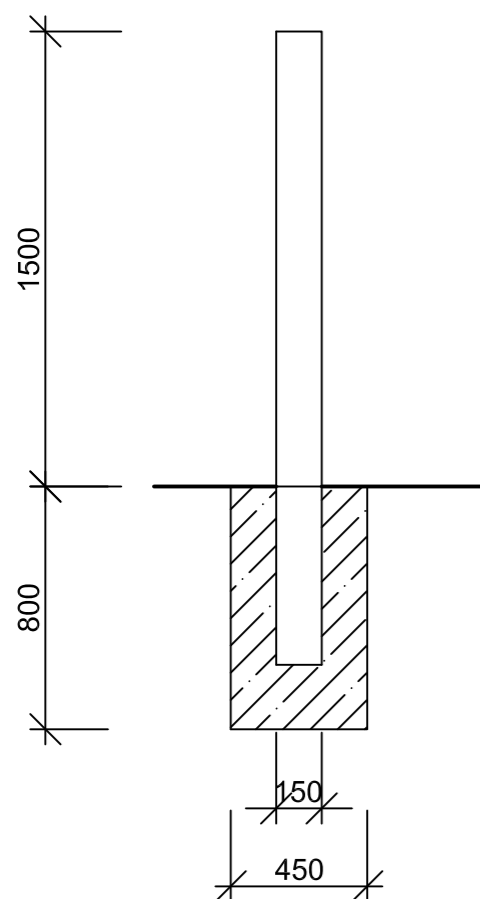
Obr. č. 207: fotografie vláčku.

Převzato z katalogu produktů firmy Richter Spielgeräte GmbH.

Obr. č. 208: technické parametry vláčku.

Převzato z katalogu produktů firmy Richter Spielgeräte GmbH.

Obr. č. 209: řez ukotvení dubových kůlů bludiště.

Obr. č. 210: inspirační fotografie bludiště 1 (palisádové bludiště Loučeň).
Převzato z <<https://cz.pinterest.com/zamekloucen/labyrinty-v-are%C3%A1lu/>>.

Obr. č. 211: inspirační fotografie bludiště 2 (palisádové bludiště Loučeň).
Převzato z <<https://www.toprecepty.cz/album.php?id=1999>>.

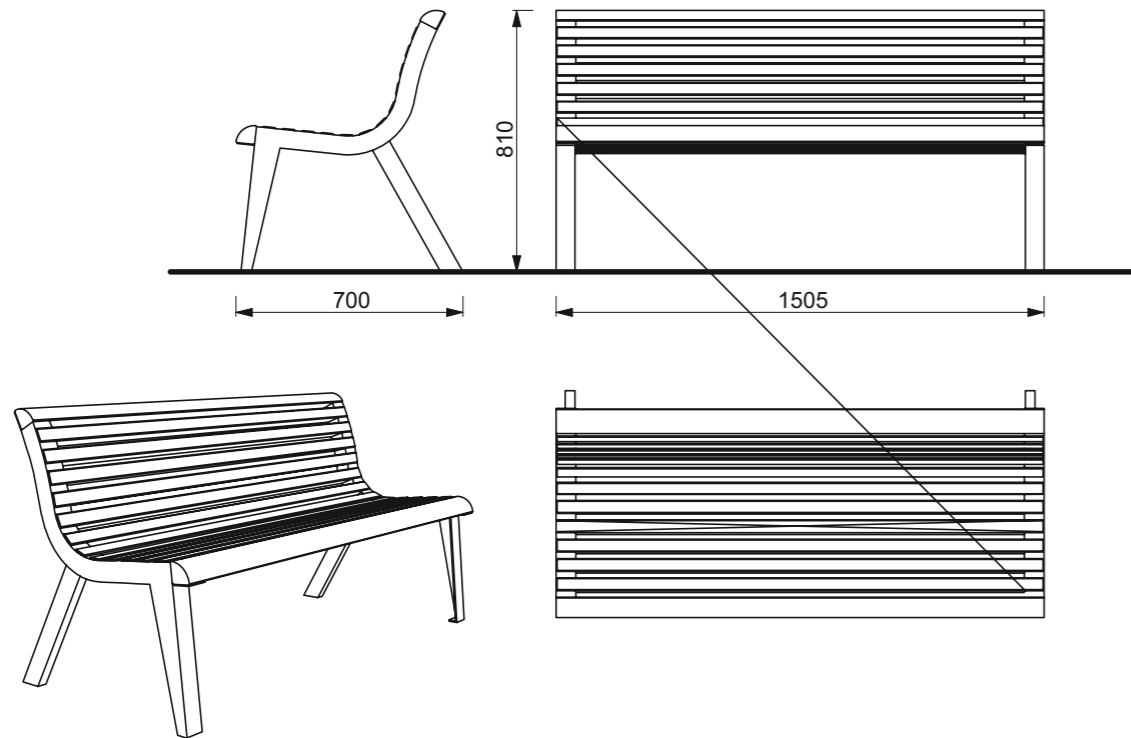
5.2.3.7 Technické parametry mobiliáře

Mobiliář byl vybrán z katalogu firmy mmcitel a.s., jedná se o parkové lavičky DIVA a odpadkové koše PRAX. Materiálové řešení mobiliáře je kombinací ocelové konstrukce a dřevěných lamel propojených nerezovými šrouby. Rozměry a technické parametry kotvení jednotlivých prvků jsou detailněji popsány na obrázcích č. 213 – 218. U zahradního nábytku by se taktéž jednalo o kombinaci ocele a dřeva (obr. č. 212).

Přístřešky pro popelnice (obr. č. 220) jsou navrhovány z kovové konstrukce v kombinaci se dřevěnými lamelami. Inspirací pro toto řešení byly moderní dřevěné fasády domů (obr. č. 219). Velikosti půdorysu budou uzpůsobeny dle množství popelnic u jednotlivých domů. Střeška je vytvořena z dřevěné konstrukce pokryté asfaltovým střešním šindelem.

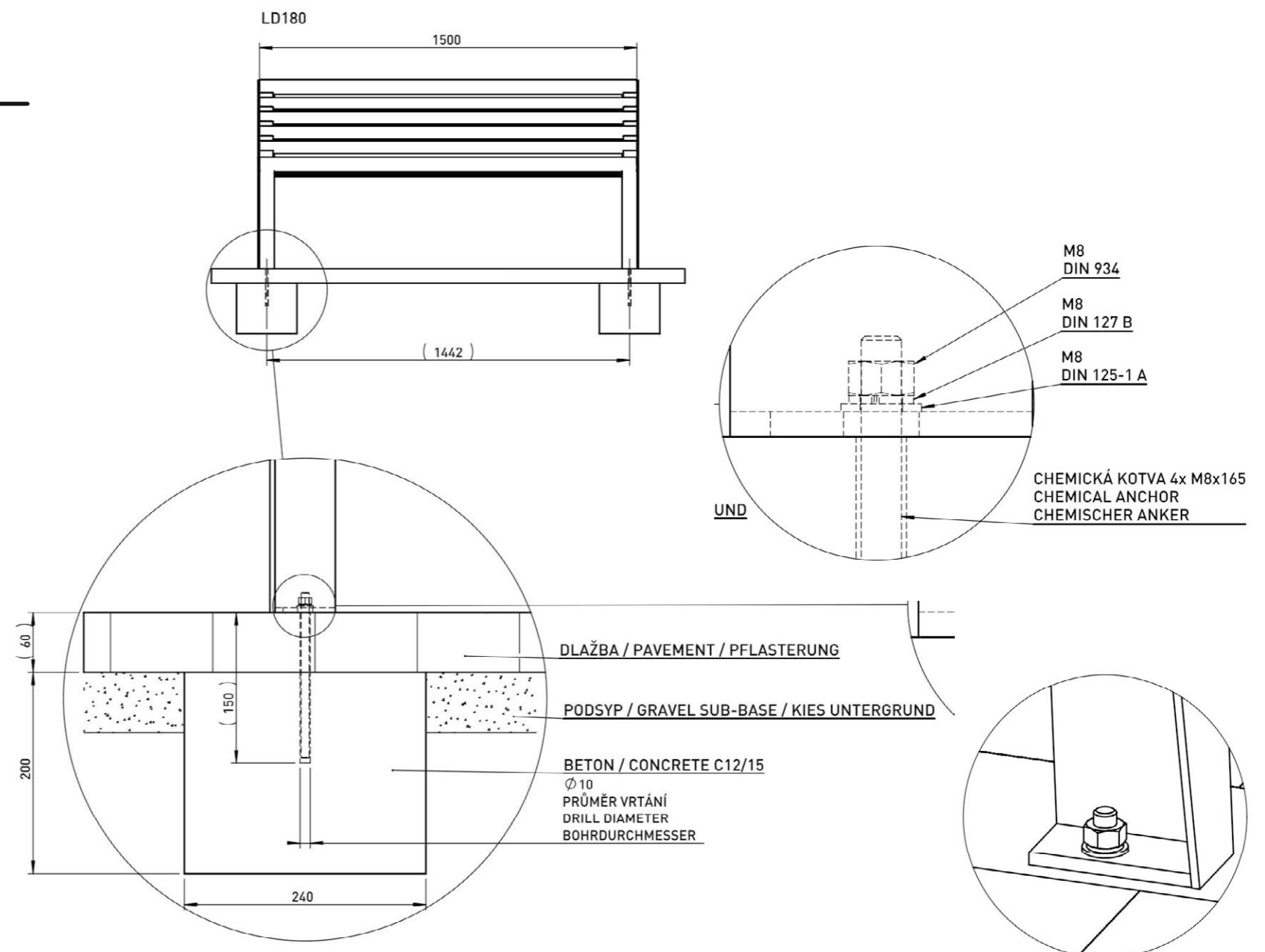
Obr. č. 212: inspirační fotografie zahradního nábytku.
Převzato z <<https://www.mountfield.cz/zahradni-nabytek-z-eukalyptu>>.

Obr. č. 213: technické parametry lavičky.
Převzato z katalogu produktů firmy mmcitel a.s.

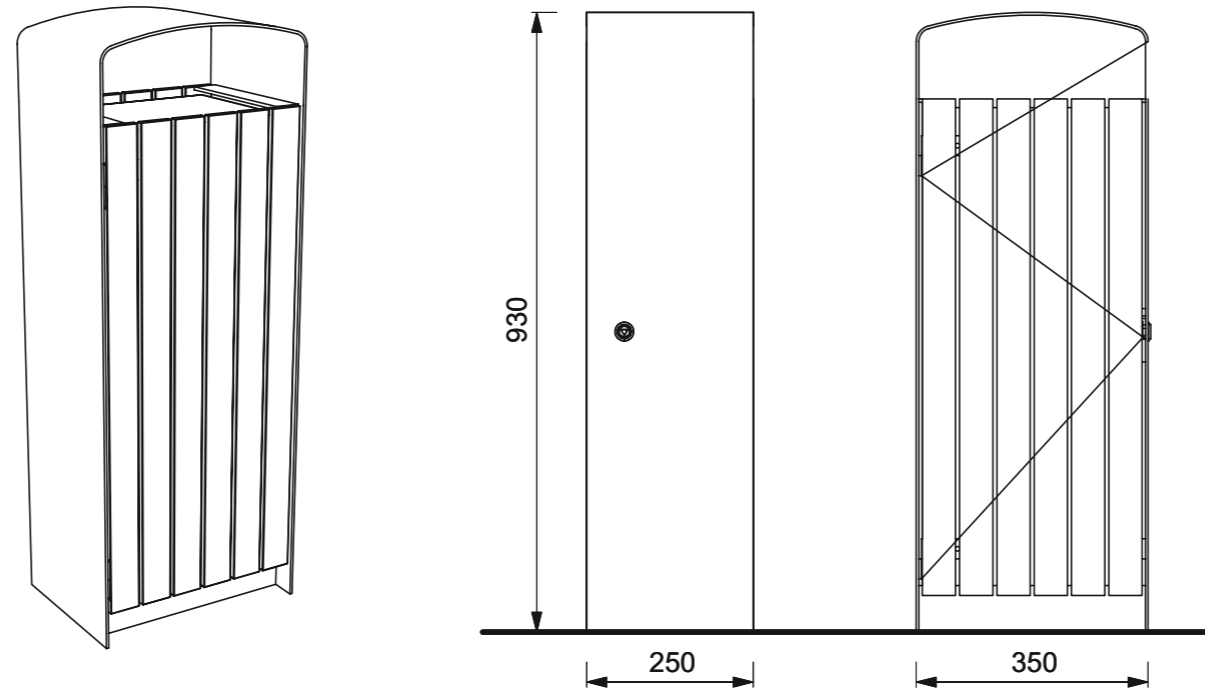
Obr. č. 214: fotografie lavičky.
Převzato z katalogu produktů firmy mmcitel a.s.

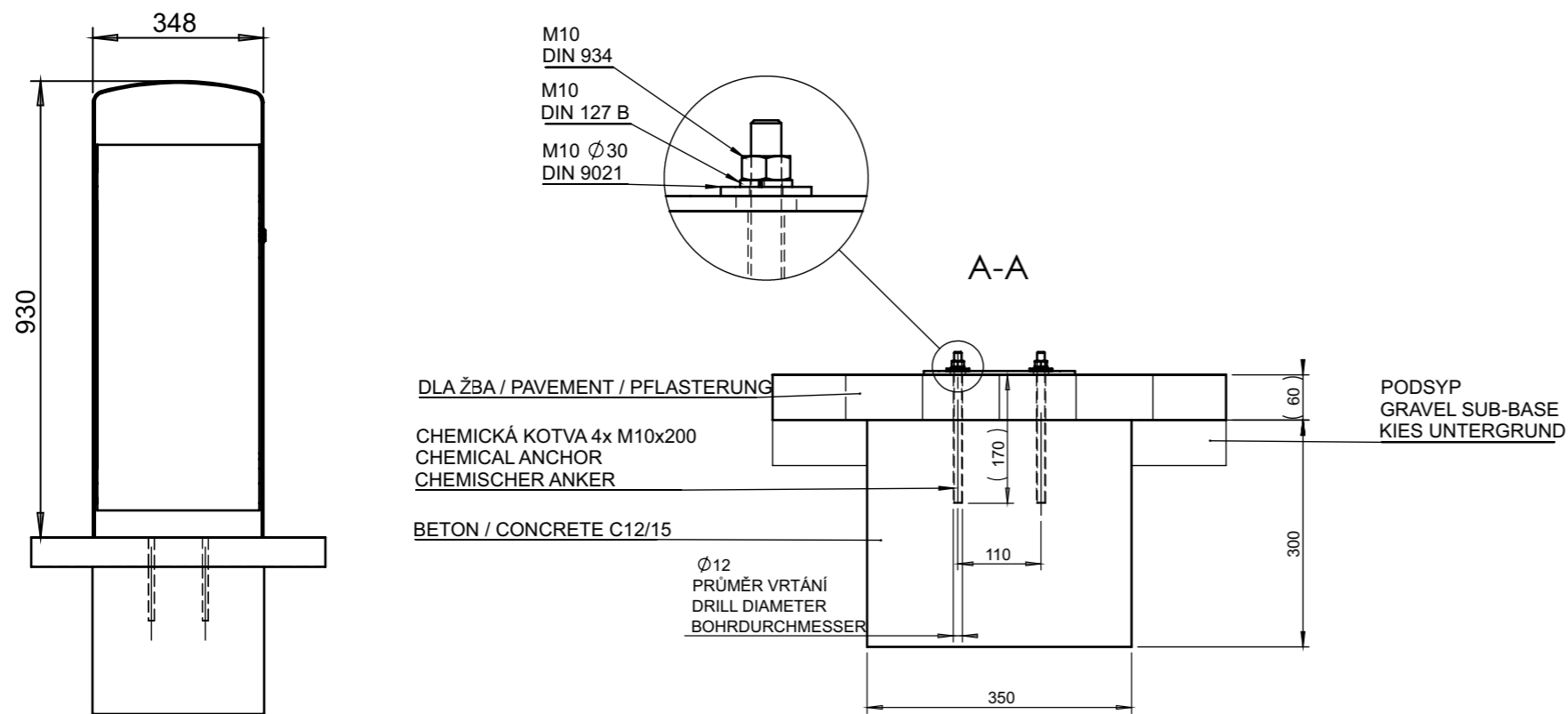
Obr. č. 215: detail ukotvení lavičky. Převzato z katalogu produktů firmy mmcitel a.s.

Obr. č. 216: fotografie odpadkového koše.
Převzato z katalogu produktů firmy mmcité1 a.s.

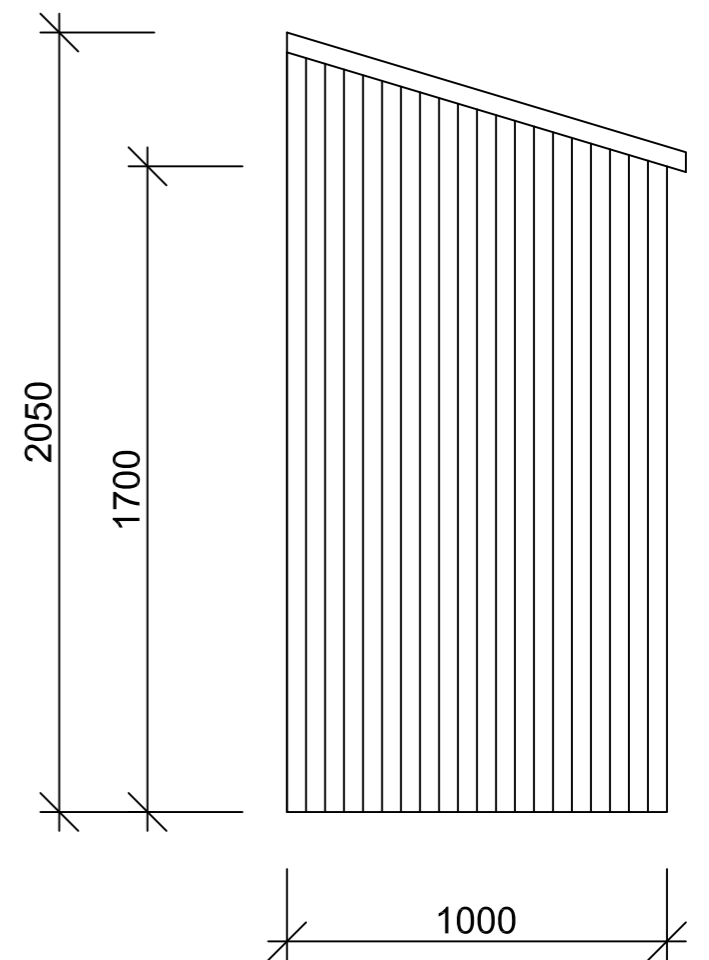
Obr. č. 217: technické parametry odpadkového koše.
Převzato z katalogu produktů firmy mmcité1 a.s.

Obr. č. 218: detail ukotvení odpadkového koše. Převzato z katalogu produktů firmy mmcité1 a.s.

Obr. č. 219: inspirační fotografie materiálového řešení přístřešku.
Převzato z <<https://www.drevostavitel.cz/clanek/provetravana-fasada>>.

Obr. č. 220: bokorys přístřešku pro popelnice.

5.3 Ekonomické zhodnocení

Předložená ekonomická zhodnocení jednotlivých variant jsou vytvořena pomocí Katalogu popisů a směrných cen prací z roku 2014 a dále z cen dostupných volně na internetových stránkách firem specializujících se na danou činnost. Jedná se pouze o orientační rozpočet, který nezahrnuje všechny detailní položky.

5.3.1 Ekonomické zhodnocení varianty A

Číslo položky	Číslo položky ceníku	Zkrácený popis	Měrná jednotka	Množství	Jednotková cena (Kč)	Náklady celkem (Kč)
PRACOVNÍ OPERACE - KÁCENÍ DŘEVIN						
1	112 15-1351	Pokácení stromů postupné - se spouštěním částí kmene a koruny o průměru na řezné ploše pařezů - přes 100 do 200 mm	ks	15	1 750,00	26 250,00
2	113 15-1352	Pokácení stromů postupné - se spouštěním částí kmene a koruny o průměru na řezné ploše pařezů - přes 200 do 300 mm	ks	3	2 290,00	6 870,00
3	111 21-2351	Odstr. nevhodných dřevin výšky přes 1 m s odstraněním pařezu do 100 m ² - v rovině nebo na svahu do 1:5	m ²	323,00	174,00	56 202,00
4	111 25-1111	Drcení ořezaných větví strojně do 100 mm	m ³	750,00	3 820,00	2 865 000,00
5	11 225-1211	Odstranění pařezu odřezováním nebo odvrtním hloubky do 200mm, v rovině nebo na svahu do 1:5	m ²	120,00	1 910,00	229 200,00
PRACOVNÍ OPERACE - ŘEZ STROMŮ						
7	184 85-2311	Řez stromů výchovný, špičáky a keřové stromy, výšky do 4 m	ks	11	167,00	1 837,00
8	184 85-2211	Řez stromů prováděný lezeckou technikou zdravotní, plocha korun stromu do 30 m ²	ks	4	975,00	3 900,00
ODSTRANĚNÍ PLOTŮ						
9	966 07-1822	Rozebrání oplocení z pletiva drátěného se čtvercovými oky, výšky přes 1,6 m do 2,0 m	m	156,00	40,30	6 286,80
10	966 07-1711	Bourání plotových sloupků a vzpěr ocelových trubkových nebo profilovaných výšky do 2,5 m zabetonovaných	ks	104	61,40	6 385,60
11	R	Odstranění stávajících zděných plotů	m ³	11,28	680,00	7 670,40
ÚPRAVA TERÉNU						
12	R	Odstranění stávajících opěrných zdí	m ³	27,50	680,00	18 700,00
13	R	Odstranění stávajících zpevněných povrchů	m ²	704,00	30,00	21 120,00
14	181 11-1131	Plošná úprava terénu v zemině tř. 1 až 4 s urovnáním povrchu bez doplnění ornice souvislé plochy do 500 m ² při nerovnostech terénu	m ²	789,00	10,30	8 126,70
15	R	Opěrná zeď se schodišti a rampou	m ³	127,00	2 300,00	292 100,00
16	182 30-1124	Rozprostření a urovnání ornice ve svahu sklonu přes 1:5 souvislé plochy do 500m ² tl. vrstvy do 25cm	m ³	789,00	84,50	66 670,50
NOVÉ CESTY						
17	R	Vytyčení nových zpevněných ploch	m	432,00	10,00	4 320,00
18	121 10-1103	Sejmutí ornice nebo lesní půdy s vodorovným přemístěním na hromady v místě upotřebení nebo dočasné či trvalé skládky sesložením na vzdálenost přes 100m do 250 m	m ³	389,00	55,00	21 395,00
19	18110-2302	Úprava pláně v zářezích se zhutněním	m ²	1 297,00	19,90	25 810,30
20	291 11-1111	Podklad pro zpevněné plochy z kameniva drceného 8-16 mm, tl. 150 mm	m ³	194,50	859,65	167 201,01
21	564 75-1111	Kladecí vrstva vel. 4-8 mm, tl 30 mm	m ³	52,00	122,00	6 344,00
22	R	Betonová dlažba CSB - CANTERA, povrch reliéf	m ²	1297,00	459,00	595 323,00
23	R	Zbudování mlatové cesty mezi záhony	m	20,00	450,00	9 000,00

VODNÍ PRVEK						
24	R	Výbudování a zprovoznění funkční kašny	ks	1	280 000,00	280 000,00
VÝSADBA STROMŮ						
25	183 10-2221	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině tř. 1 až 4 s výměnou půdy na 50 % - v rovině nebo na svahu do 1:5, objemu - přes 0,40 do 1,00 m ³	ks	11	926,00	10 186,00
26	R	Substrát	m ³	2,15	1 143,00	2 457,45
27	R	Provedení drenáže výsadbových jam	m ²	5,50	30,00	165,00
28	R	Štěrka, frakce 16-32	m ³	1,10	175,00	192,50
29	184 10-2115	Výsadba stromu s balem do předem vyhloubené jamky se zalitím - v rovině nebo na svahu 1:5, při průměru balu - přes 500 do 600 mm	ks	11	343,00	3 773,00
30	R	Rostlinný materiál	ks	11	2 500,00	27 500,00
31	R	Ukotvení dřeviny kůly včetně materiálu- dvěma kůly, délky - přes 2 do 3 m (lesoservis.cz)	ks	11	220,00	2 420,00
32	184 91-1421	Mulčování vysazených rostlin mulčovací kůrou, tl. do 100 mm - v rovině nebo na svahu do 1:5 (každý strom 0,5 m ²)	m ²	5,50	23,50	129,25
ZALOŽENÍ KEŘOVÉHO ZÁHONU						
33	184 80-2111	Chemické odplevelení půdy po založení kultury včetně prostředku (Roundap Bioaktiv) - v rovině nebo na svahu do 1:5 - postřikem na široko	m ²	17,00	1,66	28,22
34	183 10-1211	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině tř. 1 až 4 s výměnou půdy na 50 % - v rovině nebo na svahu do 1:5, objemu - do 0,01 m ³	ks	13	9,93	129,09
35	R	Substrát	l	3 400,00	2,90	9 860,00
36	184 10-2111	Výsadba dřevin s balem do předem vyhloubené jamky se zalitím - v rovině nebo na svahu do 1:5, při průměru balu - přes 100 do 200 mm	ks	12	32,10	385,20
37	R	Rostlinný materiál	ks	13	150,00	1 950,00
38	184 91-1421	Mulčování vysazených rostlin mulčovací kůrou, tl. do 100 mm - v rovině nebo na svahu do 1:5 (dle plochy keřových výsadeb)	m ²	17,00	25,30	430,10
VÝSADBA POPIŇAVÝCH ROSTLIN						
39	184 80-2111	Chemické odplevelení půdy po založení kultury včetně prostředku (Roundap Bioaktiv) - v rovině nebo na svahu do 1:5 - postřikem na široko	m ²	34,00	1,66	56,44
40	183 10-1211	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině tř. 1 až 4 s výměnou půdy na 50 % - v rovině nebo na svahu do 1:5, objemu - do 0,01 m ³	ks	226	9,93	2 244,18
41	R	Substrát	l	6 800,00	2,90	19 720,00
42	18410-2111	Výsadba dřevin s balem do předem vyhloubené jamky se zalitím - v rovině nebo na svahu do 1:5, při průměru balu - přes 100 do 200 mm	ks	226	32,10	7 254,60
43	R	Rostlinný materiál	ks	226	150,00	33 900,00
44	184 91-1421	Mulčování vysazených rostlin mulčovací kůrou, tl. do 100 mm - v rovině nebo na svahu do 1:5 (dle plochy keřových výsadeb)	m ²	34,00	25,30	860,20
ZALOŽENÍ TRVALKOVÉHO ZÁHONU						
45	184 80-2111	Chemické odplevelení půdy po založení kultury včetně prostředku (Roundap Bioaktiv) - v rovině nebo na svahu do 1:5 - postřikem na široko	m ²	62,20	1,66	103,25
46	183 10-1212	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině třídy 1 až 4 bez výměny půdy v rovině nebo na svahu do 1:5, objemu do 0,01 m ³	ks	115	4,66	535,90
47	183 20-5111	Založení záhonu pro výsadbu rostlin v rovině nebo ve svahu do 1:5 v zemině tř. 1 až 2	m ²	62,2	10,30	640,66
48	183 21-1312	Výsadba květin do připravené půdy se zalitím - trvalek	ks	115	9,65	1 109,75
49	R	Rostlinný materiál	ks	115	25,00	2 875,00
ZALOŽENÍ TRÁVNÍKU						
50	181 45-1131	Založení trávníku na půdě předem připravené plochy do 1000 m ² výsevem parkového	m ²	1 135,00	9,58	10 873,30
51	00572-4200	Osivo parková směs okrasná (25g/m ²)	t	0,0283	106,00	3,00

52	R	Hnojivo (20g/m²)	t	0,0227	1 177,00	26,72
ZELENÁ STŘECHA						
53	R	Zbudování zelené střech včetně materiálu	m²	151,50	5 280,00	799 920,00
PERGOLY						
54	R	Zbudování pergol včetně materiálu	m²	250,00	1 800,00	20,88
MOBILIÁŘ						
55	R	Lavička parková (včetně montáže)	ks	25	7 000,00	175 000,00
56	936 12-4113	Montáž lavičky parkové přichycením kotevními šrouby	ks	25	404,00	10 100,00
57	R	Odpadkový koš (včetně montáže)	ks	15	4 000,00	60 000,00
58	936 10-4213	Montáž odpadkového koše přichycením kotevními šrouby	ks	15	333,00	4 995,00
59	R	Zahradní nábytek (stůl + 10 židlí)	ks	1	28 000,00	28 000,00
60	R	Přístřešek pro popelnice (včetně montáže)	ks	10	3 500,00	35 000,00
61	R	Zábradlí (včetně montáže)	m	48,50	4 500,00	218 250,00
					CELKEM	6 196 807,00
		Zřízení staveniště				250 000,00
		Přesun hmot v sadovnické a krajinářské tvorbě				160 000,00
					CELKEM	6 606 807,00
					CELKEM S DPH (21%)	7 994 236,47

5.3.2 Ekonomické zhodnocení varianty B

Číslo položky	Číslo položky ceníku	Zkrácený popis	Měrná jednotka	Množství	Jednotková cena (Kč)	Náklady celkem (Kč)
PRACOVNÍ OPERACE - KÁCENÍ DŘEVIN						
1	112 15-1351	Pokácení stromů postupné - se spouštěním částí kmene a koruny o průměru na řezné ploše pařezů - přes 100 do 200 mm	ks	16	1 750,00	28 000,00
2	113 15-1352	Pokácení stromů postupné - se spouštěním částí kmene a koruny o průměru na řezné ploše pařezů - přes 200 do 300 mm	ks	3	2 290,00	6 870,00
3	111 21-2351	Odstr. nevhodných dřevin výšky přes 1 m s odstraněním pařezu do 100 m² - v rovině nebo na svahu do 1:5	m²	323,00	174,00	56 202,00
4	111 25-1111	Drcení ořezaných větví strojně do 100 mm	m³	791,00	3 820,00	3 021 620,00
5	11 225-1211	Odstranění pařezu odfrézováním nebo odvrtáním hloubky do 200mm, v rovině nebo na svahu do 1:5	m²	135,00	1 910,00	257 850,00
PRACOVNÍ OPERACE - ŘEZ STROMŮ						
7	184 85-2311	Řez stromů výchovný, špičáky a keřové stromy, výšky do 4 m	ks	13	167,00	2 171,00
8	184 85-2211	Řez stromů prováděný lezeckou technikou zdravotní, plocha korun stromu do 30 m²	ks	3	975,00	2 925,00
ODSTRANĚNÍ PLOTŮ						
9	966 07-1822	Rozebrání oplocení z pletiva drátěného se čtvercovými oky, výšky přes 1,6 m do 2,0 m	m	156,00	40,30	6 286,80
10	966 07-1711	Bourání plotových sloupků a vzpěr ocelových trubkových nebo profilovaných výšky do 2,5 m zabetonovaných	ks	104	61,40	6 385,60
11	R	Odstranění stávajících zděných plotů	m³	11,28	680,00	7 670,40
ÚPRAVA TERÉNU						
12	R	Odstranění stávajících opěrných zdí	m³	27,50	680,00	18 700,00
13	R	Odstranění stávajících zpevněných povrchů	m²	704,00	30,00	21 120,00
14	181 11-1131	Plošná úprava terénu v zemině tř. 1 až 4 s urovnáním povrchu bez doplnění ornice souvislé plochy do 500 m² při nerovnostech terénu	m²	789,00	10,30	8 126,70
15	R	Opěrná zeď se schodišti a rampou	m³	136,00	2 300,00	312 800,00
16	182 30-1124	Rozprostření a urovnání ornice ve svahu sklonu přes 1:5 souvislé plochy do 500m² tl. vrstvy do 25cm	m³	789,00	84,50	66 670,50
NOVÉ PLOTY						
17	338 95-1121	Osazování sloupků a vzpěr plotových dřevěných o průměru přes 100 do 150 mm se zalitím cementovou maltou do vynechaných jamek s impregnací spodní části	ks	165	199,00	32 835,00
18	348 18-1110	Osazení oplocení z dílců dřevěných na předem osazené sloupky	m²	198,00	54,50	10 791,00
19	R	Dřevěné sloupky (včetně nátěru)	ks	165	80,00	13 200,00

20	R	Plotové dílce (včetně nátěru)	m	248,00	1 360,00	337 280,00
21	R	Plotová branka (včetně nátěru)	ks	18	1 600,00	28 800,00
NOVÉ CESTY						
21	R	Vytyčení nových zpevněných ploch	m	432,00	10,00	4 320,00
22	121 10-1103	Sejmutí ornice nebo lesní půdy s vodorovným přemístěním na hromady v místě upotřebení nebo dočasné či trvalé skládky se složením na vzdálenost přes 100m do 250 m	m³	370,00	55,00	20 350,00
23	18110-2302	Úprava pláně v zářezech se zhutněním	m²	1 233,00	19,90	24 536,70
24	291 11-1111	Podklad pro zpevněné plochy z kameniva drceného 8-16 mm, tl. 150 mm	m³	185,00	859,65	159 034,38
25	564 75-1111	Kladecí vrstva vel. 4-8 mm, tl. 30 mm	m³	49,00	122,00	5 978,00
26	R	Betonová dlažba CSB - CANTERA, povrch reliéf	m²	1233,00	459,00	565 947,00
27	R	Zbudování mlatových cest mezi záhony	m	31,00	450,00	13 950,00
VODNÍ PRVEK						
24	R	Vybudování a zprovoznění funkční kašny	ks	1	220 000,00	220 000,00
VÝSADBA STROMŮ						
25	183 10-2221	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině tř.1 až 4 s výměnou půdy na 50 % - v rovině nebo na svahu do 1:5, objemu - přes 0,40 do 1,00 m³	ks	13	926,00	12 038,00
26	R	Substrát	m³	2,50	1 143,00	2 857,50
27	R	Provedení drenáže výsadbových jam	m²	6,50	30,00	195,00
28	R	Štěrk, frakce 16-32	m³	1,30	175,00	227,50
29	184 10-2115	Výsadba stromu s balem do předem vyhloubené jamky se zalitím - v rovině nebo na svahu 1:5, při průměru balu - přes 500 do 600 mm	ks	13	343,00	4 459,00
30	R	Rostlinný materiál	ks	13	2 500,00	32 500,00
31	R	Ukotvení dřeviny kůly včetně materiálu- dvěma kůly, délky - přes 2 do 3 m (lesoservis.cz)	ks	13	220,00	2 860,00
32	184 91-1421	Mulčování vysazených rostlin mulčovací kůrou, tl. do 100 mm - v rovině nebo na svahu do 1:5 (každý strom 0,5 m²)	m²	6,50	23,50	152,75
VÝSADBA POPÍNAVÝCH ROSTLIN						
33	184 80-2111	Chemické odplevelení půdy po založení kultury včetně prostředku (Roundap Bioaktiv) - v rovině nebo na svahu do 1:5 - postřikem na široko	m²	45,00	1,66	74,70
34	183 10-1211	Hloubení jamek pro vysazování rostlin v zemině tř.1 až 4 s výměnou půdy na 50 % - v rovině nebo na svahu do 1:5, objemu - do 0,01 m³	ks	301	9,93	2 988,93
35	R	Substrát	l	9 056,00	2,90	26 262,40
36	18410-2111	Výsadba dřevin s balem do předem vyhloubené jamky se zalitím - v rovině nebo na svahu do 1:5, při průměru balu - přes 100 do 200 mm	ks	301	32,10	9 662,10
37	R	Rostlinný materiál	ks	301	150,00	45 150,00
38	184 91-1421	Mulčování vysazených rostlin mulčovací kůrou, tl. do 100 mm - v rovině nebo na svahu do 1:5 (dle plochy keřových výsadeb)	m²	45,00	25,30	1 138,50
ZALOŽENÍ TRVALKOVÉHO ZÁHONU						
39	184 80-2111	Chemické odplevelení půdy po založení kultury včetně prostředku (Roundap Bioaktiv) - v rovině nebo na svahu do 1:5 - postřikem na široko	m²	260,00	1,66	431,60
40	183 20-5111	Založení záhonu pro výsadbu rostlin v rovině nebo ve svahu do 1:5 v zemině tř. 1 až 2	m²	260	10,30	2 678,00
ZALOŽENÍ TRÁVNÍKU						
41	181 45-1131	Založení trávníku na půdě předem připravené plochy do 1000 m² výsevem parkového	m²	1 140,00	9,58	10 921,20
42	00572-4200	Osivo parková směs okrasná (25g/m²)	t	0,0285	106,00	3,02
43	R	Hnojivo (20g/m²)	t	0,0228	1 177,00	26,84
ZELENÁ STŘECHA						
44	R	Zbudování zelené střech včetně materiálu	m²	151,50	5 280,00	799 920,00
PERGOLY						
45	R	Zbudování pergol včetně materiálu	m²	205,00	1 800,00	20,88

MOBILIÁŘ						
46	R	Lavička parková (včetně montáže)	ks	25	7 000,00	175 000,00
47	936 12-4113	Montáž lavičky parkové přichycením kotevními šrouby	ks	25	404,00	10 100,00
48	R	Odpadkový koš (včetně montáže)	ks	15	4 000,00	60 000,00
49	936 10-4213	Montáž odpadkového koše přichycením kotevními šrouby	ks	15	333,00	4 995,00
50	R	Zahradní nábytek (stůl + 10 židlí)	ks	1	28 000,00	28 000,00
51	R	Přístřešek pro popelnice (včetně montáže)	ks	11	3 500,00	38 500,00
52	R	Zábradlí (včetně montáže)	m	41,30	4 500,00	185 850,00
					CELKEM	6 717 432,99
		Zřízení staveniště				250 000,00
		Přesun hmot v sadovnické a krajinářské tvorbě				160 000,00
					CELKEM	7 127 432,99
					CELKEM S DPH (21%)	8 624 193,92

R–položky převzaty z: <<http://www.stavebnistandardy.cz>>, <<http://www.lesoservis.cz>>, <www.nabytek-hsp.cz>, <www.dek.cz>, <www.konrad.cz>, <<http://www.zedniksantora.websnadno.cz>>, <www.zabradli-brno.cz>, <www.zahradnictvi-flos.cz>, <www.rostliny.net>, <www.lhmp.cz>.

6. Diskuze

Problematika regenerace vnitrobloků je velice široké téma, jež otevírá velké množství otázek k zamyšlení, které však lze vyřešit pouze v konfrontaci celé odborné veřejnosti, která je s touto problematikou spjatá. Zároveň je vždy nutné rozhodovat o vhodnosti a nevhodnosti řešení vzhledem ke každému jednotlivému případu vnitrobloku, protože není možné vytvořit jedno vhodné řešení, které by bylo optimální pro všechny tyto plochy a zároveň by vyhovovalo potřebám jejich obyvatel.

První otázkou je již v úvodní kapitole zmiňované zastavování vnitrobloků. Při různých příležitostech jsou slyšet ohlasy developerů, že se obyvatelé centra Prahy mají zamyslet nad tím, zda je lepší, aby byly zastavěné nejdříve nevyužívané volné plochy vnitrobloků v centru města, či aby se Praha stále více rozšiřovala do svého okolí. Tato myšlenka je však pouze hrou k získání povolení, nikoli však způsobem, jak zamezit postupnému rozpínání města. Je samozřejmě lepší využívat k výstavbě volné a nevyužívané prostory ve městě než zabírat krajinu okolí měst, ale těmito plochami se myslí především velké volné nevyužívané plochy starých průmyslových objektů a nádraží, nikoli však malé plochy vnitrobloků.

Myslím si, že v obecném chápání není zastavování ploch vnitrobloku zásadně nevhodné, je však nutné se zamyslet nad tím, zda tomu tak je u všech vnitrobloků, a dále, jak by tyto vestavby měly vypadat. Není vhodné do prostorů vnitrobloků stavět vícepatrové domy, které by výrazně narušovaly jejich ráz a hlavně jejich mikroklimatické a hygienické funkce. Zároveň je nutné tyto nižší budovy zakomponovat do prostoru tak, aby výrazně nenarušovaly výhled obyvatel z jejich bytů a zároveň, aby významně neubíraly plochy zeleně, která zlepšuje již zmíněné mikroklima plochy. To lze vyřešit i způsobem ozeleňování střech. Tento způsob je možné využít i v případě stávající zástavby, je však nutné konzultovat tyto úpravy s odborníky kvůli zjištění, zda konstrukce stávajících budov jsou schopny unést toto zatížení.

Ve své diplomové práci se zabývám územím MČ Prahy 7, jež je pro Prahu unikátní kvůli velkým nezastavěným plochám vnitrobloků. Je opravdu nutné o tento unikát přijít kvůli zvětšujícímu se tlaku rozvoje města? Nebylo by vhodnější nejdříve využít možnosti stávajících budov, které dnes po Praze zejí prázdnotou? Toto jsou otázky, které jsou důležitými argumenty v rozhodování, zda pokračovat ve stále se zvyšujícím zastavování vnitrobloků právě v této části Prahy. Při rozhodování by mělo vždy být prioritou zachovat tento unikátní stav pro další generace. Jedná se tedy už o dříve zmiňované rozhodování dle toho, o který vnitroblok se jedná a jaké hodnoty tím daný vnitroblok ztratí a které získá.

Dalším problémem vnitrobloků této městské části je zvětšující se velikost zpevněných ploch kvůli malému množství parkovacích míst v ulicích. Při regeneraci vnitrobloků je vždy nutné vytvořit rozumný kompromis, který umožní využití vnitrobloku ke krátkodobému parkování, ale zároveň zachová dostatečný prostor pro jiné využití (obytná funkce, technické zázemí apod.).

V návrzích hlavního řešeného vnitrobloku jsou tedy z tohoto důvodu zachovány některé parkovací plochy. Je však vzhledem k jejich množství a také k celkové snaze o vytvoření vhodného obytného prostoru počítáno pouze s jejich funkcí pro krátkodobé parkování.

Při regeneraci vnitrobloku je nutné pracovat s jeho stávajícím stavem a způsobem jeho využití. Často není možné vytvořit obytný vnitroblok z celé plochy, je tedy potřeba přemýšlet v rámci návrhu nad prostorem jako celkem, ale také nad samostatnými prostory, které plní každý svou funkci.

Právě tento jev je velice patrný na území městské části Prahy 7. Pro vnitrobloky typů historický rostlý blok a smíšený blok je tato nejednotnost jednotlivých částí dokonce jedním z typických znaků. Proto i u svého návrhu pracuji s těmito vnitrobloky vždy jako s menšími plochami, které nevytvářejí výrazně ucelený dojem prostoru. Bylo by sice možné docílit vytvoření kompaktnosti těchto prostorů pomocí různých stavebních úprav, ale dle mého názoru je potřeba u jednotlivých bloků zachovat jejich typické rysy, aby si území MČ Prahy 7 zachovalo své kouzlo i do dalších let.

V návrzích vnitrobloku typu sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století pracuji se dvěma verzemi návrhu. První využívá myšlenky využití plochy jako celku, která je jednou ze základních myšlenek k zajištění lepší obytné hodnoty vnitrobloku. Druhá varianta se snaží ukázat možnost kombinace rozčlenění vnitrobloku na menší soukromé dvorky s vytvořením centrální společné plochy. Tato varianta sice dává možnost soukromého využití, avšak vytváří značný problém s propojením prostoru a také s jeho prostorovým uspořádáním, kvůli potřebě zachovat všechny potřebné funkce u všech parcel a zároveň umožnit přístup do centrální části všem obyvatelům.

V obou návrzích je snaha o otevření a zjednodušení tohoto prostoru. Proto je zde vytvořena otevřenější plocha s minimální výsadbou keřů a intimitou prostoru je dosaženo převážně pomocí otevřených pergol s popínavými rostlinami.

Při výběru materiálového řešení jsem se rozhodovala mezi možnostmi využití mlatových povrchů a povrchů z přírodního kamene na chodníky a schodiště, čímž by byl podpořen přírodnější ráz zelené plochy, či využití dlažby a schodišť vyrobených z betonu. Po porovnání výhod a nevýhod jsem se rozhodla k využití betonové dlažby a schodišť kvůli lepší údržbě těchto ploch a také kvůli lepším vlastnostem – např. lepší a výdržnější materiál pro jízdu dětí na kolech. Rozhodující také byla cenová dostupnost jednotlivých materiálů, a tím také větší možnost, že by bylo k tomuto materiálu přistoupeno, pokud by se takováto regenerace prováděla. Tento fakt byl zohledněn i přesto, že se jedná pouze o vzorová řešení, nikoli o realizované návrhy, a to hlavně z důvodu lepší cenové představy, kterou si případný čtenář může udělat z přiloženého přibližného rozpočtu.

7. Závěr

Cílem této diplomové práce bylo seznámit se s problematikou vnitrobloků, jejich místem ve struktuře měst, historií a hlavními funkcemi, zvláště se zaměřením na území MČ Praha 7. A tyto poznatky dále využít při tvorbě studií a návrhu vybraných vnitrobloků.

V rámci kapitoly Literární přehled současného stavu problematiky byly podrobně shrnuty obecné informace o dané problematice, bylo popsáno termín bloková zástavba, jaká je její typologie a historie. Dále byl v této části rozebrán pojem obytný vnitroblok, jak je definován a jaké jsou jeho hlavní funkce a také, co je nutností pro jeho správnou regeneraci.

Rovněž zde byl popsán vývoj blokové zástavby na území hlavního města Prahy a jeho současná podoba ve struktuře města. Tyto poznatky byly poté porovnány s hlavním městem Rakouska – Vídní. V kapitole byl dále proveden rozbor historie a současného stavu dané problematiky na území Městské části Prahy 7.

Současný stav tématu na území MČ Praha 7 popsány v literární části byl doplněn o analýzu dvanácti navštívených vnitrobloků v kapitole Zhodnocení podkladových údajů. V ní byla vytvořena i podrobná analýza celého území MČ Praha 7. Informace získané z těchto analýz byly dále u řešených vnitrobloků rozšířeny o doplňující analýzy.

Vlastní návrh byl rozčleněn na dvě části. V první části byly vytvořeny studie možných úprav vybraných vnitrobloků. V druhé části byly rozšířeny studie jednoho z řešených vnitrobloků do podoby detailního návrhu.

Studie byly zhotoveny pro tři vybrané vnitrobloky odlišných typů bloků nacházejících se na území Prahy 7. Prvním typem je sevřený obytný blok vzniklý na počátku 19. století. U tohoto vnitrobloku byly představeny dvě studie řešení. V první byla ukázána možnost zlepšení obytných funkcí vnitrobloku pomocí úplného sjednocení celé plochy a tím vytvoření společného obytného prostoru. U této varianty bylo využito sjednocení bloku ke zjednodušení a otevření prostoru. Druhou variantou byla představena možnost propojení myšlenky částečně zachovat stávající parcelaci prostoru s tím, že v centrální části by byl vytvořen společný obytný prostor. Tedy rozdělit vnitroblok na soukromou a poloveřejnou část, které by se společně doplňovaly.

Druhý řešený vnitroblok je řazen mezi rostlé historické bloky, které se vyznačují rozdělením centrální části bloku na menší plochy pomocí vestavěných budov. V rámci studie řešení tohoto území byla snaha zachovat stávající funkce jednotlivých částí, zlepšit obytnou hodnotu dvorků, které nemusí plnit funkci parkovacích a příjezdových ploch. Zároveň byla nabídnuta varianta, jak by bylo možné upravit dvory, které musí tuto funkci plnit i v budoucnosti. Celkově bylo poukázáno na možnosti zvýšení zelených ploch v těchto typech vnitrobloků.

Třetí vytvořená studie se zabývala vnitroblokem smíšeného velkého bloku v dolních Holešovicích. U tohoto vnitrobloku bylo ukázáno řešení problému nevhodné velikosti dvorků obytných domů a také zvětšení plochy zeleně. Dále byla v rámci studie zakomponována zeleň do dvorků bývalého průmyslového objektu. Stejně tedy jako u předchozího vnitrobloku bylo v návrhu pracováno se dvěma typy dvorků – s obytnou funkcí a s funkcí ploch k parkování a k průjezdu. U obytných dvorků bylo podobně jako u předchozích návrhů využíváno propojení menších parcel do jedné větší, čímž bylo docíleno lepšího uspořádání jednotlivých funkcí vnitrobloku. V případě dvorků sloužících k provozu vozidel byla jako u předchozího vnitrobloku zachována nutná provozní plocha a zároveň bylo zvýšeno maximálně množství zeleně v prostoru. V popisu byla dále nastíněna možnost výraznější změny vnitrobloku za účelem zvětšení ploch zeleně a ploch k rekreaci možností zbourání některých domů centrální části průmyslového areálu a vytvoření nižší budovy s ozeleněnou pochozí střechou. Tento postup ale nebyl v tomto případě využit vzhledem k unikátnímu zachovalému stavu původní průmyslové zástavby.

Detailní návrh byl vytvořen pro dvě varianty sevřeného obytného bloku vzniklého na počátku 19. století. Jednotlivé studie byly rozšířeny o návrhy kácení, osazovací plány, ukázky jednotlivých technických detailů jednotlivých využitých prvků. Bylo zde nastíněno materiálové řešení a také vytvořen odhadovaný rozpočet.

V celé diplomové práci byly nastíněny možnosti zlepšení ploch vnitrobloků na území Prahy 7 a bylo ukázáno na přednosti tohoto typu zástavby. Také zde bylo upozorněno na důležitost zachování těchto ploch a na jejich důležitost ve struktuře města. Současně bylo ukázáno, jak důleté je přistupovat k těmto plochám jednotlivě a jak tyto plochy zobytnovat.

8. Seznam literatury

- Abbas, M.Y., Bajunid, A.F.I., Mohamed Thani, S.K., Baboli, F.B.M., Ibrahim, N., Sharif, D.M. 2015. AcE-Bs 2015 Tehran (6th Asian Conference on Environment-Behaviour Studies), Iran University of Science & Technology, Tehran, Iran, 20 - 22 February 2015 Design Characteristics and Adaptive Role of the Traditional Courtyard Houses in the Moderate Climate of Iran. *Procedia - Social and Behavioral Sciences* [online]. 22.8., roč. 201, s. 213–223. ISSN 1877-0428. Získáno z: doi:10.1016/j.sbspro.2015.08.170.
- Ahmadkhani Maleki, B. 2011. Wind catcher: passive and low energy cooling system in iranian vernacular architecture. *International Journal on Technical and Physical Problems of Engineering*. roč. 8, č. 3, s. 130–137. ISSN 2077-3528.
- AOPK ČR 2007. Hercynské dubohabřiny (L3.1). *biomonitoring.cz* [online] [cit. 2. duben 2017]. Získáno z: <<http://www.biomonitoring.cz/biotopy.php?stanovisteID=50&biotopID=34>>.
- Blažková, M. 2006. Principy a pravidla územního plánování - kapitola Bydlení [online]. 12 2006. B.m.: Ústav územního rozvoje Brono. Získáno z: <<http://www.uur.cz/images/5-publikacni-cinnost-a-knihovna/internetove-prezentace/principy-a-pravidla-uzemniho-planovani/kapitolac/c3-2013.pdf>>.
- Boháč, A. 1923. Hlavní město Praha. Studie o obyvatelstvu. Praha: Hlavní město Praha.
- Borkovský, I., Čarek, J., Macek, J., Janáček, J., Pavlíková, M., Kočí, J., Šolle, Z., Hlavsa, V., Holec, F., Mikota, M. 1964. Dějiny Prahy. Praha: Nakladatelství politické literatury.
- Broncová, D. 1998. Kniha o Praze 7. Praha: MILPO. ISBN 80-86098-10-9.
- Broncová, D. 2004. Praha 7 křížem kráčem. Praha: MILPO MEDIA s.r.o. ISBN 80-903481-1-4.
- Český statistický úřad 2016. Obyvatelstvo Prahy podle městských částí 1991–2015 [online]. 5. červen 2016. B.m.: Český statistický úřad. Získáno z: <https://www.czso.cz/documents/11236/37543548/CR_L3_MC.xlsx/aeaf6933-f9cd-44d5-8319-907cbeedfd2?version=1.1>.
- Dokoupil, Z., Neumann, P., Riedl, D., Veselý, I. 1957. Historické zahrady v Čechách a na Moravě. Praha: Nakladatelství československých výtvarných umělců.
- Edwards, B., Sibley, M., Hakmi, M., Land, P. 2006. Courtyard Housing: Past, Present and Future. Abingdon: Taylor & Francis. ISBN 0-415-26272-0.
- Ettouney, S.M., Fricke, F.R. 1973. Courtyard acoustics. *Applied Acoustics* [online]. 1.4., roč. 6, č. 2, s. 119–132. ISSN 0003-682X. Získáno z: doi:10.1016/0003-682X(73)90021-2.
- Formanová, I. 2008. Tvrdé luhy nížinných řek. *Ochrana přírody* [online]. 21.10., roč. 2008, č. 5 [cit. 2. duben 2017]. Získáno z: <<http://www.casopis.ochranaprirody.cz/fotografie-z-obalky/tvrde-luhy-nizinnych-rek/>>.
- Fuchs, B. 1950. Vývoj stavby sídlišť. Brno: Vědecko-technické nakladatelství.
- Hájek, P. 2005. Pozemní stavitelství I pro 1.ročník SPŠ stavebních. Praha: SOBOTÁLES. ISBN 978-80-86817-12-5.
- Halík, P., Kratochvíl, P., Nový, O. 1996. Architektura a město. Praha: Academia. ISBN 80-200-0245-6.
- Hall, D.J., Walker, S., Spanton, A.M. 1999. Dispersion from courtyards and other enclosed spaces. *Atmospheric Environment* [online]. 1.4., roč. 33, č. 8, s. 1187–1203. ISSN 1352-2310. Získáno z: doi:10.1016/S1352-2310(98)00284-2.
- Horký, I. 1984. Tvorba obytného prostředí. Praha: Státní nakladatelství technické literatury.
- Hrůza, J. 2003. Urbanismus světových velkoměst I. díl - Praha. Praha: Vydavatelství ČVUT. ISBN 80-01-02764-3.
- Hrůza, J., Zajíc, J. 1997. Vývoj urbanismu I. Praha: ČVUT. ISBN 80-01-01342-1.
- Chrastilová, J. 2014. Malý průvodce Prahou 7. Praha: Eurocard s.r.o. ISBN 978-80-260-6751-1.
- IPR Praha 2008. Územně analytické podklady hl. m. Prahy 2008 [online]. 2008. B.m.: IPR Praha. Získáno z: <http://www.iprpraha.cz/uploads/assets/soubory/data/UAP/UAP_book/kapitoly/02_kapitola_2_03_uap_2008.pdf>.
- IPR Praha 2010. Územně analytické podklady hl. m. Prahy 2010 [online]. 2010. B.m.: IPR Praha. Získáno z: <http://www.iprpraha.cz/uploads/assets/soubory/data/UAP2010/uap_pdf/2_03_sidelni_struktura_a_urbanismus.pdf>.
- Janák, P. 1933. Sto let obytného domu nájemného v Praze. Knihovna Styly. Praha: Styl.
- Janata, M. 2009. Velkoměsta v 19. a 20. století – křižovatky změn. *Urbanistické strategie v komparativní perspektivě* [online]. 2009. B.m.: Univerzita Karlova v Praze – Filozofická fakulta. Získáno z: <<https://is.cuni.cz/webapps/zzp/detail/51461/>>.
- Jungmann, J. 2014. Holešovice - Bubny. B.m.: Muzeum hlavního města Prahy. ISBN 978-80-87828-11-3.
- Kim, M.-J., Yang, H.-S., Kang, J. 2014. A case study on controlling sound fields in a courtyard by landscape designs. *Landscape and Urban Planning* [online]. 3., roč. 123, s. 10–20. ISSN 0169-2046. Získáno z: doi:10.1016/j.landurbplan.2013.12.001.
- Klimek, J. 2014. Prostor převážně městský [online]. Získáno z: <<http://www.jklimek.cz/files/prostor.pdf>>.
- Komise pro rozvoj urbanismu, architektury a veřejného prostoru MČ Praha 7 2015. Zápis z 3. jednání Komise pro rozvoj urbanismu, architektury a veřejného prostoru, konané dne 27.2.2015 od 15:00 do 18:45 v malé zasedací síni ÚMČ P7 č.dv. 225. [online]. 27. únor 2015. Získáno z: <http://www.praha7.cz/files/=61613/zapis_KR3.pdf>.
- Krieger, K.-F. 2003. Habsburkové ve středověku. Od Rudolfa I. (1218 - 1291) do Fridricha III. (1415 - 1493). Praha: Argo. ISBN 80-7203-453-7.
- Leylian, M.R., Amirkhani, A., Bemanian, M.R., Abedi, M. 2010. Design Principles in the hot and arid climate of Iran, the case of Kashan. *Academic Research* [online]. roč. 2, č. 5 [cit. 10. srpen 2016]. Získáno z:

<https://www.researchgate.net/profile/Mohammadreza_Leylian/publication/263280562_DESIGN_PRINCIPLES_IN_THE_HOT_AND_ARID_CLIMATE_OF_IRAN_THE_CASE_OF_KASHAN/links/0c96053a7b4ef52900000000.pdf>.

Lisková, J. 1935. Nájemný dům v současné výstavbě Velké Prahy. Praha: Architekt SIA.

Mareček, J. 1992. Zahrada. Praha: Noris. ISBN 80-900908-1-8.

MČ Praha 7 2012. MČ Praha 7: Rozdělení parkovací zóny - Smíšená zóna [online] [cit. 21. březen 2017]. Získáno z: <http://www.praha7.cz/13066_Rozdeleni-parkovaci-zony-Smisena-zona>.

MČ Praha 7 2014. MČ Praha 7: Krátké představení města [online] [cit. 16. srpen 2016]. Získáno z: <<http://www.praha7.cz/O-Praze-7/Predstaveni-mestske-casti>>.

MČ Praha 7 2016. MČ Praha 7: Sedmička rozkveté přehlídkou nejhezčích vnitrobloků, dvorků a předzahrádek [online] [cit. 6. srpen 2016]. Získáno z: <http://www.praha7.cz/20166_Sedmicka-rozkvete-prehlickou-nejhezcich-vnitrobloku-dvorku-a-predzahradek>.

Muhaisen, A.S., Gadi, M.B. 2005. Mathematical model for calculating the shaded and sunlit areas in a circular courtyard geometry. Building and Environment [online]. 12., roč. 40, č. 12, s. 1619–1625. ISSN 0360-1323. Získáno z: doi:10.1016/j.buildenv.2004.12.018.

Němeček, J., Vokoun, J., Smejkal, J., Macků, J., Kozák, J., Němeček, K., Borůvka, L. 2001. Taxonomický klasifikační systém půd ČR. Praha: Česká zemědělská univerzita. ISBN 80-238-8061-6.

Otruba, I. 2002. Zahradní architektura - Tvorba zahrad a parků. Brno: Era. ISBN 80-86517-13-6.

Ouředníček, M. 2012. Sociálně prostorová struktura industriální Prahy. In: Chodějovská, E., Šimůnek, R. (eds.): Krajina jako historické jeviště. K počtě Evy Semotanové. Praha: Historický ústav, s. 263–283.

Pešek, J. 1999. Od aglomerace k velkoměstu. Praha a středoevropské metropole 1850 - 1920. Praha: Scriptorium. ISBN 80-86197-09-3.

Pytlík, R. 2001. Toulky Prahou 7. B.m.: Emporius. ISBN 80-86346-05-6.

Quitt, E. 1973. Zeleň a teplotní poměry měst. Praha: Životní prostředí.

Rafooneh Mokhtarshahi, S., Payam, M. 2013. An Inquiry into Cultural Continuity and Change in Housing: An Iranian Perspective. Sociology Mind [online]. roč. 3, č. 3, s. 230–237. ISSN 2160-083X, 2160-0848. Získáno z: doi:10.4236/sm.2013.33031.

Safarzadeh, H., Bahadori, M.N. 2005. Passive cooling effects of courtyards. Building and Environment [online]. 1., roč. 40, č. 1, s. 89–104. ISSN 0360-1323. Získáno z: doi:10.1016/j.buildenv.2004.04.014.

Sedláková, R. 2000. Obrázky z pražské architektury. Praha: Existencialia. ISBN 80-238-6557-9.

Sharples, S., Bensalem, R. 2001. Airflow in courtyard and atrium buildings in the urban environment: a wind tunnel study. Solar Energy [online]. roč. 70, č. 3, Urban Environment, s. 237–244. ISSN 0038-092X. Získáno z: doi:10.1016/S0038-092X(00)00092-X.

Sojková, E., Kiesenbauer, Z. 2008a. Metodika regenerace obytného vnitrobloku. 6/2008-050. Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví.

Sojková, E., Kiesenbauer, Z. 2008b. Zeleň obytného vnitrobloku. Průhonice: Výzkumný ústav Silva Taroucy pro krajinu a okrasné zahradnictví.

Šilhánková, V. 2003. Veřejné prostory v územně plánovacím procesu. Brno: VUT. ISBN 80-214-2505-9.

Šubr, J. 1987. Metodika řešení vnitroblokové zeleně. In: Acta Průhoniciana. Průhonice: Výzkumný a šlechtitelský ústav okrasného zahradnictví v Průhonicích, 54, s. 71–103.

Šubr, J., Novák, Z., Stejskalová - Keršlová, E., Vaculová, K., Kolaříková, D. 1990. Zeleň obytných vnitrobloků. Aktuality Výzkumného a šlechtitelského ústavu okrasného zahradnictví v Průhonicích. Průhonice: Výzkumný a šlechtitelský ústav okrasného zahradnictví v Průhonicích. ISBN 80-85116-03-0.

ÚRS Praha 2014. Katalog popisů a směrných cen stavebních prací. Praha: ÚRS Praha. ISBN 978-80-7369-531-6.

Van Renterghem, T., Hornikx, M., Forssen, J., Botteldooren, D. 2013. The potential of building envelope greening to achieve quietness. Building and Environment [online]. 3., roč. 61, s. 34–44. ISSN 0360-1323. Získáno z: doi:10.1016/j.buildenv.2012.12.001.

Výzkumné centrum průmyslového dědictví FA ČVUT v Praze 2011. Industriální topografie - průmyslová architektura a technické stavby [online]. Získáno z: <<http://www.industrialnitopografie.cz/>>.

Werner, B. 1985. Atrium: Five Thousand Years of Open Courtyards. New York: Wepf and Co.

Zastupitelstvo hlavního města Prahy 2000. Obecně závazná vyhláška č. 55/2000 Sb. hl. m. Prahy, § 4 odst. 10 [online]. 12 2000. Získáno z: <http://www.praha.eu/public/8/9f/4e/1282873_194272_Statut_v_uplnem_zneni_k_1_2_2012.pdf>.

9. Seznam použitých zkratk

hl. m. Praha = hlavní město Praha

MČ Praha 7 = Městská část Praha 7

IPR Praha = Institut plánování a rozvoje hlavního města Prahy

NPÚ = Národní památkový ústav

AOPK ČR = Agentura ochrany přírody a krajiny České republiky